

Liahona

**"Kobravaikutus"
ja sinnikkäiden lasten
kasvattaminen, s. 12**

**"Elimme palkkapäivästä
toiseen..."; s. 18**

**Kuolleen mammuttipetäjän antama
opetus hengellisestä hyvinvoinnista, s. 26**

**Kolme opetusta siitä, kuinka vastaanottaa
Hengen vaikutusta ja tunnistaa se, s. 36**

KIRKKO
ON
TÄÄLLÄ

Praia

Kap Verde

Tässä on muutamia lukuja kirkosta Kap Verdessä:

1 temppeleistä ilmoitettu, rakennetaan Praiaan

kirkon jäseniä

14 205

42

seurakuntia

kokoaikaisia lähetyssaarnaajia

yli 100

9

saaria asutettu (saaria yhteensä 10), jäseniä ja lähetyssaarnaajia asuu kaikilla 9 saarella

välimatka maileissa Afrikan länsirannikolle (560 km)

1989 Ensimmäiset lähetyssaarnaajat saapuivat

1991 Ensimmäisiä lähetystyökutsuja alkoi tulla jäsenille Kap Verdessä

1994 Saaret pyhitettiin virallisesti evankeliumin saarnaamiselle

2012 Ensimmäinen vaarna perustettiin

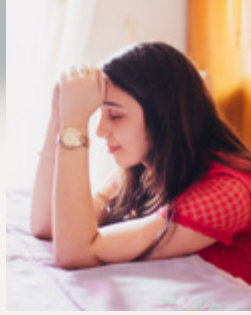

Lisää tietoa kirkosta eri paikoissa on sivustolla churchofjesuschrist.org/globalhistories.

Kuinka Henki voi auttaa
sinua palvelemaan (ja
myös tekee niin)

8

Sinnikkyys –
hengellinen
taisteluväline
nykypäivän
nuorille

*Vanhin Lynn G.
Robbins*

12

Kirje apostoliilta
*Presidentti
M. Russell Ballard*

26

Taivaallisen johdatuksen vastaanotta-
minen ja arvostaminen

Vanhin Adilson de Paula Parrella

36

Sinnikkyuden hyve

Palvellessani lähetysohjaajana Uruguayssa vuosina 1994–1997 vertasin usein lähetysohjaajien opiskeluun yliopiston maisteriohjelman kursseilla. Minulla oli tapana sanoa lähetysohjaajillemme, että lähetysohjaajien on kuin ottaisi syventäviä kursseja muiden hyveiden ohella uutteruudessa ja kärsivällisyydessä, jotka auttaisivat heitä valmistautumaan tulevaisuuteensa puolisona sekä isänä tai äitinä.

Valitettavasti jotkut nuoristamme nykyään eivät ole valmiita elämän vaikeisiin opetuksiin. Heiltä puuttuu sitä, mitä nimitän ”sinnikkyuden hyveeksi”. Näemme tätä sinnikkyuden puutetta uusien opiskelijoiden, armeijan alokkaiden ja jopa joidenkin koko-aikaisten lähetysohjaajiemme keskuudessa.

Me vanhemmat rakastamme lapsiamme ja haluamme heidän parastaan. Haluamme, että heidän elämänsä on helpompaa kuin itsellämme on ollut. Mutta me – ja kulttuuri, jossa elämme – saatamme tehdä jotakin sellaista, mikä johtaa tahattomasti lastemme sinnikkyuden vähenemiseen.

Onneksi on olemassa vastalääke. Se on voimallisten evankeliumin periaatteiden soveltaminen käytäntöön, mikä voi auttaa nuoriamme tulemaan enemmän Vapahtajan kaltaiseksi (ks. Luuk. 2:52). Kun omaksumme ja toteutamme näitä periaatteita, joita käsittelen alkaen sivulta 12, olen varma, että Herra siunaa meitä niin että voimme vahvistaa niitä nuoria miehiä ja nuoria naisia, jotka Hän on varannut kohtaamaan ja voittamaan tämän päivän haasteet.

Vanhin Lynn G. Robbins
seitsemänkymmenen koorumista

Sisällys

- 5 Kuinka auttaa lapsia tulemaan sinnikkäämmiksi** 🕒
- 6 Henkilökuvia uskosta** 🕒
Debbie Cole – Leinster, Irlanti
Kun raiskaus vahingoitti hänen elämäänsä, evankeliumi antoi hänelle iankaikkisen näkökulman ja voimaa selviytyä.
- 8 Palvelutyön periaatteita**
Kuinka Henki voi auttaa sinua palvelemaan (ja myös tekee niin)
Henki voi osaltaan ohjata palvelutyötämme. Tässä on kuusi keinoa, joista on sinulle apua.
- 12 Sinnikkyys – hengellinen taisteluväline nykypäivän nuorille**
Vanhin Lynn G. Robbins
Lastemme tahdonvapauden kunnioittaminen sallii heidän omaksua sinnikkyyttä.
- 18 Omavaraisuuden siunauksia** 🕒
Kurssi, joka muutti meidän kurssimme
Kuinka veli ja sisar Rubio käänsivät taloudellisen tilanteensa toisenlaiseksi.
- 20 Konferenssin muistikirjani**
Huhtikuun 2019 yleiskonferenssi 🕒
- 22 Myöhempien aikojen pyhien kertomaa** 🕒
Pyykkisäkki osoittaa lähetyssaarnaajille heidän äitinsä rakkautta, nykyajan laupiaat samarialaiset auttavat hädässä olevaa naista, terveyteen liittyvä kriisitilanne panee alulle ystävyden, musiikki yhdistää esivanhempiin.
- 26 Kirje apostolilta**
Presidentti M. Russell Ballard
Profeetan ohjeita meidän aikaamme varten.
- 32 Herran sana ja tahto**
Tässä otteessa *Pyhät*-kirjasarjan kirjasta 2 pioneerit kamppailevat vaikeuksien läpi Winter Quartersissa ja kirkko kasvaa eteläisellä Tynnellämerellä.
- 36 Taivaallisen johdatuksen vastaanottaminen ja arvostaminen**
Vanhin Adilson de Paula Parrella
Me tarvitsemme hengellistä voimaa nyt enemmän kuin koskaan aiemmin. Tässä on opas Hengen innoituksen tunnistamiseen ja vastaanottamiseen.

🕒 Nopeaa luettavaa

Kannessa
Valokuva Pixdeluxe/
Getty Images

Osastot

Nuorille aikuisille

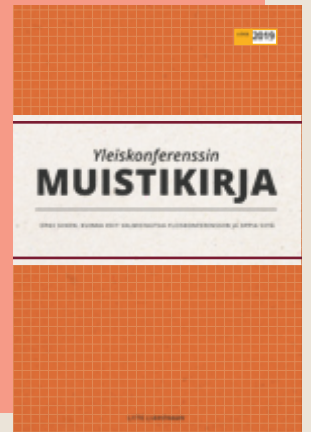
40

Niin paljon kuin me saatammekin haluta olla täydellisiä, **perfektionismi vetää meitä pois Jumalan luota** ja rajoittaa iankaikkista näkökulmaamme. Lue, kuinka nuoret aikuiset **pääsevät eroon perfektionismista** eli liiallisesta täydellisyyden tavoittelusta tullakseen paremmiksi opetuslapsiksi.

Nuorille

Valmistaudu yleiskonferenssin **konferenssin muistikirjan** avulla.

Lapsille

Ystävä

Saat selville, miten **tulla toimeen muiden kanssa**. Löydät pelin, jota pelatessa voit kuunnella yleiskonferenssia. Ja huomaat, miksi **rehellisyys** on tärkeää.

SYYSKUUN VAIN SÄHKÖISENÄ JULKAISTAVAT ARTIKKELIT

Aina ei tarvitse odottaa vastausta

Leah Barton

Kokemus, joka kertoo voimasta valita ja toimia ilman selvää henkilökohtaista ilmoitusta.

Voinko tuntee Hengen vaikutusta epäsiistissä kodissani?

Nuori nainen ymmärtää voivansa tuntee Hengen vaikutusta silloinkin, kun kaikki ei ole aivan täydellistä.

Sinä – vielä keskeneräinen

David Dickson

Kuinka pääsin eroon perfektionismista.

Heikkouksistasi huolimatta voit olla todellinen Jumalan mies tai nainen

Nuori aikuinen löytää toivoa, vaikka kohtaa takaiskuja "Jumalan mieheksi tulemisessa".

LUE LISÄÄ

Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksessa ja sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org voit

- nähdä lehden uusimman numeron ja aiempia numeroita
- löytää sisältöä, joka julkaistaan vain sähköisenä
- tehostaa tutkimista sähköisin työkaluin
- jakaa mieluisia artikkeleita ja videoita
- ladata tai tulostaa artikkeleita
- kuunnella mieluisia artikkeleita.

OTA MEIHIN YHTEYTTÄ

Lähetä kysymyksesi ja palautteesi sähköpostitse osoitteeseen liahona@churchofjesuschrist.org.

Lähetä uskoa vahvistavia kertomuksiasi sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org tai postitse osoitteeseen

Liahona, Fl. 23

50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

SYYSKUU 2019, 71. VUOSIKERTA,
NUMERO 9
LIAHONA 18690 130

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen lehti

Ensimmäinen presidenttikunta:

Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Kahdentoista apostolin koorumi:

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Päätoimittaja:

Randy D. Funk

Neuvojat: Randall K. Bennett, Becky Craven, Cristina B. Franco, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom, Larry S. Kacher, Erich W. Kopischke, Lynn G. Robbins

Toiminnanjohtaja: Richard I. Heaton

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Camila Castrillón

Toimittajat: Maryssa Dennis, David

Dickson, David A. Edwards, Matthew D.

Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen,

Aaron Johnston, Charlotte Larcabal,

Michael R. Morris, Eric B. Murdock,

Joshua J. Perkey, Jan Pinborough,

Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori

Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa

Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott

Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Ulkoasun suunnittelija: Jeanette

Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley,

C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua

Dennis, David Green, Colleen Hinckley,

Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M.

Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W.

Robison, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden

koordinaattori: Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Ira Glen Adair, Julie Burdett,

Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny

Nilson, Marrisona M. Smith

Painatuksen valmistelu: Joshua Dennis

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis

Levikkijohtaja: Nelson Gonzalez

Postiosoite: *Liahona*, Fl. 23, 50 E. North

Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023,

USA.

Liahona (tämä Mormonin kirjassa

esiintyvä sana tarkoittaa "kompassia"

tai "suunnannäyttäjää") ilmestyy

seuraavilla kielillä: albania, armenia,

bislama, bulgaria, cebu, englantti, espanja,

fidži, hollanti, indonesia, islanti, italia,

japani, khmer, kiina (sekä tavallisin että

yksinkertaistetuun kirjoitusmerkein),

kiribati, korea, kreikka, kroaatti, latvia,

liettua, malagasi, marshall, mongoli,

norja, portugali, puola, ranska, romania,

ruotsi, saksa, samoa, sloveeni, suahili,

suomi, tagalog, tahiti, tanska, thai,

tonga, tšekki, ukraina, unkari, urdu,

venäjä, vietnam ja viro. (Ilmestymiskerrat

vaihtelevat kielittäin.)

© 2019 Intellectual Reserve, Inc. All rights

reserved. Printed in the United States

of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole

ilmoitettu, *Liahonasta* voi kopioida

aineistoa omaan henkilökohtaiseen,

ei-kaupalliseen käyttöön (myös kirkon

tehtäviin). Tämä oikeus voidaan

peruuttaa milloin tahansa. Kuva-aineistoa

ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se

kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä.

Tekijänoikeutta koskevat kysymykset

tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual

Property Office, 50 E. North Temple St.,

Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA

tai sähköpostiosoitteeseen

[cor-intellectualproperty@](mailto:cor-intellectualproperty@churchofjesuschrist.org)

churchofjesuschrist.org.

For Readers in the United States and

Canada: September 2019 Vol. 71 No. 9.

LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN

1080-9554) is published monthly by

The Church of Jesus Christ of Latter-day

Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake

City, UT 84150. USA subscription price

is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus

applicable taxes. Periodicals Postage Paid

at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice

required for change of address. Include

address label from a recent issue; old and

new address must be included. Send USA

and Canadian subscriptions to Salt Lake

Distribution Center at address below.

Subscription help line: 1-800-537-5971.

Credit card orders (American Express,

Discover, MasterCard, Visa) may be taken

by phone or at store.churchofjesuschrist.org

(Canada Post Information:

Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see

DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND

MILITARY FACILITIES: Send address

changes to Distribution Services, Church

Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City,

UT 84126-0368, USA.

KUINKA AUTTAA LAPSIA TULEMAAN SINNIKKÄÄMMIKSI

"**E**nglanninkielisen sanan *resilience* ['sinnikkyyks' tai 'kimmoisuus'] alkuperäinen määritelmä liittyy aineen kykyyn palautua alkuperäiseen muotoonsa tai entiselle paikalleen sen jälkeen kun sitä on taivuteltu, venytelty tai puristettu kasaan. Nykyään käytämme usein tuota sanaa kuvailemme kykyämme toipua vastoinkäymisestä. – –

Kun lapset oppivat sinnikkyyttä, he uskovat, että he voivat vaikuttaa lopputuloksiin elämässään ja jopa säädellä niitä työllä, mielikuvituksella, tiedolla ja taidolla. – – He keskittyvät siihen, mitä he *voivat* tehdä, eivätkä asioihin, joihin he eivät voi vaikuttaa." (Ks. Lyle J. Burrub, "Kasvattakaamme sitkeitä lapsia", *Liahona*, maaliskuu 2013, s. 11.)

Lisää tästä aiheesta on vanhin Lynn G. Robbinsiin artikkelissa "Sinnikkyyks – hengellinen taisteluväline nykypäivän nuorille" tämän lehden sivulla 12.

Määrittele onnistuminen

ahkeran työn ja uhrausten tulokseksi.

Määrittele epäonnistuminen

tilapäiseksi ja tilaisuudeksi oppia.

Tarjota johdonmukaisesti mieluisia palkintoja sellaisista teoista ja käyttäytymistavoista, joita haluaisit vahvistaa.

Kerro **lapsille**, että he **ovat luonnostaan arvokkaita**, koska he ovat Jumalan poikia tai tyttäriä.

Kehu lapsen ponnisteluja.

Keskustelkaa säännöistä ja asettaa johdonmukaisia seurauksia, jotka ovat kohtuullisia, liittyvät käytökseen ja osoittavat kunnioitusta sekä vanhempaa että lasta kohtaan.

Debbie Cole

Leinster, Irlanti

Debbie raiskattiin vuonna 1989, kun hän oli 19-vuotias. Debbie (kuvasa tyttärensä kanssa) päätti, ettei tämä tapahtuma tuhoaisi hänen elämänsä. Hän on turvannut uskoonsa työskennellessään vapaaehtoisena auttaen muita raiskauksen uhreja ja kampanjoimissaan sellaisen lain puolesta, joka auttaa suojelemaan muita seksuaalirikollisilta.

LESLIE NILSSON, VALOKUVAAJA

Ihmiselle, joka ei ole kokenut samaa koetelemusta itse, on hyvin vaikeaa yrittää selittää, miltä tuntuu kokea seksuaalitrauma. Tällainen kokemus pysyy aina mielessäsi – se ei koskaan häviä täysin. Eteen tulee päiviä, jolloin jokin asia palauttaa muistikuovan asiasta ja tuntuu, että voimasi, itseluottamuksesi ja turvallisuutesi viedään sinulta.

Niinä hetkinä voin vain mennä polvilleni ja puhua taivaalliselle Isälleni. Tiedän ilman epäilyksen häivääkään, että Hän kuulee rukoukseni ja vastaa niihin. Minulla on jumalallinen perintö, ja tämä antaa minulle voimaa jatkaa, kun elämä käy vaikeaksi.

Myös tieto siitä, että Vapahtajani rakastaa minua, antaa minulle toivoa ja tarkoituksen. Rakastan sitä, mitä vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: "Teidän ei ole mahdollista vajota niin alas, etteikö Kristuksen sovituksen ääretön valo loistaisi sinne" ("Viinitarhan työmiehet", *Liahona*, toukokuu 2012, s. 33). Vapahtaja voi auttaa meitä, olimmepa missä tahansa tai kävimme läpi mitä tahansa. Pidän Häntä esimerkkinä siitä, mitä tehdä, kun on vaikeaa.

LUE LISÄÄ

Lisää tietoa Debbie'n uskon matkasta, mukaan lukien valokuvia, on Evankeliumiaiheinen kirjasto-sovelluksessa ja tämän artikkelin verkkoversiossa osoitteessa

ChurchofJesusChrist.org/go/9196.

Vanhin Neil L. Andersen todistaa Vapahtajan parantavasta voimasta osoitteessa **ChurchofJesusChrist.org/go/9197**.

Palvelutyön periaatteita

Kuinka Henki voi auttaa sinua palvelemaan (ja myös tekee niin)

Pappeuden palvelutyötoimeksiintoon, joka annetaan sekä miehille että naisille, sisältyy oikeus vastaanottaa ilmoitusta.

Kutsu tehdä palvelutyötä ja palvella ja myös rakastaa Vapahtajan lailla voi toisinaan tuntua haasteelliselta – varsinkin kun siihen sisältyy niiden tavoittamista, joita emme ehkä tunne kovin hyvin. Kun tapoja tehdä palvelutyötä on miljoonia, mietimme, kuinka voimme tietää, mitkä ovat parhaita keinoja auttaa niitä, joiden palvelutyöveljeksi tai -sisareksi meidät on nimitetty.

Meidän ei tarvitse miettiä pitkään, koska Pyhä Henki voi opastaa vilpittömiä ponnistelujamme.

”Pyhä palvelutyötoimeksiannonne antaa teille jumalallisen oikeuden saada innoitusta”, sanoi sisar Bonnie H. Cordon, Nuorten Naisten ylijohdaja. ”Te voitte tavoitella tuota innoitusta luottavaisina.”¹

Kun pyrimme palvelemaan, kuten Vapahtaja palveli, meitä voi opastaa sama Henki, joka opasti Häntä. Tämä on erityisen totta, kun palvelemme saatuaamme toimeksiannon, esimerkiksi palvelutyössä, joka annetaan piispalla olevien pappeuden avainten valtuudella. Tässä on kuusi ehdotusta siihen, kuinka tehdä palvelutyötä Hengen avulla.

Kuinka voin tuntea Hengen vaikutusta tehdessäni palvelutyötä?

1

Pyydä johdatusta. Taivaallinen Isä haluaa meidän olevan yhteydessä Häneen rukouksessa. Rukous paitsi sallii meidän päästä lähemmäksi Häntä myös varmistaa meille ”siunauksia, joita Jumala muutenkin haluaa antaa mutta joita meidän on pyydetävä saadaksemme niitä”². ”Kun rukouksemme ja pyrimme ymmärtämään heidän sydäntään, todistan, että taivaallinen Isä ohjaa meitä ja Hänen Henkensä on kanssamme”, sisar Cordon sanoo.³

2

Älä odota kehotusta. Toimi ennakoivasti. Tee ”innokkaasti työtä” (OL 58:27), niin huomaat, että ponnistelujasi voidaan ohjata ja ne voidaan tehdä suuremmiksi. ”Se, että ryhdymme toimeen palvelussamme ja työssämme, on tärkeä keino tulla kelpolliseksi ilmoituksen saamiseen”, sanoo presidentti Dallin H. Oaks, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa. ”Tutkiessani pyhiä kirjoituksia olen huomannut, että suurin osa ilmoituksista Jumalan lapsille tulee silloin kun he ovat liikkeellä, ei silloin, kun he istuvat mukavasti asumuksissaan ja odottavat, mihin suuntaan Herra käskää heitä ottamaan ensimmäisen askeleen.”⁴

KUTSU TOIMIA

Kun teet jokapäiväistä palvelutyötäsi, tavoittele rukoillen Pyhän Hengen innoitusta ja toimi sen mukaisesti. Muista, että niin tehdessäsi taivaallinen Isä siunaa sinua ja niitä, joita palvelet!

KERRO KOKEMUKSISTASI

Lähetä meille kokemuksiasi, kun olet palvellut muita tai kun sinua on palveltu. Mene sivustolle liahona.churchofjesuschrist.org ja napsauta ”Submit an Article or Feedback” [Lähetä artikkeli tai palautetta].

Kuinka tunnistan palvelutyötä koskevan innoituksen?

3

Ota varteen **Mormonin neuvo**. Meidän ei tarvitse jäädä hermoilemaan siitä, onko jokin ajatus innoitusta vai ei. Onhan meillä Mormonin antama helppo tapa sen tietämiseen: jos saat ajatuksen, joka kehottaa sinua tekemään hyvää ja uskomaan tai auttamaan muita uskomaan Kristukseen, voit tietää sen olevan Jumalasta (ks. Moroni 7:16).

4

Älä kannna siitä huolta. ”Hypätkää vain altaaseen ja uikaa”, sanoo kahdentoista apostolin koorumin jäsen, vanhin Jeffrey R. Holland. ”Suunnatkaa niitä kohti, jotka tarvitsevat apua. Älkää jääkö toimettomina miettimään, pitäisikö teidän uida selkää vai koiraa. Jos noudatamme niitä perusperiaatteita, jotka meille on opetettu, jos pysymme sopusuhteissa pappeuden avainten kanssa ja tavoittelemme Pyhää Henkeä oppaaksemme, niin me emme voi epäonnistua.”⁵

VAPAHTAJAN ESIMERKKI

Vapahtajaa valmistettiin Hänen palvelutyöhönsä. ”Jumala voiteli [Jeesus Nasaretilaisen] Pyhällä Hengellä”, ja sitten Kristus ”kulki ympäri maata, teki hyvää” (Ap. t. 10:38). Hän oli ”Pyhää Henkeä täynnä”, ja Hän kulki usein ”Hengen johdattamana” (Luuk. 4:1). Varmastikin Kristus kulki tehden hyvää ennen kuin Hänet voideltiin Pyhällä Hengellä, mutta Pyhän Hengen saaminen ja se, että Hänellä oli oikeus saada innoitusta, olivat tärkeä osa Hänen palvelutyötään – aivan kuten se on tärkeä osa meidän palvelutyötämme.

Mikä on paras tapa noudattaa innoitusta?

5

Heti. Sisar Susan Bednar (kahdentoista apostolin koorumin jäsenen, vanhin David A. Bednarin vaimo) on suurenmoinen esimerkki innoituksen noudattamisesta. Rukoiltuaan ”hengellisiä silmiä nähdä ne, joilla on jokin tarve”, sisar Bednar katselee seurakuntaa ympärillään ja usein ”tuntee hengellistä innoitusta mennä juttelemaan jonkun tietyn henkilön kanssa tai soittaa jollekulle tietylle henkilölle”, vanhin Bednar kertoo. ”Ja kun sisar Bednar saa sellaisen vaikutelman, hän viipymättä reagoi siihen ja tottelee. Usein käy niin, että heti kun loppurukouksen ’aamen’ on lausuttu, hän menee juttelemaan jonkun nuoren kanssa tai halaamaan jotakuta sisarta tai kotiin päästyään tarttuu heti puhelimeen ja soittaa jollekulle.”⁶

6

Rohkeasti. Torjutuksi tulemisen pelko sekä ujouden, riittämättömyyden tai vaivan tuottamisen tuntemukset voivat estää meitä noudattamasta innoitusta palvelulla. ”Eri aikoina ja eri tavoin me kaikki tunnemme riittämättömyyttä, epävarmuutta, kenties kelvottomuutta”, sanoo kahdentoista apostolin koorumin jäsen, vanhin Gerrit W. Gong. ”Kuitenkin kun uskollisesti pyrimme rakastamaan Jumalaa ja palvelemaan lähimmäistämme, me voimme tuntea Jumalan rakkautta ja saada tarvitsemaamme innoitusta heidän elämäänsä ja omaa elämäämme varten uusilla ja pyhemmillä tavoilla.”⁷

Yksi veli on kertonut, kuinka hän epäröi ottaa yhteyttä mieheen, jonka vaimo oli yrittänyt itsemurhaa. Mutta viimein hän pyysi aviomiestä lounaalle. ”Kun sanoin: ’Vaimosi yritti itsemurhaa. Se on varmasti ollut sinulle musertavaa. Haluatko puhua siitä?’ hän itki avoimesti”, tämä veli kertoi. ”Kävimme tunteikkaan ja syvällisen keskustelun ja muutamassa minuutissa saavuttimme merkittävän läheisyyden ja luottamuksen.”⁸ ■

VIITTEET

1. Bonnie H. Cordon, ”Paimeneksi tuleminen”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 76.
2. PKO, hakusana ”Rukous”.
3. Bonnie H. Cordon, ”Paimeneksi tuleminen”, s. 76.
4. Dallin H. Oaks, ”Omana aikanaan ja omalla tavallaan”, *Liahona*, elokuu 2013, s. 24, 26.
5. Jeffrey R. Holland, ”Sovinnonteon palvelutehtävä”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 77.
6. David A. Bednar, ”Nopea havaitsemaan”, *Liahona*, joulukuu 2006, s. 17.
7. Gerrit W. Gong, ”Uskon leiritulemme”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 42.
8. Ks. Bonnie H. Cordon, ”Paimeneksi tuleminen”, s. 75–76.

LUE LISÄÄ

Profeetta opettaa, kuinka saada henkilökohtaista ilmoitusta: ks. presidentti Russell M. Nelsonin puhe ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten” (*Liahona*, toukokuu 2018).

Vanhin Lynn G. Robbins
seitsemänkymmenen koorumista

Sinnikkyys

– HENGELLINEN TAISTELUVARUSTUS NYKYPÄIVÄN NUORILLE

Lapsemme pystyvät menestymään nykypäivän haasteista huolimatta. Meidän vanhempien tehtävänä on osaltamme valmistaa heitä kohtaamaan nuo haasteet rohkeasti.

Tarina kertoo, että brittiläisten hallitessa Intiaa siirtomaana Delhissä ja sen ympäristössä asusti luvattoman paljon myrkyllisiä kobria. Ongelman ratkaisemiseksi paikalliset viranomaiset alkoivat maksaa palkkiota tapetuista kobrista. Epäviisas palkkio kääntyi viranomaisia vastaan, kun kekseliäät paikkakuntalaiset alkoivat kasvat-
taa kobria etua saadakseen. Kun palkkion maksamisesta luovuttiin, kobrankasvattajat päästivät kobrat vapaiksi, ja ongelma paheni.

Ilmiö, jossa tahattomien sivuvaikutusten aiheuttama haitta joskus ylittää aiotut hyödyt, tunnetaan nimellä ”kobravaikutus”.¹

Kobravaikutus ja nouseva sukupolvi

Vieraillessani Brigham Youngin yliopiston Idahon kampuksella syksyllä 2017 oppilaitoksen uusi rehtori Henry J. Eyring kertoi minulle, että hänen ensisijaisena huolenaan oli korkea keskeyttäneiden määrä yliopiston ensimmäisen vuoden opiskelijoiden keskuudessa. Opiskelijat jättävät yliopiston useista eri syistä, mutta sinnikkyuden puute on yksi pääsyitä siihen, miksi monet yliopistot eri puolilla Yhdysvaltoja kohtaavat tämän saman haasteen.²

Sinnikkyys on ”kyky toipua helposti epäonnesta tai muutoksesta tai mukautua siihen”.³ Kun Yhdysvaltain armeijassa havaittiin, että alokkailta puuttui sinnikkyyttä, se alkoi tarjota sinnikkyyskoulutusohjelmaa vahvistamaan sotilaita armeijapalveluksen aiheuttamaa stressiä, vaatimuksia ja vaikeuksia vastaan.⁴

Kirkossa meillä on sama huoli, kun kokoaikaisista lähetyssaarnaajista palaa lähetystyöstä ennenaikaisesti kotiin suhteessa enemmän kuin aiempien sukupolvien kohdalla. Jotkut lähetyssaarnaajat kohtaavat vakavia terveyteen liittyviä haasteita tai muita koetelemuksia, jotka tekevät ennenaikaisen vapauttamisen välttämättömäksi, mutta toiset eivät ehkä ole yksinkertaisesti omaksuneet kylliksi sinnikkyuden hyvettä.

Evankeliumin voimallisten periaatteiden ymmärtäminen ja soveltaminen käytäntöön voi auttaa nuoria vahvistamaan sinnikkyytään.

Lyle J. Burrup, joka on palvellut mielenterveysalan ammattilaisena kirkon lähetystyöosastolla, on havainnut, että yleisin syy emotionaaliin ongelmiin, joita lähetysaarnajat kohtaavat, on sinnikkyuden puute. Hän sanoo: ”Monissa tapauksissa lähetysaarnaja yksinkertaisesti ei ollut oppinut selviytymään haasteista hyvin.”⁵

Yliopistot, armeija ja lähetyskenttä eivät aiheuta ongelmaa – ne vain tuovat sen esiin. Alhaisempi sinnikkyys nykypäivän nuorten keskuudessa saattaa itse asiassa olla tahatonta seurausta – nykypäivän kobravaikutusta – joka aiheutuu seuraavanlaisista tekijöistä:

- Liian paljon aikaa sohvalla ja digitaalisten laitteiden ääressä, eikä yhtä paljon kuntoilua ja liikuntaa kuin aiemmilla sukupolvilla.⁶
- Liian paljon altistumista epärealistiselle virtuaaliselle tai kuvitteelliselle maailmalle, mikä aiheuttaa vääristyneen minäkuvan, ahdistusta, masennusta ja alhaisen omanarvontunnon.⁷
- Kärsimättömyys maailmassa, joka tarjoaa välitöntä tyydytystä ja vastauksia Google-nopeudella. (Sitä vastoin sinnikkyys kasvaa suurelta osin kärsivällisyyden hyveen avulla.)
- Suojelu kovilta myrskyiltä. ”Tyyneillä vesillä ei tulla taitaviksi merimiehiksi.”⁸
- Maailma, joka tarjoaa äärettömän määrän vaihtoehtoja, jotka vetävät huomion, kilpailevia ääniä, jotka hämmentävät, ja mukavan elämän, joka voi turruttaa nuoret ja aikuiset Hengen vaikutukselle.

- Liian paljon digitaalista kommunikaatiota eikä riittävästi aikaa kasvotusten, mikä johtaa alikehittyneisiin sosiaalisiin taitoihin.

Tästä monitahoisesta ja valtavasta haasteesta on kirjoitettu monia kirjoja, kuten eräs, jonka nimi on paljonpuhuva: *iGen: Why Today's Super-Connected Kids Are Growing Up Less Rebellious, More Tolerant, Less Happy – and Completely Unprepared for Adulthood* [iSukupolvi: Miksi nykyaajan erityisen hyvin toisiinsa yhteydessä olevista nuorista kasvaa vähemmän kapinoivia, suvaitsevaisempia, onnettomampia – ja täysin valmistautumattomia aikuisuuteen].

Maailma muuttuu. Herra on varannut tätä aikaa varten henkiä, jotka kykenevät menestymään nykypäivän haasteista huolimatta. Hoivaavina vanhempina meidän tehtävämme on osaltamme valmistaa heitä kohtaamaan nuo haasteet rohkeasti vaalimalla ja edistämällä heidän sinnikkyytään, uskoaan ja lujuttuaan.

Kun evankeliumin voimalliset periaatteet ovat tukenamme, voimme auttaa nuoria vahvistamaan sinnikkyytään niin että heistä voi tulla enemmän Vapahtajan kaltaisia – niin että heille karttuu ikää (fyysistä ja henkistä) ja viisautta (älyllistä) ja Jumalan (hengellinen) ja ihmisten (sosiaalinen ja emotionaalinen) suosio seuraa heitä (ks. Luuk. 2:52). Haluan käsitellä näitä neljää evankeliumin periaatetta: 1) omavaraisuus, 2) vastakohtaisuus kaikessa, 3) Pyhän Hengen lahja ja 4) moraalinen tahdonvapaus.

1. Omavaraisten lasten kasvattaminen: joulupukki – saituri

Pyrkiessämme auttamaan apua tarvitsevia me yritämme löytää oikean tasapainon kahden toisiaan täydentävän periaatteen välillä: olla hyväntekijä ja kannustaa omavaraisuuteen. Se, joka on hyväntekijä ilman että kannustaa omavaraisuuteen, on joulupukki. Se, joka kannustaa omavaraisuuteen

Hyväntekeväisyys (antaa henkilölle kala) ja omavaraisuus (opettaa henkilö kalastamaan) koskevat myös vanhemmuutta.

olematta ystävällinen, on saituri.⁹ Kumpikin ääripää on itsessään epäsuhtainen.

Hyväntekeväisyys (antaa henkilölle kala) ja omavaraisuus (opettaa henkilö kalastamaan) koskevat myös vanhemmuutta. Voisimme tehdä kaikki päätökset lastemme puolesta, mutta olisi paljon viisaampaa opettaa heille päätöksen tekemisen taitoa ja siten auttaa heitä tulemaan älyllisesti, hengellisesti, sosiaalisesti ja emotionaalisesti omavaraisiksi.

Innoittava esimerkki tästä on koskettavassa näytelmäteoksessa *The Miracle Worker* [Ihmeidentekijä], joka pohjautuu Helen Kellerin omaelämäkertaan. Helen sairastui pienenä lapsena sairautteen, joka teki hänestä kuuron ja sokean.¹⁰ Helenin turhankin holhoavat vanhemmat kasvattivat tyttärtään joulupukkiasenteella – ylihuolehtien ja hemmotellen. Tämän menetelmän haitalliset vaikutukset olivat esteenä Helenin älylliselle, hengelliselle, sosiaaliselle ja emotionaaliselle kasvuille.

Sitä vastoin Helenin yksityisopettaja Anne Sullivan ymmärsi, että Helen oli saanut osakseen liian paljon hemmottelua, ja alkoi siksi auttaa Heleniä kohtaamaan ongelmansa ja tulemaan omavaraisemmaksi. Lopulta juuri Anne Sullivan – eivät Helenin vanhemmat – auttoi Heleniä yltämään todellisiin mahdollisuuksiinsa.

Koska rakastamme lapsiamme, me haluamme nähdä heidän menestyvän. Saatamme tuntea houkutus poistaa kaikki esteet heidän tieltään. Tai minimoidaksemme heidän pettymyksensä ja epäonnistumisensa saatamme tuntea houkutus tehdä kova työ heidän puolestaan, kuten Helenin vanhemmat tekivät. Niin tehdessämme saatamme kuitenkin tahattomasti estää lapsiamme omaksumasta sitä sinnikkyyttä, jota he tarvitsevat ollakseen vahvoja, riippumattomia Kristuksen opetuslapsia.

Sen sijaan että olisimme ylihuolehtivia ja rientäisimme liian nopeasti pelastamaan heitä, meidän tulisi pohtia Vapahtajan suhtautumistapaa. Hän vahvistaa meitä niin että pystymme kantamaan kuormamme (ks. Moosia 24:15), eikä Hän useinkaan tule pelastamaan meitä niin nopeasti kuin haluaisimme (ks. OL 121:1–3).

2. Vastakohtaisuus: vaikeiden asioiden tuoma siunaus

Yksi tapa, jolla taivaallinen Isä, meidän täydellinen Isämme, kasvattaa meistä sinnikkäitä ja valmistaa meitä tulevaisuuden onnellisuuteemme, on lähettämällä meidät maailmaan, missä sinnikkyytämme koetellaan ja se hioutuu, kuten käy ilmi seuraavista pyhien kirjoitusten kohdista:

- Meitä koetellaan niin kuin Abrahamia (ks. OL 101:4).
- Vastoinkäymiset antavat meille kokemusta ja ovat meidän hyväksemme (ks. OL 122:7).

Polku on usein jyrkkä ja kivikkoinen, ja me kaikki saamme oman osamme kompuroinnista ja takaiskuista.

- ”Kaikessa on vastakohtaisuutta” (2. Nefi 2:11), joten taivaallinen Isä antaa meidän maistaa karvasta, jotta tietäisimme antaa arvoa hyvälle (ks. Moos. 6:55).
- Me ”[emme] saa todistusta, ennen kuin [uskomme] on koeteltu” (Et. 12:6).

Se, että opimme omaksumaan Kristuksen kaltaisia hyveitä, muun muassa uskoa, kärsivällisyyttä, uutteruutta ja sinnikkyyttä, ei voi tapahtua ilman vastustusta eli ”ahdingon ahjoa” (ks. Jes. 48:10). Sen vuoksi meidän taivaallinen Isämme sallii meidän kohdata vaikeita haasteita ja tehdä hankalia asioita. Kuinka meistä voi koskaan tulla suuren esimerkkimme kaltaisia, elleimme kohtaa samanlaisia koettelemuksia kuin ne, jotka tekivät Hänestä sellaisen, mitä Hän on?

Sanon usein lähetyssaarnaajille: ”Lähetystentillä osallistutte monille maisterikursseille: muun muassa Uutteruus 501 ja Kärsivällisyys 505. Ainoastaan tämän syventävän opinto-ohjelman avulla opitte tulemaan suurenmoisiksi lähetyssaarnaajiksi sekä myöhemmin erinomaisiksi aviomiehiksi ja vaimoiksi, isiksi ja äideiksi. Jos teillä on rankka päivä, kiittäkää kärsimystänne, kuten apostolit Pietari ja Johannes tekivät, kun he jouduttuaan vankilaan ja ruoskituiksi olivat ’[iloisia] siitä, että olivat saaneet kunnian kärsiä häväistystä Jeesuksen nimen tähden.’” (Ks. Ap. t. 5:18, 40–41; ks. myös 1. Piet. 4:13; Kol. 2:8.)

Juuri vaikeudet, kamppaileminen ja venyminen auttavat meitä omaksumaan sinnikkyyttä – kykyä nousta, pudistaa pölyt päältäämme ja jatkaa

Kaiken mahdollistava ja suurin asia, minkä isä tai äiti voi opettaa lapselle, on tunnistaa Pyhän Hengen kuiskauksia.

kulkua pitkin kaitaa ja kapeaa polkua. Se polku on usein jyrkkä ja kivikkoinen, ja me kaikki saamme oman osamme kompuroinnista ja takaiskuista. Nimenomaan Herran lahjaksi antama rajaton määrä uusia yrityksiä suo meille mahdollisuuden kulkea eteenpäin sinnikkäinä.¹¹

3. Pyhä Henki ja innoitettu päätöksenteko

Helppojen vastausten saamisen sijaan lasten pitää kasvaa päätöksentekotaidossa. Voimme antaa ohjausta, mutta meidän pitää antaa heidän ajatella itse ja sallia heidän alkaa tehdä pieniäkin päätöksiä.

Koska Pyhän Hengen lahja on suurin lahja, minkä kuolevainen ihminen voi saada¹², niin kaiken mahdollistava ja suurin asia, minkä isä tai äiti voi opettaa lapselle, on se, kuinka tunnistaa Pyhän Hengen kuiskauksia. Se, että opetamme lapsia olemaan tämän suurenmoisen lahjan arvoisia ja opetamme, kuinka vastaanottaa henkilökohtaista ilmoitusta, on tärkein asia, minkä voimme tehdä kasvattaaksemme lapsista hengellisesti omavaraisia.

Opimme erään tärkeän asian Oliver Cowderlylta, joka pyysi rukouksessa eikä saanut pyytämänsä. Herra sanoi hänelle:

”Katso, sinä et ymmärtänyt; kuvittelit, että minä antaisin sen sinulle, vaikka et käyttänyt harkintaa, paitsi että pyysit minulta.

Mutta katso, minä sanon sinulle, että sinun täytyy tutkia sitä tarkoin mielessäsi; sitten sinun on kysyttävä minulta, onko se oikein, ja jos se on oikein, minä saatan sinun sydämesi palaamaan sisälläsi; sen tähden sinä tunnet, että se on oikein.” (OL 9:7–8.)

Kun lapsemme tulevat luoksemme ja pyytävät

apua esimerkiksi kotitehtävässä, me emme tee tehtävää heidän puolestaan. Annamme ohjausta ja sitten, kuten Herra sanoi Oliverille, sanomme: ”Käyhän nyt tekemään sitä, ja kun olet valmis, tule takaisin, niin katsotaan, oletko saanut siihen oikean vastauksen.”

Se, että opetamme lapsille, kuinka he voivat selviytyä koettelemuksistaan ja voittaa ne, auttaa heitä ajattelemaan itsenäisesti, järjelemään ongelmien ratkaisuja ja tunnistamaan Pyhän Hengen kuiskauksia. Ainoastaan saamalla omaa kokemusta ongelmien ratkaisemisesta he omaksuvat maalaisjärkeä ja viisautta sekä kasvavat kyvyssään ”tutkia sitä tarkoin” ja vastaanottaa ilmoitusta.

Ellemme opeta lapsillemme hengellistä omavaraisuutta ja sinnikkyyttä, meitä koskee tämä presidentti Russell M. Nelsonin esittämä vakavointava varoitus: ”Tulevina päivinä ei ole mahdollista selviytyä hengellisesti ilman Pyhän Hengen johdattavaa, ohjaavaa, lohduttavaa ja jatkuvaa vaikutusta.”¹³

4. Kunnioittakaa tahdonvapautta elämän risteyskohdissa

Olen kuullut presidentti Nelsonin kertovan siitä, kun hänen kahdeksanvuotias tyttärensä tuli hänen luokseen eräänä sunnuntaina ja kysyi, voisiko hän mennä kelkkamäkeen erään seurakunnan perheen kanssa. Hän sanoi: ”Tiesin, ettei olisi viisasta vastata joko kyllä tai ei. Avasimme Raamatun jakeen 2. Moos. 31:13 kohdalta: ’Pitäkää kunniaa sapatti ja määräykset, jotka olen siitä antanut, sillä sapatti on sukupolvesta toiseen oleva merkinä liitosta, jonka minä olen teidän kanssanne tehnyt.’ Sitten kysyin häneltä, mitä mieltä hän oli menemisestä kelkkamäkeen lepopäivänä. Hän sanoi: ’Isä, haluan näyttää taivaalliselle Isälle, että rakastan Häntä, joten en lähde.’”

Kun lapsemme tulevat luoksemme ja pyytävät apua kotitehtävässä, me emme tee tehtävää heidän puolestaan.

Pyhän Hengen lahja ja hengellinen omavaraisuus tukevat hengellistä sinnikkyyttä.

Presidentti Nelson jatkoi: ”Kun oli kulunut sukupolvi ja tyttäreni oli nyt äiti, olin hänen kodissaan, kun hänen pieni poikansa pyysi häneltä lupaa hyvin samaan tapaan. Minusta oli kiehtovaa ja ilahduttavaa katsella, kun tyttäreni avasi Raamatun poikansa kanssa ja luki sen saman jakeen.”

Monia vuosia sitten luin eräästä isästä, joka yhtenä sunnuntaina herätti poikansa valmistautumaan kirkkoon lähtöä varten. Poika vastasi: ”En ole lähdössä tänään kirkkoon.” Monet vanhemmat olisivat sillä hetkellä tunteneet houkutusta sanoa: ”No, kyllähän sinä olet” ja sitten lisänneet uhkauksen. Tämä isä oli viisaampi ja sanoi yksinkertaisesti: ”Poika, ei sinun tarvitse selitellä syitä minulle, koska ei tämä ole minun kirkkoni. Mutta sinun pitäisi käydä polvillesi ja selittää syysi taivaalliselle Isällesi.”

Sitten isä jätti poikansa risteyskohtaan Pyhän Hengen kanssa. Pyhä Henki voi havahduttaa lapsemme paljon paremmin kuin me itse pystymme, jos vain luotamme siihen suurenmoiseen lahjaan. ”Mikään todistaja ei ole niin kauhistuttava eikä mikään syyttäjä niin voimakas kuin omatunto.”¹⁴ Muutaman minuutin sisällä tämä nuori oli noussut ja valmistautumassa kirkkoon. Jos isä olisi pakottanut poikansa lähtemään kirkkoon, hän olisi saattanut kylvää kaunan ja kapinan siemeniä ja kobravaikutus olisi luikerrellut mukaan kuvaan.

Lastemme tahdonvapauden kunnioittamiseen ja siihen, että jätämme heidät tiellä risteyskohtaan, liittyy riskejä. Mutta eikö taivaallinen Isämme ottanut sitä samaa riskiä kuolevaisuutta edeltäneessä elämässä ja sen seurauksena menettänyt kolmasosaa henkilapsistaan? Koska tahdonvapautta koskeva oppi oli välttämätön pelastussuunnitelman kannalta, riski oli väistämätön Lusiferin vastusteluista huolimatta.

Jos voisin hieman muuttaa profeetta Joseph Smithin lausumia sanoja, esittäisin ne tällä tavoin liittyen lapsiin: ”Opetamme heille oikeita periaatteita, koska – pidimmepä siitä tai emme – he hallitsevat itse itseään.”¹⁵ Päivä koittaa, kun lapsemme lähtevät pois kotoa. Ainoa toivomme vanhempina on opettaa heille oikeita periaatteita pelastussuunnitelmasta ja auttaa heitä tunnistamaan Hengen kuiskaukset, jotka opastavat heitä käyttämään viisaasti tahdonvapauttaan. Muutoin heiltä saattaa puuttua hengellistä omavaraisuutta ja sinnikkyyttä kohdata tulevia koettelemuksia ja saatamme menettää heidät.

Olemme kaikki syvästi ja iankaikkisesti kiitollisia maailmanhistorian suurimmasta sinnikkyiden teosta – Jeesuksen Kristuksen sovituksesta. Vapahtaja ei kavahtanut kohdatessaan tulikokeensa, edes ollessaan käsittämättömän paineen ja kuormituksen alla.

Pyhän Hengen lahja ja hengellinen omavaraisuus tukevat hengellistä

sinnikkyyttä, joka tarkoittaa samaa kuin kestäminen. Ja ne, jotka kestävät loppuun asti, saavat iankaikkisen elämän (ks. 2. Nefi 31:20).

Siunatkoon Herra meitä vanhempia tärkeässä velvollisuudessamme kasvattaa älyllisesti, fyysisesti, hengellisesti, sosiaalisesti ja emotionaalisesti sinnikkäitä lapsia. ■

Lisää käytännön ideoita on Lyle J. Burrupin artikkelissa ”Kasvattakaamme sitkeitä lapsia” Liahonan maaliskuun 2013 numerossa.

VIITTEET

1. Ilmauksen ”kobravaikutus” keksijänä pidetään saksalaista ekonomia Horst Siebertiä. Kobravaikutus ilmenee, kun ongelman ratkaisu pahentaa ongelmaa.
2. Ks. Connie Matthiessen, ”Why Are So Many College Students Returning Home?”, 9. tammikuuta 2019, greatschools.org.
3. Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary, 2003, hakusana ”resilience”, merriamwebster.com.
4. Ks. ”Master Resilience Training (MRT) in the U.S. Army: PowerPoint & Interview”, myönteisen psykologian ohjelma, positivepsychologyprogram.com.
5. Lyle J. Burrup, ”Kasvattakaamme sitkeitä lapsia”, *Liahona*, maaliskuu 2013, s. 11.
6. Ks. Meena Azzollini, ”Declining Physical Activity Levels in Children and Teens”, *WellBeing*, 10. heinäkuuta 2017, wellbeing.com.au.
7. Ks. Rachel Ehmke, ”How Using Social Media Affects Teenagers”, *Child Mind -instituutti*, 6. kesäkuuta 2016, childmind.org.
8. Afrikkalainen sananlasku.
9. Yksi esimerkki saiturista on Scrooge – kitsas hahmo Charles Dickensin teoksessa *Joululaulu*.
10. Ks. Helen Keller, *The Story of My Life*, 1902.
11. Ks. Lynn G. Robbins, ”Seitsemänkymmentä kertaa seitsemän”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 21–23.
12. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Wilford Woodruff*, 2005, s. 50.
13. Russell M. Nelson, ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 96.
14. Pidetään toisinaan Polybioksen tai Sofokleen lausumana.
15. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 297.

Kurssi, joka muutti meidän kurssimme

Michael R. Morris
kirkon lehdet

Chris ja Alfreda Rubio elivät palkkapäivästä toiseen, kunnes omavaraisuuskurssi näytti heille paremman tavan.

Kun Chris ja Alfreda Rubion auto meni hiljattain rikki, he eivät olleet huolissaan siitä, kuinka maksaisivat korjauskulut. Eikä tämä johtunut siitä, että he olisivat varakkaita.

”Meillä oli tarvittavat rahat, koska olimme säästäneet ne”, sanoo Chris. ”Olimme varautuneita. Veimme auton samana päivänä korjattavaksi ilman että olisi tarvinnut ajatella: ’Voi ei.’ Se tuntui mukavalta.”

Niin ei ole ollut aina. Vielä jokin aika sitten Rubioiden olisi pitänyt ottaa laina, käyttää luottokorttia tai odottaa palkkapäivään, jotta saisivat autonsa korjattua. Mutta se oli ennen kuin he osallistuivat henkilökohtaisia raha-asioita käsittelevälle kurssille, joka järjestettiin kirkon omavaraisuushankkeen kautta.

”Olimme hukkumassa rahahuoliin”

Chris ja Alfreda tapasivat palvellessaan Yhdysvaltain ilmavoimissa

Saksassa, ja he solmivat avioliiton Tanskassa. Chrisin palvelukausi päättyi vuonna 2008, ja terveysongelmat pakottivat Alfredan lopettamaan työt muutama vuosi myöhemmin. He löysivät kirkon pian sen jälkeen kun he olivat asettuneet Alabamaan Yhdysvalloissa, mutta Chris ei onnistunut löytämään työpaikkaa. ”Olin joko ylikoulutettu tai alikoulutettu”, hän muistelee.

Alfreda löysi työpaikan eräästä toimistotarvikeliikkeestä, mutta se oli heidän ainoa tulolähteensä. ”Olimme hukkumassa rahahuoliin”, Alfreda kertoo.

”Meillä oli paljon velkaa ja erääntyneitä laskuja, ja velkojen ja maksujen perijät soittelivat”, Chris lisää. ”Tilanne ajautui siihen pisteeseen, että aloimme myydä tavaroita laskujen maksamiseksi. Jouduimme antamaan auton rahoitusyhtiölle ja menetimme talomme. Asiat olivat huonosti.”

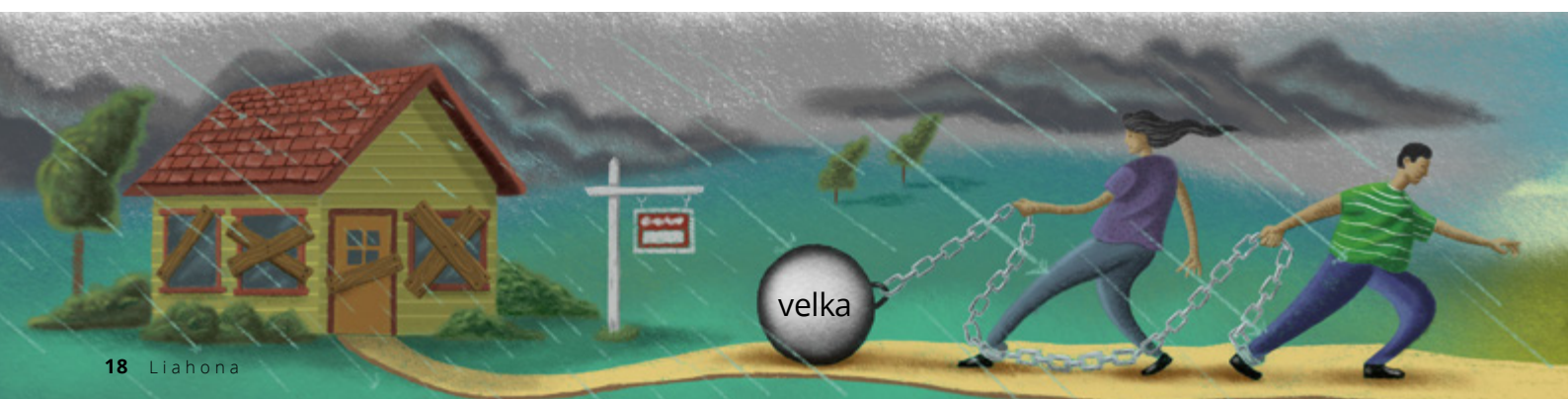
Kun Rubiot olivat menettäneet talonsa, he muuttivat uuden

seurakunnan alueella olevaan asuntoon. He eivät tunteneet ketään, ja kun heidän raha-asiansa kävivät kehnommiksi, samoin kävi heidän osallistumiselleen kirkossa. Chris muistelee, että mitä enemmän he keskittyivät raha-asioihin, sitä vähemmän he keskittyivät uskoon.

”Oli hyvin helppo sanoa: ’Emme voi tänään mennä kirkkoon, koska meidän pitää löytää työpaikka tai koska olemme huolissamme laskuista tai koska meillä ei ole rahaa bensaan’”, hän sanoo.

Kun he keskustelivat uuden piispansa kanssa taloudellisesta tilanteestaan, piispa kertoi heille Henkilökohtaiset raha-asiat -omavaraisuuskurssista, joka oli alkamassa heidän seurakuntakeskuksessaan hieman Montgomeryn ulkopuolella Alabaman osavaltiossa Yhdysvalloissa.

”Olemme kumpikin varttuneet varsin vaatimattomissa perheissä”, Chris kertoo. ”Meillä ei ollut paljoakaan, joten emme koskaan oikein oppineet laatimaan talousarviota tai säästämään.

Elimme palkkapäivästä toiseen. Usein palkka hupeni jo parin päivän kuluessa, ja meidän piti pärjätä pitkiä aikoja ilman rahaa. Niinpä ajattelimme: 'Joo, osallistutaan sille kurssille. Jos siitä on meille mitään apua, niin haluamme tehdä niin.'

"Se muutti ajattelutapamme"

Henkilökohtaiset raha-asiat -kurssilla Rubiot ja kolme muuta perhettä oppivat, kuinka laatia talousarvio ja elää sen mukaisesti. He saivat tietoa velasta ja siitä, kuinka päästä siitä eroon. He oppivat, kuinka suojella perhettään taloudellisilta vaikeuksilta. Ja he oppivat, miten tärkeä tehtävä kymmenyksillä on taloudellisessa omavaraisuudessa.

"Se muutti koko ajattelutapamme", Chris sanoo. "Opimme tarkkailemaan paitsi tulojamme ja kulujamme myös säästöjämme, joita meillä ei siihen aikaan ollut. Totta puhuakseni, en koskaan uskonut, että meillä olisi säästöjä."

Rubiot pitivät erityisesti siitä, että oppikurssi toteutettiin neuvostona, missä osallistujat kertoivat ajatuksistaan, onnistumisistaan ja epäonnistumisistaan. Toveruus vahvisti heidän uskoaan ja heidän pyrkimyksiään tulla

taloudellisesti omavaraisiksi, ja sattui niin, että kurssin avustaja pystyi tarjoamaan Chrisille työtä.

"Sillä on vaikutusta, että tapaa muita ihmisiä, jotka ovat samassa tilanteessa", Chris sanoo. "Siinä huomaa, ettei ole yksin ja että me kaikki pyrimme saamaan rahat riittämään ja omaksumaan taitoja tullaksemme omavaraisiksi, jotta voimme tarjota paremman elämän lapsillemme."

"Ihmeellinen matka"

Kun Rubiot ottivat käyttöön oppimiaan raha-asioihin liittyviä periaatteita, heidän taloudellinen tilanteensa parani.

"Emme ole päässeet siihen vaiheeseen, että olisimme rikkaita tai ettei meillä olisi talouteen liittyviä huolia, mutta nykyään on paljon helpompaa huolehtia kirkon tehtävistä ja käydä kirkossa, kun ei tarvitse kantaa huolta raha-asioista", Chris sanoo. "Oppikurssi ehdottomasti muutti meitä hengellisesti."

Alfreda lisää: "Kurssi nivoutui suoraan siihen, kuinka paljon vahvempi meidän uskostamme tuli. Aloimme rukoilla

enemmän ja lukea pyhiä kirjoituksia enemmän. Tunsimme, että kurssin raha-asioihin liittyvät periaatteet ja hengelliset periaatteet käyvät käsi kädessä."

Chris vertaa niitä periaatteita silmä-laseihin, jotka ovat auttaneet häntä ja Alfredaa löytämään oikean polun hengelliseen ja taloudelliseen omavaraisuuteen sekä pysymään sillä polulla.

"Ilman kurssia ja ilman kaikkia oppiamme asioita me emme olisi siinä, missä olemme tällä hetkellä – taloudellisesti tai hengellisesti", hän sanoo. "Se on ollut ihmeellinen matka. Olemme oppineet, ettei ihminen tarvitse paljon rahaa ollakseen rikas. Me olemme hengellisesti rikkaita." ■

Chris Rubio, maalari, tulee töihin vaimonsa Alfredan kanssa.

8 UUDESTA TEMPPelistÄ
ILMOITETTU

Presidentti Russell M. Nelson ilmoitti suunnitelmista rakentaa kahdeksan uutta temppeliä seuraaviin paikkoihin. Toiminnassa on 162 temppeliä, ja 47 on rakenteilla tai niiden rakentamisesta on ilmoitettu.

- Antofagasta, Chile**
- Budapest, Unkari**
- Moses Lake, Washington, USA**
- Neiafu, Tonga**
- Okinawa, Japani**
- Pago Pago, Amerikan Samoa**
- San Pedro Sula, Honduras**
- Tooele Valley, Utah, USA**

”PIENIÄ **USKON** TEKOJA VAADITAAN
SYTYTTÄMÄÄN JUMALAN LUPAUKSET.”

Vanhin Dale G. Renlund kahdentoista apostolin kooru-
mista, ”Runsaasti siunauksia”, *Liahona*, toukokuu 2019,
s. 71, lihavointi lisätty.

LÖYDÄ VALO
UUDELLEEN

Sisar Sharon Eubank antoi viisi ehdotusta siihen, kun ”todistuksenne merkkitulo värisee ja pimeys on lähestymässä”:

1. Olkaa rohkeita.
2. Pitäkää lupauksenne Jumalalle.
3. Esittäkää kysymyksenne.
4. Sulattakaa kärsivällisesti kivi lasiksi.
5. Kääntykää Jeesuksen Kristuksen puoleen, joka rakastaa teitä edelleen.

Ks. ”Kristus – valo, joka loistaa pimeydessä”, *Liahona*, toukokuu 2019, s. 75.

KOTIIN KESKITTYVIÄ, KIRKON TUKEMIA PYHÄKKÖJÄ

Monet johtajistamme puhuivat kotiemme vahvistamisesta tuoden erityisesti esiin uuden painotuksen kotiin keskittyvään, kirkon tukemaan evankeliumin tutkimiseen. Lisää tietoa seuraavista aiheista:

- Kuinka voitte kutsua Hengen useammin kotiinne (ks. Henry B. Eyring, ”Koti, jossa

asuu Herran Henki”, *Liahona*, toukokuu 2019, s. 22).

- Kuinka voitte tehdä kodistanne ensisijaisen lähe-
tyssaarnaajien koulutuskeskuksen, sukututki-
muskeskuksen ja temppeliin valmistautumisen
luokan (ks. David A. Bednar, ”Valmistautuisivat
saamaan kaiken tarpeellisen”, *Liahona*, touko-
kuu 2019, s. 101).
- Kuinka voitte käyttää oppiaineistoa ja aikaa
perheenne kanssa apuna syventääksenne kään-
tymystänne ja tullaksenne enemmän Jeesuksen
Kristuksen kaltaisiksi (ks. Ronald A. Rasband,
”Rakentakaa hengellisyyden ja suojan linnake”,
Liahona, toukokuu 2019, s. 107).

YLEISKONFERENSSIPUHEITA PERHEILLASSA

Minulle tuli jatkuvasti tunne siitä, että minun pitäisi yrittää hyödyntää konferenssipuheita perheillan oppiaiheina. Alussa vastustelin. Lapsemme ovat pieniä, puheet ovat heille vaikeita ymmärtää, enkä ollut varma, olisiko puheissa mitään lapsille sopivia aiheita. Mutta tiesin, että minun piti ainakin yrittää.

Sen lisäksi että yleiskonferenssi-puheiden hyödyntäminen on täysin

muuttanut perheiltämme lastemme osalta, meillä on ollut suurenmoisia evankeliumiaiheisia keskusteluja. Kaiken kaaoksen keskellä perheessä on syntynyt pieniä ihmeellisiä autuuden hetkiä.

Jessie Christensen, Utah, USA

Voit kertoa omasta yleiskonferenssiin liittyvästä kokemuksestasi lähettämällä kertomuksesi sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org tai facebook.com/liahona.

KOTI, TAIVAALLINEN PAIKKA

"Toivomme ja rukoilemme, että jokaisen jäsenen **kodista tulee todellinen uskon pyhäkkö, jossa Herran Henki voi asua.** Kaikkialla ympärillämme vallitsevasta kiistelystä huolimatta omasta kodista voi tulla taivaallinen paikka, jossa tutkiminen, rukous ja usko voivat yhdistyä rakkauteen."

Presidentti Russell M. Nelson, "Päätösanat", *Liahona*, toukokuu 2019, s. 111, lihavointi lisätty.

Tästä maita ja mantuja matkanneesta säkistä on tullut osa perheemme lähetystyöpalvelun perinnettä, ja toivon, ettei se perinne koskaan kulu loppuun.

Rakkauden pyykkisäkki

Perheeni oli vaikea hyväksyä päätökseni tulla myöhempien aikojen pyhäksi. Kun ilmoitin, että palvelisin kokoaikaisessa lähetystyössä ilman palkkaa, kaikki eivät ymmärtäneet, kuinka tai edes miksi haluaisin tehdä niin. Vanhempani halusivat jakaa intoni, mutta heidän oli vaikea nähdä minun ”luopuvan” uskonnosta, johon he olivat kasvattaneet minut.

Kun sain lähetystyökutsuni Tegucigalpan lähetyskentälle Hondurasiin, mukana oli kirje, jossa oli luettelo tavaroista, joita minun piti ottaa mukaani. Äitini huomasi, että yksi luetteloni tavaroista oli pyykkisäkki. Sen hänkin pystyi ymmärtämään! Hän osti kii-reesti tukevaa sinistä farkkukangasta ja ompeli rakkaudella yksinkertaisen, toimivan pyykkisäkin. Se oli lahja, jonka arvo säilyi.

Se pyykkisäkki kulki mukanani lähetysaarnajien koulutuskeskukseen ja sieltä Hondurasiin. Se matkasi mukanaani pienestä kylästä toiseen, ja vähitellen sen väri vaihtui tummansinisestä vaaleansiniseksi samaan tapaan kuin farkuista tulee täydellisesti istuvat lempifarkut. Lähetystyöni lopussa annoin pois suurimman osan vaatteistani eräälle erityiselle perheelle, jota olin oppinut rakastamaan, mutta pyykkisäkin pidin itselläni. Äiti oli ommellut sen nimenomaan minua varten, vaikkei hän ymmärtänyt kukaan lähetystyön merkittävyyttä.

Miltei 30 vuotta myöhemmin vanhin poikamme sai kutsun Carlsbadin lähetyskentälle Kaliforniaan, ja kutsun mukana tuli luettelo hänen tarvitsemistaan tavaroista. Luimme luettelon yhdessä, ja kun tulimme kohtaan

”pyykkisäkki”, kävimme hakemassa säkin, jonka äitini oli tehnyt minulle. Vaikka se oli siinä vaiheessa entistä haalistuneempi, se lähti Kaliforniaan.

Muutama vuosi myöhemmin tyttäreemme kutsuttiin palvelemaan Clevelandin lähetyskentällä Ohiossa, ja pyykkisäkki matkasi sinne hänen mukanaan. Kun hän palasi, hän toi sen kotiin hieman kuluneempana, mutta yhä ehjänä ja toimivana.

Pyykkisäkki muistuttaa minua siitä, että jotkin asiat, kuten opetukset, joita on opittu palvelemalla lähetystyössä ja osoittamalla rakkautta muita kohtaan – kuten äitini osoitti minua kohtaan – voivat siunata meitä yhä uudelleen. Siitä on tullut osa perheemme lähetystyöpalvelun perinnettä, ja toivon, ettei se perinne koskaan kulu loppuun. ■

Brian C. Heckert, Utah, USA

Samarialaisia hissin luona

Kun yksi perhe seurakunnastamme julkaisi Facebookissa valokuvia siitä, kun he jäivät hissiin jumiin kahdeksi tunniksi, en pystynyt samastumaan siihen. Siis ennen kuin jäin itse jumiin erääseen hissiin.

Minulta oli jäänyt matkapuhelin kotiin, joten jyskytin hissin ovia ja huusin apua. Minä myös rukoilin. Pian muutamats nuoret miehet kuulivat huutoni ja – laupiaiden samarialaisten tavoin – tekivät hälytyksen hätäpalveluun. Sitten he kertoivat asuvansa asunnossa numero 38 ja vitsailivat, että kun pääsisin vapaaksi, voisin kiitokseksi viedä heille ruokaa heidän asuntoonsa.

He lähtivät, ja minun oli vaikea rauhoittua. Mitä jos päivystävä hissin korjaaja ei tulisikaan? Rukoilin lisää. Tiesin, että pian aviomieheni palaisi töistä kotiin eikä tietäisi, missä olen.

Aloin jälleen jyskyttää ovia. Hissin ovien raosta näin ohi kulkevia ihmisiä. Huusin heille ja kysyin, voisivatko he soittaa aviomiehelleni ja kertoa tilanteestani. He soittivat, ja pystyin rauhoittumaan. Nyt aviomieheni tiesi, ja hän varmistaisi, etten jäisi sinne jumiin pysyvästi.

Istuin hississä suunnilleen tunnin. Viimein paikalle tuli huoltomies, ja hän päästi minut vapaaksi. Hän sanoi, että hissi oli jäänyt jumiin, joten hänen piti kiivetä hissikuiluun saadakseen hissin jälleen toimimaan. Kiitin häntä hänen avustaan.

Myöhemmin samana päivänä menin kiittämään naapureitani asunnossa 38. Vein heille kotitekoista ruokaa. He sanoivat vain vitsailleensa ruoasta, mutta olin iloinen voidessani kiittää heitä. Kun muistelen tätä kokemusta, tiedän nyt, mitä se seurakunnastamme perhe koki, ja olen kiitollinen ihmisille, jotka eivät kulkeneet ohi vaan pysähtyivät auttamaan.

He noudattivat Vapahtajan esimerkkiä, vaikka eivät ehkä tienneetkään sitä. Hän ei kulkenut meidän ohitsemme eikä jättänyt meitä. Hän antoi henkensä, jotta me voimme pelastua fyysiseltä ja hengelliseltä kuolemalta. Tämän vuoksi haluan pyrkiä noudattamaan Hänen esimerkkiään enkä halua koskaan kulkea ohi, kun joku on vaikeuksissa. Olen kiitollinen tästä kokemuksesta, joka on yllättäen opettanut minua arvostamaan enemmän Häntä ja Hänen siunauksiaan. ■
Katerina Tyltina, Kiova, Ukraina

Jäin jumiin hissiin ilman matkapuhelinta. Jyskytin ovia ja huusin apua. Minä myös rukoilin.

Kriisistä ystävyyteen

Eräänä sunnuntaina sakramenttikokouksen aikana aistin jotakin, mikä häiritsi minua. En tiennyt, mitä se oli, mutta tunne ei hävinnyt. Katsoin hermostuneena kelloa ja toivoin kokouksen päättyvän. Tämä oli minulle epätavallista.

Loppurukouksen jälkeen tunne vaivasi minua yhä. Katselin ympärilleni kappelisalissa ja huomasin erään miehen puristavan rintaansa. Menin hänen luokseen, ja hän kysyi, voisinko viedä hänet juna-asemalle. Sanoin hänelle, että minun pitäisi ennemminkin viedä hänet ensiapuun. Hän sanoi, että hänellä oli kotona lääkettä, joka auttaisi häntä. Sanoin hänelle, että voisin hänet kotiin, koska junalla kulkeminen hänen tilassaan olisi liian vaarallista.

Autoin hänet autooni ja kysyin taas, pitäisikö minun viedä hänet lääkäriin. Hän sanoi, ettei se ollut tarpeen vaan riittäisi, että voisin hänet kotiin. Rukoilin hiljaa ja pyysin taivaallista Isääni auttamaan häntä selviytymään ja auttamaan minua viemään hänet turvallisesti kotiin! Ajoin varovasti, avasin auton ikkunoita ja yritin rauhoitella häntä. Jonkin ajan kuluttua hän nojautui taaksepäin istuimellaan ja alkoi vähitellen rentoutua.

Kun saavuimme hänen kotiinsa, hän kutsui minut sisään. Olin iloinen, koska halusin varmistua, että hän saisi lääkkeensä ja että se tehoaisi. Hän otti lääkkeensä, ja hänen vointinsa alkoi kohentua. Hän sanoi, että hänen rintaansa sattui yhä hieman mutta että hän tunsii olevansa turvassa kotonaan.

Hän kutsui minut jäämään päivälliselle, ja siitä iltapäivästä lähtien meistä on tullut hyvät ystävät. Menemme

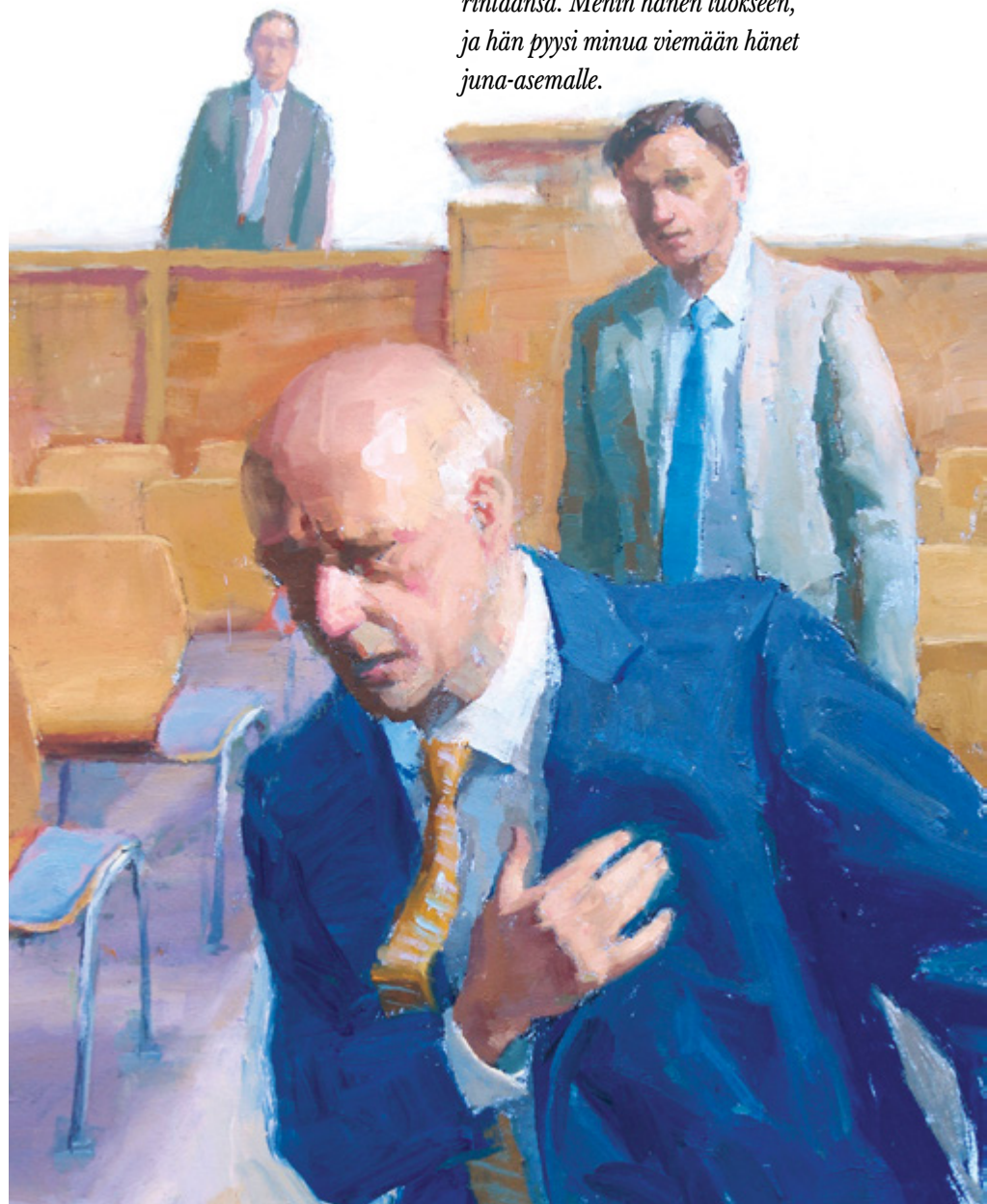
usein yhdessä retkille ja autamme toisiamme. Ennen tätä kokemusta minulla oli monia ystäviä, joilla ei ollut minuun hyvää vaikutusta. Mutta ystävyuteni tämän miehen kanssa on siunannut elämäni.

Joskus kriisistä voi sukeutua suurenmoinen ystävyys. Jos olisin vain vienyt hänet junalle, mietin, olisiko hän päässyt kotiin. En olisi ikinä antanut

itselleni anteeksi, jos hänelle olisi tapahtunut jotakin. Olen kiitollinen taivaalliselle Isälleni siitä, että Pyhä Henki ohjasi minua tähän tilanteeseen ja että sen myötä sain todellisen ja rakkaan ystävän! ■

Rolf Schweizer, St. Gallen, Sveitsi

Katselin ympärilleni kappelisalissa ja huomasin erään miehen puristavan rintaansa. Menin hänen luokseen, ja hän pyysi minua viemään hänet juna-asemalle.

Suvun tutkimisen sulosointuja

Käydessäni tyttäreni luona Kentuckyssa tutustuin vanhaan Appalakeilla käytettyyn soittimeen nimeltä vuoristodulcimer. Opetin joitakin lastenlapsistamme soittamaan ja huomasin, että dulcimerilla on helppo oppia soittamaan yksinkertaisia melodioita. Tällä kannettavalla ja helposti säilytettävällä kielisoitimella voi soittaa hauskaa musiikkia perheen kesken kotona tai istuessamme nuotion ääressä.

Yhtenä iltapäivänä tyttäreni ja minä lähdimme selvittämään, löytäisimmekö jonkun, joka osaisi rakentaa dulcimer-soittimia. Löysimme iäkkään miehen, joka asui pienessä mökissä maaseututien varrella. Hän rakensi vuoristodulcimereja, ja hänellä oli minulle juuri sopiva soitin.

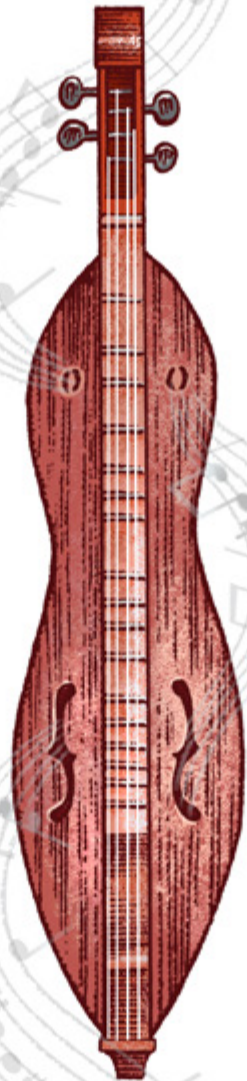
Muutaman seuraavan vuoden kuluessa opettelini soittamaan sitä ja opetin useita lastenlapsistanikin soittamaan. Halusin antaa jokaiselle lastenlapselleni dulcimerin, mutta olisi kallista ostaa 17 dulcimeria. Niinpä päätin opetella rakentamaan niitä itse.

Aloin tutkia tämän ainutlaatuisen amerikkalaisen soittimen historiaa. Sain selville, että dulcimeria muistuttavan soittimen nimeltä

scheitholt toivat Yhdysvaltoihin luultavasti saksalaiset tai skandinaivialaiset siirtolaiset 1700-luvulla. Niihin samoihin aikoihin myös skottilais-irlantilaiset siirtolaiset soittivat scheitholtia. Ajan mittaan ihmiset alkoivat valmistaa muunneltuja versioita scheitholtista, josta tuli lopulta vuoristodulcimer. Sain myös selville, että nimi dulcimer on peräisin latinankielisestä ilmauksesta *dolce melos* eli 'sulosointu'.

Kuvitelkaa, kuinka yllätyin, kun myöhemmin valmistellessani oman sukuni kertomuksia sain selville, että jotkut äitini esivanhemmista, jotka ovat pääasiassa saksalaisia, ja isäni skottilais-irlantilaisista esivanhemmista olivat soittaneet vuoristodulcimeria! Olin ihmeissäni, että sukupolvia myöhemmin olin löytänyt saman soittimen ja opettanut lastenlapsiani soittamaan sitä! Miten suurenmoinen musiikillinen yhteys minun sekä esivanhempieni ja jälkeläisteni välillä! Olen kiitollinen sukututkimustyöstä, joka on auttanut minua arvostamaan esivanhempiani ja tuntemaan yhteyttä heihin vuoristodulcimerin sulosoinnun kautta. ■

Gary McCallister, Colorado, USA

Vuoristodulcimer on luonut suurenmoisen musikäillisen yhteyden minun sekä esivanhempieni ja jälkeläisteni välille.

**Presidentti
M. Russell
Ballard**

kahdentoista
apostolin koorumin
virkaa toimittava
presidentti

Kirje apostolilta

Kohotan ääneni varoittamaan teitä joistakin haasteista, joita on edessämme tänä päivänä.

Apostoli Paavali piti yhteyttä muinaisiin pyhiin kirjeiden avulla, joita hän lähetti eri seurakuntiin välittäen rakkauttaan, ohjaustaan ja opetuksiaan. Koska en pysty tapaamaan teitä kaikkia henkilökohtaisesti, kerron teille suullisesti oman kirjeeni ilmaisten rakkauttani, kiitollisuuttani ja opetuksiani.

Korintin pyhille Paavali kirjoitti: ”Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoliksi kutsuttu” (1. Kor. 1:1).

Minutkin on kutsuttu Jeesuksen Kristuksen apostoliksi, ja Herran erityisenä todistajana todistan, kuten Paavali todisti kirjeissään, että Jeesus Kristus uhraisi itsensä meidän edestämme ja että Isä herätti Hänet kuolleista (ks. Gal. 1:1, 4). Todistan lisäksi, että Jeesus Kristus on palauttanut kirkkonsa profeetta Joseph Smithin välityksellä näinä viimeisinä aikoina ja että evankeliumin täyteys ja iankaikkisiin liittoihin liittyvät siunaukset ovat kaikkien niiden ulottuvilla, jotka uskovat Herraan Jeesukseen Kristukseen ja seuraavat Häntä.

Tervehtiessäni teitä käytän Paavalin sanoja: ”[Tervehdin] Jumalan seurakuntaa, Kristuksen Jeesuksen pyhittämiä, Jumalan kutsumia pyhiä – Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha teille.” (1. Kor. 1:2–3.)

Veljeni ja sisareni, jotta evankeliumin sydämemme pysyisi terveenä, me tarvitsemme säännöllisiä tarkastuksia. Kun olen rukoillut taivaan apua, olen saanut teitä varten muutamia suosituksia, jotka pitävät teidät hengellisesti terveinä ja vahvoina.

Paavali varoitti oman aikansa pyhiä hengellisistä vaaroista, joita he kohtasivat. Galatalaisille hän kirjoitti:

”Olen hämmästynyt, kun te näin pian olette luopumassa hänestä, joka on armossaan kutsunut teidät, ja olette siirtymässä toisenlaiseen evankeliumiin.

Mitään toista evankeliumia ei kuitenkaan ole. Jotkut vain hämmentävät teidän ajatuksianne ja koettavat vääristää Kristuksen evankeliumia.

Julistipa kuka tahansa teille evankeliumia, joka on vastoin meidän julistamaamme – vaikkapa me itse tai vaikka taivaan enkeli – hän olkoon kirottu.” (Gal. 1:6–8.)

Kohotan Paavalin tavoin ääneni siitä, että on niitä, jotka ”hämmentävät teidän ajatuksianne ja koettavat väaristää Kristuksen evankeliumia”. Pakoilisin velvollisuuttani, ellen kohottaisi ääntäni varoittamaan teitä niistä haasteista, joita kohtaamme tänä päivänä.

Kaksi voimaa maailmankaikkeudessa

Veljeni ja sisareni, älkää koskaan unohtako, että maailmankaikkeudessa on kaksi voimaa: toinen kutsuu meitä valitsemaan oikein ja koke-

Henkilöt, jotka eivät pysy keskittyneinä Jeesuksen Kristuksen yksinkertaiseen oppiin ja evankeliumiin, kuuntelevat ennen pitkää väärää opettajia ja profeteoiksi julistautuneita ja omaksuvat maailmallisia ajattelutapoja.

maan iankaikkista iloa ja onnellisuutta, ja toinen kutsuu meitä valitsemaan päinvastaisen, joka tuo murhetta ja katumusta. Oppimme opettaa meille, että elämä on koetus – aikaa, jolloin nähdään, kumman kutsun me otamme vastaan.

Muistutan teitä Jeesuksen profetiasta, joka koskee viimeisiä aikoja, joita me nyt elämme: ”Sillä väärää messiaita ja väärää profetoita ilmaantuu, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että he johtavat, jos mahdollista, valitutkin harhaan” (Matt. 24:24). Olemme murheellisia, kun näemme, miten jotkut ”valitutkin” johdetaan harhaan, kuten Jeesus varoitti.

Hiljattain kävin eräässä pienessä mammuttipetäjämetsikössä, joka istutettiin monia vuosia sitten Brigham Youngin yliopiston alueelle. Eräs ystävästäni selitti minulle, että mammuttipetäjät ovat maailman kookkaimpia puita ja että ne voivat luonnossa kasvaa 87 metrin korkuisiksi. Ne voivat elää yli 3 000 vuotta.

Yksi puista oli kuollut, ja se piti kaataa. Siitä jäi ainoastaan kanto muistuttamaan ohikulkijoita

siitä, että siinä oli kerran kasvanut korkea majesteettinen puu. Yliopistoalueen puiden hoitaja halusi tietää, mikä oli tappanut puun, sillä mammuttipetäjä ei ollut kuollut ainakaan vanhuuttaan. Tutkittuaan puuta hän päätyi siihen, että puulle ravintoa tuovat juuret olivat kuolleet veden puutteeseen.

Kuinka se oli mahdollista, kun puu oli kukoistanut sillä paikalla yli viisi vuosikymmentä? Puiden hoitaja huomasi, että pientä metsikköä ravitseva pohjavesikerros oli siirtynyt odottamattomana seurauksena siitä, että aivan metsikön itäpuolelle oli rakennettu uusi rakennus.

Minusta tämä on täydellinen vertaus siitä, mitä tapahtuu, kun uskolliset kirkon jäsenet – ”valitutkin”, ne jotka kaikesta päätellen vaikuttavat olevan uskossa vahvoja – kuolevat hengellisesti.

Kuolleen mammuttipetäjän tavoin nämä kirkon jäsenet ovat kerran saaneet hengellistä ravintoa Jeesuksen Kristuksen tarjoamasta elävän veden lähteestä. Mutta syystä tai toisesta he ovat siirtyneet kauemmas hengellisen ravinnon lähteestä, ja ilman sitä ravintoa heidän henkensä on turtunut ja he ovat lopulta kuolleet hengellisesti.

Kuinka voimme varmistaa, että hengellistä ravintoa tuovat juuremme ovat lakkaamatta yhteydessä elävän veden lähteeseen?

Välttämättömiä tapoja

Herra on esittänyt yksinkertaisia, henkilökohtaisia tapoja, jotka pitävät meidät juurtuneina, kiinnittyneinä ja yhteydessä Häneen. Kun noudatamme näitä tapoja täysin vilpittömin sydämin, vakain aikein ja ilman tekopyhyyttä ja petollisuutta, me voimme olla horjumattomia Herran Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia.

Näihin välttämättömiin tapoihin sisältyy asioita, jotka näyttävät helposti karkaavan ulottuviltamme erittäin kiireisen elämämme pyörteissä silloinkin kun olemme tekemässä hyviä asioita kuten hankkimassa koulutusta, tekemässä työtä perheen elättämiseksi ja mukana yhteiskunnassa ja kirkon palveluksessa.

Näitä asioita ovat vilpityn päivittäinen rukous, uskollinen paastaminen, pyhien kirjoitusten ja elävien profettojen sanojen säännöllinen tutkiminen ja pohtiminen, lepopäivän tekeminen ilon päiväksi, sakramentin nauttiminen nöyrästi ja Vapahtajan muistaminen aina, palveleminen temppelissä mahdollisimman usein ja lopuksi köyhien ja yksinäisten auttaminen – sekä lähellä että eri puolilla maailmaa.

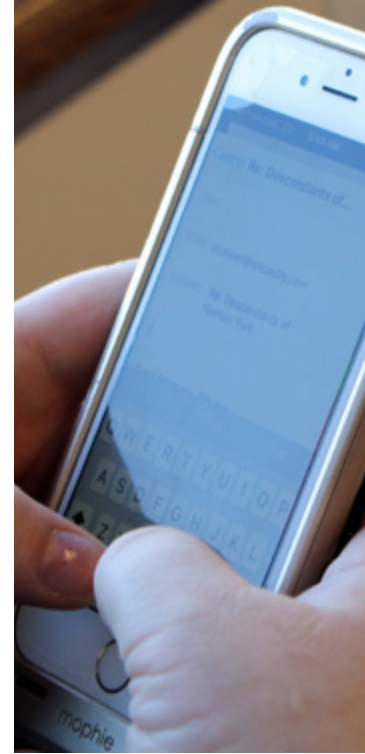
Kun joku lakkaa tekemästä näitä yksinkertaisia mutta välttämättömiä asioita, hän katkaisee itsensä elävän veden lähteestä ja päästää Saatanan sekoittamaan ajatuksiaan petollisen saastutella vedellään, joka tukkii uskollisuuden suonet ja ehdyttää hengen väärennetyllä ravinnolla. Synti ja syyllisyys varjostavat mieltä – johtuen monet kieltämään aiemmin saadun innoituksen ja ilmoituksen sekä saaden heidät kääntymään pois Jeesuksen Kristuksen evankeliumin totuuksista.

Yksi asia, joka on jatkuvasti mielessäni, on tieto siitä, että henkilöt, jotka eivät pysy keskittyneinä Jeesuksen Kristuksen yksinkertaiseen oppiin ja evankeliumiin, kuuntelevat ennen pitkää vääriä opettajia ja profettoiksi julistautuneita ja omaksuvat maailmallisia ajattelutapoja. Näitä vaihtoehtoisia ääniä ovat

- ylpeän vaurauden viehäty
- halut, jotka pääsevät voitolle tarpeista, mikä kasvattaa henkilökohtaista velkaa
- ajanvietteet ja viihde, jotka voivat viedä sijaa evankeliumin tervehenkiseltä hyvyydeltä
- toiminnat, jotka estävät meitä pyhittämästä lepopäivää asianmukaisesti
- podcastit ja internetsivustot, jotka herättävät kysymyksiä ja epäilyksiä ja jotka ovat älyllisesti sen verran epärehellisiä, etteivät esitä riittävästi ja rehellisesti Herran näkökulmaa.

Auta muita löytämään vastauksia

Saanan varmistaa, että ymmärrätte tämän tärkeän seikan. Siinä, että esittää kysymyksiä tai

tutkii historiaamme, oppejamme ja käytäntöjämme, ei ole kerta kaikkiaan mitään väärää. Palautus alkoi, kun Joseph Smith etsi vastausta vilpittömään kysymykseen.

Vanhemmat, apujärjestöjen johtohenkilöt, kirkon opettajat (mukaan lukien seminaarin- ja instituutinopettajat), piispat ja vaarnajohtajat: Kun joku tulee luoksenne ja esittää kysymyksen tai huolenaiheen, älkää vain sivuuttako kysymystä. Älkää kehottako henkilöä olemaan kantamatta huolta kysymyksestään. Älkää epäilkö henkilön omistautumista Herralle tai Hänen työlleen. Auttakaa häntä sen sijaan löytämään vastauksia kysymyksiin.

Olen huolissani, kun kuulen, että vilpittömät ihmiset ovat esittäneet rehellisiä kysymyksiä historiastamme, opistamme tai käytännöstämme ja sitten heitä on kohdeltu ikään kuin he olisivat uskottomia. Tämä ei ole Herran tapa. Kuten Pietari sanoi: ”Olkaa aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu” (1. Piet. 3:15).

Meidän täytyy vastata vilpittömiin kysymyksiin paremmin. Vaikka emme ehkä osakaan vastata jokaiseen kysymykseen koskien maailmankaikkeutta tai historiaamme, oppiamme ja käytäntöjämme, niin me voimme antaa monia vastauksia niille, jotka ovat vilpittömiä. Kun emme tiedä vastausta, voimme etsiä vastauksia yhdessä – yhdessä tutkiminen voi tuoda meitä lähemmäksi toisiamme ja lähemmäksi Jumalaa. Voi tietenkin olla, ettemme aina löydä kysymyksiimme tyydyttäviä vastauksia. Sellaisina hetkinä on hyvä muistaa, että uskonossa on yhä sijaa uskolle. Toisinaan me voimme oppia, tutkia ja tietää – toisinaan meidän täytyy uskoa, luottaa ja toivoa.

Auttakaa niitä, joilla on kysymyksiä, ymmärtämään, ettei Herra vaadi pyhiään suorittamaan jatkotutkintoja historiassa ja opissa. Sen vuoksi meidän ei pidä odottaa, että vanhemmilla, johtohenkilöillä ja opettajilla olisi kaikki vastaukset jokaiseen kysymykseen. Ensimmäisessä presidenttikunnassa ja kahdentoista apostolin koorumissakin on niitä, joilla on hyvin erilainen tausta ja koulutus, minkä ansiosta keskusteluisamme ja

pohdinnoissamme tulee esiin kokemusten laaja kirjo.

Kun minulla on kysymys, johon en osaa vastata, käänny useimmiten niiden puoleen, jotka voivat auttaa minua. Kirkkoa on siunattu koulu-tetuilla tutkijoilla ja niillä, jotka ovat omistaneet tutkimiselle koko elämänsä, jotka ovat perhetyneet historiaamme ja pyhiin kirjoituksiimme. Nämä pohdiskelvat miehet ja naiset tarjoavat asiantunteutensa ja taustaa, jotta voimme ymmärtää

Jos pohditte huolellisesti profeetallisia neuvoja, te huomaatte, että hengelliset ravintoa tuovat juurenne ovat yhteydessä ”[lähteeseen], joka kumpuaa ikuisen elämän vettä” (Joh. 4:14).

paremmin pyhää menneisyyttämme ja nykyisiä käytäntöjämme. Tämän heidän tarjoamansa tiedon siunaamana olen paremmin varustautunut etsimään Pyhän Hengen johdatusta.

Kirkko on omistautunut läpinäkyvyydelle ja on julkaissut kallisarvoista aineistoa antamaan uutta näkemystä ja tarjoamaan entistä enemmän taustaa palautuksen kertomukselle Joseph Smith Papers -verkkosivuston ja evankeliumiaiheisten tutkielmien avulla sivustolla churchofjesuschrist.org. Tämä on suurenmoista aikaa tutkia kirkon historiaa ja oppia, kun tarjolla on yltäkyllin aineistoa ja asiantuntijoita antamassa hyödyllistä taustaa ja ymmärrystä menneisyydestämme. Rukoilkaa aina ja noudattakaa Pyhän Hengen innoitusta. Hän ilmoittaa hengellisiä totuuksia.

Eläkää varojenne mukaan

Olen huolissani siitä, että jotkut jäsenet elävät yli varojensa, kun he yrittävät yltää samaan kuin naapurinsa. Teemme hyvin vakavan virheen, kun vertaamme omaa elämäämme niiden elämään, joilla on paljon rikkautta, unohtaen, että

useimmat meistä ovat jo menestyneet maassa. Olettehan tyytyväisiä ja nautittehan siunauksista, joita olette jo saaneet, sen sijaan että teistä tulisi epäviisaan kulutusluoton orjia. Älkää koskaan jättäkö maksamatta kymmenyksianne, ja antakaa runsaita lahjoituksia köyhien auttamiseksi.

Nauttikaa toinen toisenne seurasta

Joillakin teistä saattaa olla liian täysi aika-taulu, jossa on paljon menoja ja harrastuksia, myös hyviä. Pidättehän huolen siitä, ettette yliohtelmoi lapsianne. Sulkekaa aika ajoin sosiaalinen media ja muut ulkopuoliset häiriötekijät, jotta voitte istuutua juttelemaan ja nauttimaan toinen toisenne seurasta. Kuten hiljattain opetin yleiskonferenssissa, pitää säännöllisesti perheneuvosto (ks. ”Perheneuvostot”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 63–65).

Muistakaa, että Herra on neuvonut meitä olemaan levollisia ja tietämään, ”että minä olen Jumala” (Ps. 46:11; ks. myös OL 101:16).

Pitääkseen perheenjäsenet kiireisinä ja poissa sen ääreltä, mikä on tärkeintä, joku on aina luomassa jotakin uutta – esimerkiksi uuden sovellyksen tai pelin, joka saa nuoret katsomaan alas älypuhelimensa sen sijaan että he katsoisivat ylös ja näkisivät Jumalan ihmeellisen maailman kauniit luomistyöt tai jopa jonkun, jonka he ehkä haluavat tavata, jonka kanssa he haluavat seurustella ja mennä naimisiin ja jonka kanssa heillä voi olla elävässä elämässä suhde, joka johtaa iankaikiksiin siunauksiin.

Rakasta lähimmäistäsi

Sanon sanasen ystävästämme, naapureistamme sekä koulu- ja työtovereistamme, jotka eivät ole kirkon jäseniä. Vaikka suhtaudumme vakavasti Herran antamaan suureen tehtävään ja vastuuseen ”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen” (Matt. 28:19), me arvostamme ja kunnioitamme jokaisen tahdonvapautta ajatella ja uskoa – tai olla uskomatta – niin kuin he haluavat.

Jos joku naapuri, työtoveri tai koulukaveri ei ole kiinnostunut tutkimaan evankeliumia, meidän täytyy aina jatkaa ystävyyden osoittamista. Rakkautemme heitä kohtaan ei saa olla ehdollista. Sen tulee olla vilpittöntä ja varauksetonta.

Lapsemme oppivat parhaiten vanhempien ja johtajien esimerkistä. Olkaamme varovaisia sen suhteen, mitä sanomme muista ja kuinka kohtelemme lähimmäisiämme. Ja muistakaa, meillä on täysi oikeus olla eri mieltä, mutta emme saa koskaan käydä eripuraisiksi.

Jeesus opetti: ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi” (Matt. 19:19). Jos olemme Hänen opetuslapsiaan, meidän täytyy osoittaa kristillistä kohteliaisuutta ja ystävällisyyttä kaikille, joita tapaamme, myös niille, jotka ovat tehneet valinnan erkaantua kirkosta.

Yhdistäkäämme voimamme kaikkien hyväntahtoisten ihmisten kanssa jokaisessa hyvässä asiassa ja ottakaamme heidät omiin ystävä- ja toveripiireihimme. Toivottakaamme heidät vilpittömästi tervetulleiksi kirkkorakennuksiimme ja seurakuntiemme toimintoihin.

Rauhaa ja profeetallinen neuvo

Apostolinen kirjeeni teille päättyy todistaesani, että jos pohditte huolellisesti profeetallisia neuvoja, te huomaatte, että hengelliset ravintoa tuovat juurenne ovat yhteydessä ”[lähteeseen], joka kumpuaa ikuisen elämän vettä” (Joh. 4:14). Te ette kuole hengellisesti kuten se kaunis mämmuttipetäjä, vaan todistan, että te tunnette elämässänne suurempaa rauhaa, iloa ja onnellisuutta ottamalla vastaan Jeesuksen Kristuksen ja Hänen kutsumansa palvelijat sekä noudattamalla Hänen evankeliuminsa suunnitelmaa. Elleivät kansakuntien ihmiset käännä sydäntään takaisin Jumalan ja Hänen opetustensa ja suunnitelmansa puoleen, me joudumme varmasti kohtaamaan pyhissä kirjoituksissa ilmoitetut seuraukset.

Rakkaat veljeni ja sisareni, meille on annettu tehtävä valmistaa kirkkoa ja valmistautua itse niihin aikoihin, jotka varmasti tulevat, mikäli maailman ihmiset edelleenkin ovat piittaamatta

Jumalasta, meidän taivaallisesta Isästämme, ja Hänen rakkaasta Pojastaan, Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta, ja halveksuvat Heitä. Pyhät kirjoitukset puhuvat selkeästi Jumalasta pois kääntymisen seurauksista.

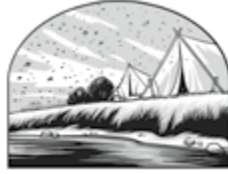
Me rakastamme teitä. Etuoikeutenani on kutsua taivaallista Isäämme siunaamaan teitä. Olkoon teillä rauha. Olkoon teillä iloa sydämässänne. Olkoon teillä rohkeutta tehdä parannus, jos se on tarpeen. Jos elämässänne on jotakin, mikä ei ole hyvää, siunatkoon Herra teitä rohkeudella tehdä parannus ja muuttua tästä päivästä alkaen. Antakoon Herra teille voimaa kääntää sydämenne Hänen puoleensa, rakastaa Häntä ja palvella Häntä niin että voitte turvallisesti jatkaa kulkuanne läpi kuolevaisuuden valmistautuen siihen päivään, jolloin pääsette taivaallisen Isämme ja Hänen rakkaan Poikansa syleilyyn.

Kristuksen erityistodistajana todistan teille, että tiedän, että Jeesus on Kristus. Hän on Jumalan Poika. Nämä asiat, jotka olen sanonut, ovat totta, ja toivon, että vastaanotatte kirjeeni siinä hengessä, jossa olen sen puhunut. Todistan, että tämä on Jeesuksen Kristuksen kirkko.

Jumala siunatkoon teitä, rakkaat veljeni ja sisareni, kun teemme kaiken voitavamme valmistautuaksemme siihen päivään, jolloin Vapahtaja ja maailman Lunastaja tulee jälleen kerran meidän Herranamme ja Kuninkaanamme. ■

Puheesta ”An Epistle to the Saints of the Utah Salt Lake Area” [Kirje Utahin Suolajärven alueen pyhille], joka pidettiin usean vaarnan yhteisessä konferenssissa 11. syyskuuta 2016.

LUKU 3

Herran sana ja tahto

Toimituksen huomautus: Tämä on Pyhät-kirjasarjan kirjan 2 Yksikään epäpyhä käsi luku 3. (Kirja 2 julkaistaan ensi vuoden alussa.) Syksyllä 1846 noin 2 500 kirkon jäsentä, myös presidentti Brigham Young, asuvat Winter Quartersissa, myöhempien aikojen pyhien väliaikaisessa siirtokunnassa Missourijoen länsipuolella. Monet pyhät kärsivät siellä taudeista.

Winter Quartersin kärsimysten keskellä Brigham sai sanan, että noin tuhannen miehen joukko oli hyökännyt pieneen pyhien yhteisöön, joka oli yhä Nauvoossa. Parisensataa pyhää oli taistellut vastaan, mutta muutaman päivän jälkeen heidät oli voitettu taistelussa. Kaupungin johtohenkilöt neuvottelivat pyhien rauhanomaisesta siirtämisestä turvaan, sillä monet olivat köyhiä ja sairaita. Mutta pyhien lähtiessä kaupungista rähinöitsijät ahdistelivat heitä ja ryöstivät heidän kotinsa ja vankkurinsa. Rähinöitsijät valtasivat temppelein, turmelivat sen sisustuksen ja pilkkasivat pyhiä näiden paetessa leireihin joen toiselle puolelle.²⁸

Kun Brigham Young sai kuulla pakolaisten toivottomasta tilanteesta, hän lähetti kirkon johtohenkilöille kirjeen muistuttaen heitä Nauvoossa tehdystä liitosta, jossa he olivat luvanneet auttaa köyhiä ja avustaa jokaista länteen haluavaa pyhää.

”Poloiset veljet ja sisaret, lesket ja orvot, sairaat ja puutteenalaiset makaavat nyt Mississippin länsirannalla”, hän julisti. ”Nyt on työnteon aika. Herran huoneessa tekemänne liiton tuli palakoon sydämessänne kuin sammumaton liekki.”²⁹

Vaikka pyhät Winter Quartersissa ja läheisissä siirtokunnissa olivat kaksi viikkoa aiemmin lähettäneet Nauvooseen 20 avustusvankkuria ja heiltä liikenä vain vähän rahaa ja tarvikkeita, he lähettivät lisää vankkureita, härkävaljakoita, ruokaa ja muita tarvikkeita takaisin Nauvooseen. Lisäksi Newel Whitney, kirkon johtava piispa, osti rutiköyhille pyhille jauhoja.³⁰

Kun avustusjoukot löysivät pakolaiset, monet pyhistä olivat kuumeessa, huonosti varustautuneita kylmään säähän ja äärimmäisen nälkiintyneitä. Valmistautuessaan lokakuun 9. päivänä kulkemaan Missourijoelle pyhät näkivät, kuinka parvi viiriäisiä täytti taivaan ja laskeutui vankkureiden päälle ja ympärille. Miehet ja pojat kompuoivat lintujen perään ottaen niitä kiinni käsillään. Monet muistelivat, kuinka Jumala oli lähettänyt viiriäisiä myös Moosekselle ja israelilaisille näiden hädän hetkellä.

”Tänä aamuna saimme suoran osoituksen Jumalan armosta ja hyvyydestä”, kirjoitti päiväkirjaansa Thomas Bullock, yksi kirkon kirjureista. ”Veljet ja sisaret kiittivät Jumalaa ja ylistivät Hänen nimeään, kun samaa, mitä israelilaisille annettiin autiomaassa, on annettu meille vainomme keskellä.”

”Jokainen mies, nainen ja lapsi sai viiriäisiä ateriakseen”, Thomas kirjoitti.³¹

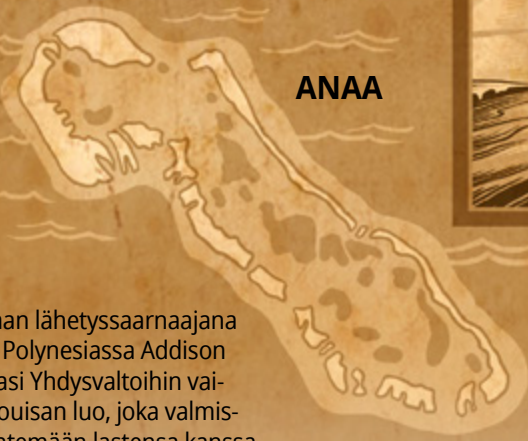
Sillä välin tuhansien kilometrien päässä Anaan atollilla Tyynellämerellä eräs Aaronin pappeuden haltija nimeltä Tamanehune puhui konferenssissa yli 800:lle myöhempien aikojen pyhälle. ”Kirkolle Amerikassa pitäisi lähettää kirje”, hän ehdotti, ”jossa heitä pyydetään lähettämään heti tänne 5–100 vanhinta.” Ariipaea, kirkon jäsen ja paikallinen kyläpäällikkö, kannatti ehdotusta, ja pyhät eteläisellä Tyynellämerellä kohottivat kätensä hyväksymisen merkiksi.³²

Addison Pratt, joka toimi konferenssin johtavana

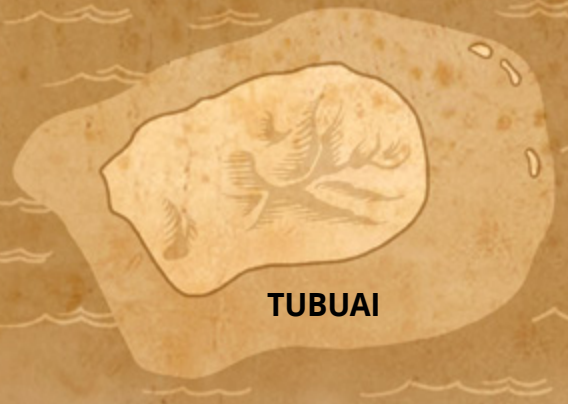
virikailijana, oli täydestä sydämestään samaa mieltä Tamanehunen kanssa. Kolmen viime vuoden aikana Addison ja Benjamin Grouard olivat kastaneet yli tuhat ihmistä. Tuona aikana he olivat kuitenkin saaneet kahdentoista koorumin jäseniltä ainoastaan yhden kirjeen, eikä siinä ollut mitään ohjeita kotiinpaluusta.³³

Puolen vuoden kuluessa tuon kirjeen saapumisesta nämä kaksi lähetysaarnajaa eivät olleet saaneet mitään muuta viestiä perheeltään, ystäviltään tai kirkon johtohenkilöiltä. Aina kun saarelle tuli sanomalehti, he etsivät sen sivuilta uutisia pyhistä. Yhdessä heidän lukemassaan sanomalehdessä väitettiin, että puolet pyhistä Nauvoossa oli tapettu ja loput oli pakotettu pakenemaan Kaliforniaan.³⁴

Levottomana Addison halusi saada selville, mitä Louisalle ja hänen tyttärilleen oli tapahtunut, joten hän päätti palata Yhdysvaltoihin. ”Totuuden tietäminen, vaikka se olisi huonokin”, hän sanoi itselleen, ”on parempi kuin olla epätietoinen ja levoton.”³⁵

ANAA

TUBUAI

Palveltuaan lähetyssaarnaajana Ranskan Polynesiassa Addison Pratt palasi Yhdysvaltoihin vaimonsa Louisan luo, joka valmistautui lähtemään lastensa kanssa länteen.

Addisonin ystävät Nabota ja Teli, aviopari, joka oli palvellut hänen kanssaan Anaassa, päättivät palata Tubuaihin, missä Teli oli rakastettu hengellinen opettaja kirkon sisarten keskuudessa. Benjamin päätti jäädä saarille johtamaan lähetystyötä.³⁶

Kun Tyynenmeren pyhät saivat kuulla Addisonin tulevasta lähdöstä, he kehottivat häntä tulemaan nopeasti takaisin ja tuomaan mukanaan lisää lähetyssaarnaajia. Koska Addison oli jo suunnitellut palaavansa saarille Louisan ja tyttäriensä kanssa, mikäli nämä olisivat yhä elossa, hän suostui empimättä.³⁷

Kun sää Winter Quartersissa kylmeni, Brigham rukoili usein tietääkseen, kuinka valmistaa kirkkoa taipaleelle Kalliovuorten taa. He olivat olleet matkalla lähes vuoden, joten Brigham oli oppinut, että pyhien järjestäytyminen ja varustaminen edessä olevaa taivalta varten oli aivan ratkaisevaa heidän menestykselleen. Silti vastoinkäyminen toisensa jälkeen oli myös osoittanut hänelle, kuinka tärkeää oli luottaa Herraan ja noudattaa Hänen ohjeitaan. Kuten Josephin aikoina, vain Herra voi johtaa kirkkoaan.

Pian uuden vuoden alun jälkeen Brighamista tuntui, että Herra avasi hänen mielensä saamaan uutta valoa ja tietoa. Kokouksessa korkean neuvoston ja kahdentoista kanssa 14. tammikuuta 1847 hän alkoi kirjata muistiin Herran ilmoitusta pyhille. Ennen kuin Brigham meni nukkumaan, Herra antoi hänelle lisää ohjeita tulevaa matkaa varten. Brigham otti esiin keskeneräisen ilmoituksen ja jatkoi Herran pyhille antamien ohjeiden kirjaamista.³⁹

Seuraavana päivänä Brigham esitteli ilmoituksen kahdelletoista apostolille. Se oli nimeltään ”Herran sana ja tahto”, ja se tähdensi tarvetta järjestää pyhät komppanioiksi apostolien johdon alaisuudessa. Ilmoituksessa Herra käski pyhiä

huolehtimaan näiden omista tarpeista sekä tekemään matkallaan yhteistyötä pitäen huolta leskistä, orvoista ja mormonipataljoonan jäsenten perheistä.

”Jokainen käyttäköön kaikkea vaikutusvaltaansa ja omaisuutensa tämän kansan viemiseksi siihen paikkaan, johon Herra sijoittaa Siionin vaarnan”, ilmoituksessa käskettiin. ”Ja jos te teette tämän puhtain sydämin, kaikessa uskollisuudessa, teitä siunataan.”⁴⁰

Lisäksi Herra käski kansaansa tekemään parannuksen ja nöyrytymään, kohtelemaan toisiaan ystävällisesti sekä lopettamaan juopottelun ja pahan puhumisen. Hänen sanansa esitettiin liittona, joka ohjasi pyhiä ”[vaeltamaan] kaikkien – – säädösten mukaan” ja pitämään Nauvoon temppelissä antamansa lupaukset.⁴¹

”Minä olen Herra, teidän Jumalanne, niin, teidän isienne Jumala, Abrahamin ja Iisakin ja Jaakobin Jumala”, Hän julisti. ”Minä olen se, joka johdatti Israelin lapset pois Egyptin maasta; ja viimeisinä aikoina minun käsivarteni on ojennettuna pelastamaan kansani Israelin.”

Muinaisten israelilaisten tavoin pyhien tuli ylistää Herraa ja huutaa avukseen Hänen nimeään ahdingon aikoina. Heidän tuli laulaa ja tanssia sydämessään kiitosrukous. Heidän ei pitänyt pelätä tulevaisuutta vaan turvata Häneen ja kestää ahdinkonsa.

”Minun kansaani on koeteltava kaikessa”, Herra julisti, ”jotta se olisi valmis ottamaan vastaan sen kirkkauden, joka minulla on sitä varten, nimittäin Siionin kirkkauden.”⁴²

Loppupalven ajan apostolit pyrkivät edelleen saamaan ilmoitusta valmistautuessaan lähettämään vankkurikomppanioita Kalliovuorten toiselle puolelle. Heidän johdollaani pieni etujoukko lähtisi Winter Quartersista keväällä, ylittäisi vuoret ja perustaisi pyhille uuden kokoamispaikan. Noudattaakseen Jumalan käskyä ja täyttääkseen profetian he

ISON SUOLAJÄRVEN LAAKSO

WINTER QUARTERS

NAUVOO

kohottaisivat merkkiviirin kansakunnille ja aloittaisivat tempelin rakentamisen. Suuremmat komppaniat, jotka koostuivat etupäässä perheistä, seuraisivat pian perässä noudattaen matkallaan Herran sanaa ja tahtoa.⁴⁸

Ennen Nauvoosta lähtöä kahdentoista koorumi ja viidenkymmenen neuvosto olivat pohtineet asettumista Suolajärven laaksoon tai Bear Riverin laaksoon pohjoiseen. Kumpikin laakso oli Kalliovuorten toisella puolen, ja kuvaukset laaksoista olivat lupaavia.⁴⁹ Brigham oli nähnyt näyssä paikan, jonne pyhät asettuisivat, mutta hänellä oli vain ylimalkainen käsitys siitä, mistä se löytyisi. Silti hän rukoili, että Jumala ohjaisi hänet ja etujoukon kokoamispaikkaan, joka olisi kirkolle oikea.⁵⁰

Iltapäivällä 16. huhtikuuta 1847 etujoukko aloitti matkansa kylmän ja synkän taivaan alla. ”Tarkoituksenamme on avata pelastuksen ovi sydämeltään vilpittömille kaikissa kansakunnissa tai uhrata kaikki taloudenhoitotehtävissämme”, apostolit julistivat jäähyväiskirjeessä pyhille Winter Quartersissa. ”Israelin Jumalan nimessä me aiomme voittaa tai kuolla yrittäessämme.”⁵³ ■

Voit lukea täydellisemmän kertomuksen sivustolla saints.churchofjesuschrist.org tai lukea tämän artikkelin sähköisenä Evankeliumiaiheinen kirjasto-sovelluksessa tai sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org. Sana Aihe viitteissä osoittaa, että lisätietoa on sivustolla saints.churchofjesuschrist.org.

VIITTEET

28. James Whiteheadin kirje Brigham Youngille, 18. elokuuta 1846, Brigham Young Office Files, CHL; George Alleyin kirje Joseph Alleylle, 26. tammikuuta 1847, George Alley, Letters, CHL; Mace, omaelämäkerta, s. 138–145; ”Articles of Accommodation Treaty Agreement”, 16. syyskuuta 1846, Chicago Historical Society, Collection of Manuscripts about Mormons, CHL; Bullock, päiväkirja, syyskuu 1846; Historical Department, Journal History of the Church, 18. syyskuuta 1846; Leonard, *Nauvoo*, s. 606–616.
29. Historioitsijan toimisto, History of the Church, osa 16, 24. ja 27. syyskuuta 1846, s. 49, 51; Brigham Youngin kirje ”korkealle neuvostolle Council Pointissa”, 27. syyskuuta 1846, Brigham Young Office Files, CHL.
30. Historioitsijan toimisto, History of the Church, osa 16, 14. syyskuuta 1846, s. 34;

27. syyskuuta 1846, s. 52; 5. lokakuuta 1846, s. 7–8; 6. lokakuuta 1846, s. 11.
31. Bullock, päiväkirja, 9. lokakuuta 1846; Historioitsijan toimisto, History of the Church, osa 16, 5. ja 9. lokakuuta 1846, s. 7–8, 14–15.
32. Society Islands Conference Report, 24. syyskuuta 1846, julkaisussa Historian’s Office, Minutes and Reports (local units), CHL; Addison Pratt, päiväkirja, 3. helmikuuta 1846; 24. syyskuuta 1846; marraskuu 1850. Marraskuun 1850 päiväkirjamerkinnässään Addison näyttää merkinneen konferenssin päivämäärän väärin. **Aihe:** French Polynesia [Ranskan Polynesia]
33. Addison Pratt, päiväkirja, 5. maaliskuuta 1846; 17. huhtikuuta 1846; 14. marraskuuta 1846; Woodruff, päiväkirja, 26. marraskuuta 1844.
34. Grouard, päiväkirja, s. 145; ks. myös Addison Pratt, päiväkirja, 6. helmikuuta 1847.
35. Addison Pratt, päiväkirja, 7. marraskuuta 1846.
36. Addison Pratt, päiväkirja, 13. ja 17. maaliskuuta 1846; 14. ja 17. marraskuuta 1846; 9. tammikuuta 1847; Addison Prattin kirje ”Rakkaalle perheellesi”, 6. tammikuuta 1846, Addison Pratt Family Collection, CHL; Grouard, päiväkirja, s. 165–166.
37. Grouard, päiväkirja, s. 172; Addison Pratt, päiväkirja, marraskuu 1850; Addison Prattin kirje ”Rakkaalle perheellesi”, 6. tammikuuta 1846, Addison Pratt Family Collection, CHL; ks. myös Addison Pratt, päiväkirja, 13. tammikuuta 1847.
39. Historioitsijan toimisto, History of the Church, osa 17, 14. tammikuuta 1847, s. 18–19; Willard Richards, päiväkirja, 14. tammikuuta 1847; ks. myös Bennett, *Mormons at the Missouri*, s. 148–157. **Aihe:** Brigham Young
40. OL 136:1–11 (ilmoitus, 14. tammikuuta 1847, Revelations Collection, CHL); Historian’s Office, History of the Church, osa 17, 15. tammikuuta 1847, s. 19.
41. OL 136:4, 8, 19, 23–27, 32 (ilmoitus, 14. tammikuuta 1847, Revelations Collection, CHL).
42. OL 136:17, 21–22, 28–31 (ilmoitus, 14. tammikuuta 1847, Revelations Collection, CHL); ks. myös 2. Moos. 2:23–25; 4:31; 6:6–7; 15:1.
48. Woodruff, päiväkirja, 4. syyskuuta 1847; Historioitsijan toimisto, History of the Church, osa 17, 6. ja 21. maaliskuuta 1847, s. 65–66, 72; Lee, päiväkirja, 15. ja 27. helmikuuta 1847; Kahdentoista apostolin neuvoston kirje ”Veljille Winter Quartersissa”, 16. huhtikuuta 1847, Brigham Young Office Files, CHL; ks. myös OL 136 (ilmoitus, 14. tammikuuta 1847, Revelations Collection, CHL).
49. Viidenkymmenen neuvosto, ”Record”, 9. syyskuuta 1845 ja 11. tammikuuta 1846, julkaisussa *JSP*, CFM:472, 513.
50. Lee, päiväkirja, 13. tammikuuta 1846, s. 79; George A. Smith, julkaisussa *Journal of Discourses*, 20. kesäkuuta 1869, osa 13, s. 85; Kahdentoista apostolin neuvoston kirje ”Veljille Winter Quartersissa”, 16. huhtikuuta 1846, Brigham Young Office Files, CHL; Norton, muistelmia ja päiväkirja, 28. heinäkuuta 1847; Erastus Snow, julkaisussa *Journal of Discourses*, 14. syyskuuta 1873, osa 16, s. 207; ks. myös Thomas Bullockin kirje Henrietta Rushton Bullockille, 9. kesäkuuta 1847, Henrietta R. Bullock Collection, CHL.
53. Woodruff, päiväkirja, 14.–16. huhtikuuta 1847; Clayton, päiväkirja, 16. huhtikuuta 1847; Kahdentoista apostolin neuvoston kirje ”Veljille Winter Quartersissa”, 16. huhtikuuta 1847, Brigham Young Office Files, CHL.

**Vanhin Adilson
de Paula Parrella**
seitsemänkymmenen
koorumiasta

Taivaallisen johtatuksen vastaanottaminen ja arvostaminen

Jumala on halukas antamaan meille ohjausta, mutta meidän täytyy olla halukkaita ja valmiita vastaanottamaan sitä.

Brasilian lähetyssaarnaajien koulutuskeskuksessa meillä nuorilla lähetyssaarnaajilla oli päivä, joka oli varattu siihen, että menimme toveripareina São Paulon kaduille kutsumaan ihmisiä kuulemaan lähetystyöoppiaiheita. Muutaman tunnin kuluttua palasimme lähetyssaarnaajien koulutuskeskuksen ja pidimme todistuskokouksen.

Monet kertoivat saamastaan innoituksesta mennä jollekin tietylle kadulle tai mennä jonkun tietyn ihmisen luo. Nämä kokemukset kuulostivat minusta ihmeellisiltä. Koska itse en kuitenkaan ollut kokenut mitään samanlaista, minusta tuntui, että kenties en ollut kyllin hyvä tai kyllin valmistautunut olemaan lähetyssaarnaaja.

Lannistuneena kysyin apua lähetyssaarnaajien koulutuskeskuksen johtajilta. He auttoivat minua ymmärtämään, että Jumala on halukas antamaan meille ohjeita Pyhän Hengen välityksellä, ja vaikka en ehkä kokisi samaa kuin muut, niin minun piti silti tulla kelvolliseksi saamaan Hengen ohjausta. Aivan kuten radio, jonka pitää olla viritetty jollekin tietylle kanavalle, tai älypuhelin, jonka pitää olla yhteydessä internetiin, samoin meidän täytyy olla sekä oikein viritettyjä että yhteydessä vastaanottaaksemme sitä, mitä Pyhä Henki välittää meille.

Aivan kuten älypuhelin, jonka pitää olla yhteydessä internetiin, samoin meidän täytyy olla sekä oikein viritettyjä että yhteydessä vastaanottaaksemme sitä, mitä Pyhä Henki välittää meille.

Hengellinen selviytyminen

Presidentti Russell M. Nelson on antanut seuraavan varoituksen: ”Tulevina päivinä ei ole mahdollista selviytyä hengellisesti ilman Pyhän Hengen johdattavaa, ohjaavaa, lohduttavaa ja jatkuvaa vaikutusta.”¹

Hän kehotti meitä ”venymään tämänhetkisessä hengellisessä [kyvyssämme] saada henkilökohtaista ilmoitusta, sillä Herra on luvannut: ’Jos [etsit], sinä saat ilmoitusta ilmoituksen päälle, tietoa tiedon päälle, jotta voit tuntea salaisuuksia ja rauhaa tuovia asioita – sen, mikä tuo iloa, sen, mikä tuo iankaikkisen elämän’ [OL 42:61].”²

Matkallamme täällä maan päällä Herra odottaa meidän ”[tekevän] paljon omasta vapaasta [tahdostamme] ja [saavan] aikaan paljon vanhurskautta” (OL 58:27). Joitakin asioita me pystymme kuitenkin saavuttamaan ainoastaan taivaan avulla. Pyhä Henki ilmoittaa meille, mitä meidän pitää tehdä pysyäksemme – ja edistyäksemme – onneen johtavalla polulla tässä elämässä ja periäksemme iankaikkisen elämän. ”Sillä katso, vielä minä sanon teille, että jos te menette sisälle oikealla tavalla ja saatte Pyhän Hengen, se osoittaa teille kaiken, mitä teidän tulee tehdä” (2. Nefi 32:5).

Herran malli

Pyhissä kirjoituksissa selitetään, kuinka Herra antaa meille henkilökohtaista ilmoitusta: ”Minä puhun sinulle sinun mielessäsi ja sinun sydämessäsi Pyhän Hengen kautta, joka tulee sinun yllesi ja joka asuu sinun sydämessäsi” (OL 8:2).

Lisäksi Herra kehottaa meitä: ”Turvaa siihen Henkeen, joka johdattaa tekemään hyvää” (OL 11:12). Toisinaan Henki johdattaa meitä tekemään hyvää antamalla ajatuksia, ideoita, perättäisiä ideoita, vaikutelmia olla tekemättä tai alkaa tehdä jotakin, näkemyksiä tai ymmärrystä tai antamalla tapahtua sellaista, mitä emme voisi tietää pelkästään omin kyvyin, muistuttamalla unohtuneista asioista ja muillakin tavoin.³

Jakeista Gal. 5:22–23 opimme, että Pyhä Henki puhuu usein sellaisten tuntemusten ja tunnetilojen välityksellä kuten rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Pyhältä Hengeltä saamamme apu tulee usein ohjeina, jotka on sovitettu meidän nimenomaisiin tarpeisiimme, mutta muistakaa, että sellainen johdatus kannustaa meitä tekemään hyvää (ks. Moroni 7:13) ja se on aina sopusoinnussa elävien profettojen ja pyhien kirjoitusten opetusten kanssa.

Vastaa ja tunnista

Ehkäpä yksi tärkeimpiä haasteita, mitä kohtaamme kuolevaisuudessa, on osata vastaanottaa Pyhän Hengen innoitusta ja johdatusta, tunnistaa se ja toimia sen mukaisesti. Seuraavista opetuksista voi olla meille apua.

Opetus 1: Herra on halukas antamaan meille henkilökohtaista ilmoitusta, mutta meidän pitää olla valmiita vastaanottamaan sitä.

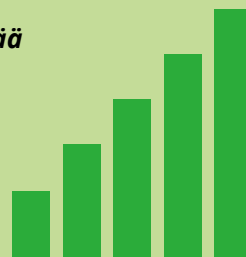

”Yksi niistä asioista, joita Henki on toistuvasti tähdentänyt mieleeni siitä asti, kun sain uuden tehtäväni kirkon presidenttinä”, presidentti Nelson on sanonut, ”on se, kuinka halukas Herra on ilmoittamaan mieltensä ja tahtonsa. Ilmoituksen saamisen etuoikeus on yksi Jumalan suurimmista lahjoista lapsilleen.”⁴

Lähetysaarnajien koulutuskeskuksessa opin, että minun piti olla valmis vastaanottamaan kaikki se, mitä Herra halusi lähettää minulle Hänen omana aikanaan ja Hänen omalla tavallaan. Opin, että häiriötekijät voivat kiinnittää huomionsi niin tehokkaasti, ettemme pysty huomaamaan, kun Herra puhuu meille, tai kuuntelemaan huolellisesti sitä sanomaa, jonka Hän haluaa meidän kuulevan.

Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Kun haluamme ja kutsumme Pyhän Hengen vaikutusta elämäämme ja opimme noudattamaan ripeästi yksinkertaisia kehotuksia, mekin voimme torjua maailman häiritsevät äänet ja keskittyä selkeästi Pyhän Hengen innoitukseen.”⁵

Opetus 2: Meidän pitää opiskella ja oppia, kuinka Hengen kieli toimii.

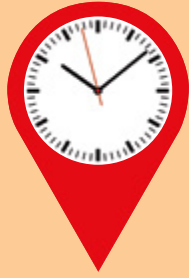
Vanhin Ronald A. Rasband kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Hengen vaikutus välittyy useimmin tunteena. Tunnette sen sanoina, jotka ovat teille tuttuja, jotka tuntuvat teistä järkevilta, jotka ’innoittavat teitä’. – –

Nuo tuntemukset ovat lempeitä, tönäisy toimia, tehdä jotakin, sanoa jotakin, vastata tietyllä tavalla.”⁶

Sitä, että oppii vastaanottamaan ilmoitusta Pyhästä Hengeltä, voidaan verrata kielen oppimiseen. Alussa ymmärrämme hyvin vähän tai kenties emme yhtään mitään. Mutta kun jatkamme uuras-tusta, niin alamme havaita sanoja, sitten lauseita, sitten kokonaisia ajatuksia. Lopulta huomaamme ymmärtävämme, mitä sanotaan. Jotta voimme oppia Hengen kieltä, meidän täytyy

- haluta oppia
- opiskella pyhistä kirjoituksista ja elävien profeettojen sanoista, kuinka ilmoitusta saadaan
- panna merkille hengellisiä vaikutelmia
- pyytää Jumalaa lähettämään meille johdatusta Pyhän Hengen välityksellä
- olla valmiita vastaanottamaan saamiamme ohjeita – ei sivuuttaa niitä tai suhtautua niihin kevyesti
- noudattaa saamaamme innoitusta
- pyrkiä vilpittömästi saamaan lisää johdatusta.

Opetus 3: Taivaallinen Isä antaa meille ilmoituksia omalla tavallaan ja omana aikanaan.

Tähän opetukseen sisältyy kolme periaatetta:

1. *Jumala voi kertoa ja kertookin meille, mitä meidän pitää tehdä edistyäksemme.* Taivaallisen Isämme työnä on auttaa meitä saamaan iankaikkinen elämä (ks. Moos. 1:39). ”[Hän] ei ole kiinnostunut pelkästään lohdustamme vaan sitäkin enemmän edistymisestämme ylöspäin”, presidentti Henry B. Eyring, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut.⁷

Tämä tarkoittaa sitä, että taivaallinen Isä on kiinnostunut siitä, mitä askelia otamme täällä maan päällä. Hän tietää, mitä päätöksiä ja tekoja meidän täytyy tehdä, jotta meistä ”tulisi Jumalan lapsia” (Moroni 7:48). ”Enemmän kuin pystyisitte koskaan kuvittelemaan, Hän haluaa, että saavutatte päämääränne – palaatte taivaalliseen kotiinne kunnialla”, vanhin Dieter F. Uchtdorf kahdentoista apostolin koorumista on sanonut.⁸

2. *Toisinaan emme ymmärrä syytä taivaallisiin ohjeisiin.* Joskus Jumala lähettää meille ohjeita, joita emme odota. Muistan istuneeni erässä sakramenttikokouksessa, kun mieleeni tuli selkeänä eräs vaikutelma. Ohje ei ollut ääni eikä kuiska vaan selkeä ajatus, joka ilmaisi, mitä minun pitäisi tehdä. En odottanut saavani sellaista ohjetta sakramenttikokouksen aikana.

Käännyin vaimoni puoleen ja kerroin hänelle vaikutelmasta, jonka olin juuri saanut. Vaimoni antoi ymmärtää, että minun pitäisi noudattaa innoitusta, vaikka emme ymmärtäneetkään sen taustalla olevaa syytä.

Kun noudatimme sitä ohjetta ja kun aikaa kului, saimme useita todistuksia siitä, että saamamme ohjaus toi meille suuremman rauhan ja varmisti, että pysyimme kasvun polullamme.

3. *Meidän täytyy olla halukkaita tekemään Jumalan tahto.*

Täydellisyytensä ja viisautensa ansiosta Jumala tietää, mikä meille on parhaaksi. Hänen tahtonsa, joka perustuu jumalalliseen näkemykseen, näyttää meille paremman tien. Mutta se on meille usein haasteellinen. Tässä, kuten kaikessa, Herra Jeesus Kristus on meidän täydellinen esimerkkimme. Hän teki Isän tahdosta oman tahtonsa. Kärsiessään syntiemme tähden Vapahtaja rukoili: ”Isä, jos se on mahdollista, niin menköön tämä malja minun ohitseni. Mutta ei niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä.” (Matt. 26:39.)

Meidänkin täytyy olla halukkaita panemaan Jumalan tahto omien halujemme edelle. Kun hyväksymme Hänen tahtonsa ja toimimme sen mukaisesti, me valmistaudumme vastaanottamaan lisää johdatusta. Vanhin Bednar on opettanut: ”Kun kunnioitamme liittojamme ja pidämme käskyt, kun pyrimme entistä johdonmukaisemmin tekemään hyvää ja tulemaan paremmiksi, voimme kulkea varmoina siitä, että Jumala ohjaa askeliamme.”⁹

Taivaallisen avun vastaanottaminen

Iankaikkinen edistymisemme riippuu siitä, että vastaanotamme henkilökohtaista johdatusta Pyhäältä Hengeltä. Seuratkaamme jokainen päättäväisesti presidentti Nelsonin neuvoa tavoitella elämäämme ilmoitusta. Kun uskomme ja luotamme siihen, että Jumala haluaa lähettää meille ohjausta Pyhän Hengen kautta, niin kun vilpittömästi keskitämme elämämme taivaan avun tavoittelemiseen, me saamme tarvitsemaamme johdatusta. ■

VIITTEET

1. Russell M. Nelson, ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 96.
2. Russell M. Nelson, ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, s. 95–96.
3. Ks. David A. Bednar, ”Ilmoituksen henki”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 87–90.
4. Russell M. Nelson, ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, s. 94.
5. David A. Bednar, ”Receiving, Recognizing, and Responding to the Promptings of the Holy Ghost”, Ricks Collegen hartaus-tilaisuus, 31. elokuuta 1999.
6. Ronald A. Rasband, ”Saakoon Henki ohjata”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 94.
7. Henry B. Eyring, ”Minä jätän teille rauhan”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 17.
8. Dieter F. Uchtdorf, ”Eläkää iloiten evankeliumin mukaan”, *Liahona*, marraskuu 2014, s. 123.
9. David A. Bednar, ”Ilmoituksen henki”, s. 90.

Yksi askel kerrallaan

Täydellisyys voi kuulostaa pelottavalta – varsinkin kun otamme sen mittapuuksi omalle epätäydelliselle itsellemme. Jokainenhan tekee joskus virheitä ja katu niitä. Usein nämä katumiset voivat auttaa meitä tekemään tarvittavia muutoksia, mutta jos käytämme liikaa aikaa sen vatvomiseen, että meidän pitää toimia paremmin ja olla parempia, näistä ajatuksista voi tulla lamaannuttavia. Artikkelissaan sivulla 44 Nathan auttaa meitä ymmärtämään, mitä täydellisyys todella on ja kuinka voimme saavuttaa sen elämällä vanhurskaasti – yksi pieni asia kerrallaan.

Usein voi myös tuntua siltä, että olemme yksin pyrkiesämme kehittymään, mutta emme ole! Taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus ovat valmiita tukemaan meitä jokaista. Jos sinusta joskus tuntuu, ettet ole kyllin hyvä, lue sivulta 42 Joëllen artikkeli siitä, kuinka Vapahtajan sovituksen ymmärtäminen auttoi häntä pääsemään eroon perfektionismista.

Perfektionismi eli täydellisyyden tavoittelu voi usein keskittyä johonkin asiaan kuten siisteyteen, kuten Amberin huolien kohdalla, tai evankeliumin osatekijöihin, kuten Aaronin pyrkinessä tulemaan Jumalan mieheksi (kumpikin artikkeli julkaistaan vain sähköisenä). Mutta aivan kuten nämä nuoret aikuiset huomasivat, sinäkin voit yhä tuntea Hengen vaikutusta ja olla Jumalan mies tai nainen, vaikka et olekaan täydellinen.

Kaipaatko vielä lisää hyviä uutisia? Käsky ”olkaa siis täydellisiä” (Matt. 5:48) ei ehkä itse asiassa tarkoita sitä, mitä luulet sen tarkoittavan. Lue Davidin vain sähköisenä julkaistava artikkeli, niin opit muutamia keinoja päästä eroon perfektionismista.

Kun pyrimme kehittymään, meidän tulee pitää mielessä, että Herra haluaa meidän kokevan innoitusta ja mielenlyennystä – ei lannistusta. Voimme olla aivan liian ankaria itsellemme (ks. kirjoittamani vain sähköisenä julkaistava artikkeli), ja meidän tulee muistaa olla lempeitä itsellemme matkallemme kohti täydellisyyttä.

Keskity taivaalliseen Isään ja Vapahtajaan. He tietävät sinun jumalallisen arvosi ja voivat ajan mittaan auttaa sinua tulemaan jopa paremmaksi kuin koskaan uskoit pystyväsi. Yksi askel kerrallaan.

Parhain terveisin
Heather Claridge

PARAS NEUVO...

Nuoret aikuiset kertovat parhaan neuvonsa, joka koskee perfektionismin voittamista:

"Annan itselleni tämän neuvon: olen täällä oppimassa keskittymään siihen, mikä on tärkeää, jotta voin palata Hänen luokseen."
– *Paola Vargas, Aguascalientes, Meksiko*

"Täydelliset ihmiset eivät tarvitse Vapahtajaa. Jumala antaa meille heikkoutta, jotta voimme turvautua Kristukseen."
– *Mckenna Clarke, Virginia, USA*

"Kirkossa olen oppinut, ettei täydellisyys tule tässä elämässä, vaan se tulee seuraavassa elämässä. Meidän Vapahtajamme on meille täydellinen esimerkki. Seuraa Häntä tässä elämässä, niin sinusta voi jonakin päivänä tulla täydellinen."
– *Vennela Vakapalli, Andhra Pradesh, Intia*

Mikä on paras neuvo, minkä olet ikinä saanut anteeksiantamisesta? Läheta vastauksesi sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org 30. syyskuuta 2019 mennessä.

KERRO KOKEMUKSISTASI

Onko sinulla jokin upea kokemus, josta haluaisit kertoa? Tai haluatko nähdä artikkeleita joistakin tietyistä aiheista? Jos näin on, haluamme kuulla niistä sinulta! Voit lähettää artikkelisi tai palautteesi sivustolla liahona.churchofjesuschrist.org.

TIETOA NUORIIN AIKUISIIN KUULUVISTA KIRJOITAJISTA

Joëlle Spijkerman

pitää nauramisesta ja hymyilemisestä, ja hän on usein ylettömän innostunut elämästä. Hän rakastaa evankeliumia, lapsia ja musiikkia, ja tällä hetkellä hän opiskelee tullakseen alakoulun opettajaksi. Yksi hänen tavoitteistaan on jakaa valoa kaikille ympärillään.

Nathan Read

varttui Tasmaniassa Australiassa. Hänellä on kandidaatintutkinto taloustieteen tutkimuksessa, ja tällä hetkellä hän työskentelee valtion palveluksessa. Sen lisäksi että hän käy työssä ja opettaa seminaaria seurakunnassaan, hän esiintyy mielellään paikallisissa musikaaleissa ja lukee hyviä kirjoja.

Heather White

Claridge on sellainen, joka pienenä nukkui kirjapino tyynynsä alla, joten tietenkin hänestä tuli toimittaja. Hän on asunut joka puolella Yhdysvaltoja oppien samalla uusia taitoja (kuten taekwondo ja lasimaalaus). Hänen lempivuodenaikansa on syys – pääasiassa kaikkien niiden kuivien lehtikasojen ansiosta, joiden päälle voi hypätä.

Amber Weston

on neljän sulaisen lapsen kotiäiti. Hänen lempihenkilönsä on hänen aviomiehensä, ja hänen lempipuuhaansa on tee-se-itse-kalenterin eli bullet journalin käyttäminen. Hän ottaa kalenterinsa mukaan kaikkialle, minne hän meneekin, jotta hän voi pitää kirjaa kaikista kauniista (ja ei niin kauniista) hetkistä, joita elämä tuo tullessaan.

TÄSSÄ OSASTOSSA

42 En ole täydellinen... vielä
Joëlle Spijkerman

44 Perfektionismi –
"Etsi erot" -tehtävän
myrkyllinen versio
Nathan Read

48 Täydellinen
Kristuksessa

JULKAISTAAN VAIN SÄHKÖISENÄ

Olemme liian ankaria itsellemme
Heather White Claridge

Voinko tuntea Hengen vaikutusta epäsiistissä kodissani?
Amber Weston

Heikkouksistasi huolimatta voit olla todellinen Jumalan mies tai nainen
Aaron Williams

Sinä – vielä keskeneräinen
David Dickson

- Löydät nämä artikkelit ja muutakin
- sivustolta liahona.churchofjesuschrist.org
 - kohdasta **NA-viikkojulkaisu** (Evankeliumiaiheisen kirjaston nuorten aikuisten osiossa)
 - sivustolta [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona).

Kamppailu perfektionismin kanssa auttoi minua ymmärtämään paremmin Vapahtajan sovitusta.

En ole täydellinen... vielä

Joelle Spijkerman

Jakeessa 3. Nefi 12:48 Jeesus opettaa: "Sen tähden minä tahdon, että te olisitte täydellisiä, niin kuin minä olen tai teidän taivaallinen Isänne on täydellinen." Tämä pyhien kirjoitusten kohta on aina antanut minulle melkoisen kolauksen, koska olen kamppailut perfektionismin kanssa koko elämäni. Ja niin suurenmoista kuin onkin haluta tehdä parhaani kaikessa, perfektionismi voi olla hyvin myrkyllistä. Pitkän aikaa aina kun tein virheen tai silloinkin kun onnistuin, en koskaan tuntenut olevani kyllin hyvä.

Vaadin itseltäni liikaa

Olen aina vaatinut itseltäni paljon, varsinkin lukiossa. Ja usein epäonnistuin, koska yritin saavuttaa niin monia asioita saman tien osoittaakseni, että olin kyllin hyvä. Eräänä vuonna päätin opetella seuratansseja, ottaa soittotunteja ja liittyä yhtyeeseen. Ajattelin, että minun piti tehdä mahdollisimman paljon kehittääkseni ja hioakseni kykjäni. Mutta tiettyssä vaiheessa minun pitikin luopua kaikesta, koska se kaikki vain oli minulle liikaa. Olin hyvin ankara itseäni kohtaan. Tunsin epäonnistuneeni, ja epäonnistuminen oli yksi suurimmista peloistani.

Tiedän, etten ole ainoa ihminen, joka kamppailee perfektionismin

kanssa. Hyvin monet meistä yrittävät parhaansa joka päivä ja tuntevat lannistuvansa, kun emme saavuta kaikkea täydellisesti. Mutta ponnisteluistamme huolimatta yksikään meistä ei tule koskaan olemaan aivan täydellinen täällä maan päällä. Kuinka me siis voimme pyrkiä täydellisyyteen, kun kaikki ponnistelumme tuntuvat niin hyödyttömiltä? Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista antaa vastauksen: "Olkaa siis täydellisiä – lopulta."¹

Pyrkimys täydellisyyteen on hyvä asia, mutta siitä voi tulla huono, jos annamme sen musertaa itsemme. Kun ottaa huomioon kaiken sen, mitä tämä elämä vaatii meiltä fyysisesti, henkisesti, emotionaalisesti ja jopa hengellisesti, on tärkeää, ettemme päästä itseämme palamaan loppuun olemalla tyytymättä mihinkään vähempään kuin täydellisyyteen. Ja vieläkin tärkeämpää on ajatella, mitä taivaallinen Isä pyytää meiltä. Hän ei halua meidän palavan loppuun yrittäessämme tehdä liian paljon.

Herra on opettanut kohdassa OL 10:4: "Älä juokse nopeammin äläkä tee työtä enemmän kuin sinulle on annettu voimaa ja keinoja kyetäksesi kääntämään, mutta ole uuttera

loppuun asti.” Voimme soveltaa sitä omaan elämäämme. Taivaallinen Isä haluaa meidän olevan onnellisia, ja me olemme onnellisia, jos teemme parhaan kykymme mukaan, mitä Hän käskää meidän tehdä. Vaikka ponnistelumme eivät vielä olisikaan aivan täydellisiä.

Täydellisyys tarkoittaa ’valmista’

[Englanninkielinen] sana *perfect* ’täydellinen’ tulee alun perin latinankielisestä sanasta *perficere*, joka koostuu

etuliitteestä *per-* (’kokonaan’) ja sanasta *facere* (’tehdä’). Niinpä täydellisyys tarkoittaa itse asiassa ’kokonaan tehtyä’ eli valmista. Emmekä me voi olla valmiita ilman Jeesusta Kristusta (ks. Moroni 10:30). Luulen, että monet meistä ajattelevat, ettemme ole kyllin hyviä. No, emme me olekaan! Nimittäin ilman Kristusta me emme ole. Kuten Ammon sanoi: ”Minä tiedän, että en ole mitään; voimiltani minä olen heikko; sen tähden en kersku itsestäni, vaan kerskun

Jumalastani, sillä hänen voimassaan minä voin tehdä kaiken” (Alma 26:12).

Jeesuksen Kristuksen avulla me voimme aina pyrkiä tulemaan paremmiksi, jopa siinä määrin että jonakin päivänä meistä tulee täydellisiä ja valmiita, koska Hän korvaa meidän epätäydellisyytemme. ”Niin, tulkaa Kristuksen luokse ja tulkaa täydellisiksi hänessä ja kieltäkää itseltänne kaikki jumalattomuus; ja jos te kiellätte itseltänne kaiken jumalattomuuden ja rakastatte Jumalaa koko väkevyydestänne, mielestänne ja voimastanne, silloin hänen armonsa riittää teille, niin että te hänen armostaan voitte olla täydellisiä Kristuksessa” (Moroni 10:32).

Vuosien varrella olen tajunnut, etten täysin ymmärtänyt ja käsittänyt, mitä Vapahtajan sovitus tarkoittaa minun kohdallani ja minulle. Luulin, että minun pitäisi suoriutua virheettömästi täällä maan päällä ja että minut oli jätetty yksin keksimään, kuinka selviytyä tästä tehtävästä. Mutta nyt tiedän, ettemme ole koskaan yksin. Jos pyrimme keskittymään Jeesukseen Kristukseen ja pitämään Hänet sydämessämme ja mielessämme, niin heikkoutemme muuttuvat vahvuuksiksi – aivan kuten minun kamppailuni perfektionismin kanssa on muuttumassa. Tiedän, etten ole täydellinen. Mutta Kristus voi auttaa meitä voittamaan kaikki heikkoudet, synnit, haasteet ja pelot. Hän ymmärtää meitä ja osaa auttaa meitä. Toivon, että voimme kaikki nauttia Hänen äärettömästä rakkaudestaan. Ja ymmärtää, että vaikka emme olekaan nyt täydellisiä, niin jos pyrimme seuraamaan Häntä, meistä tulee jonakin päivänä täydellisiä. ■

Kirjoittaja asuu Alankomaissa.

VIITE

1. Jeffrey R. Holland, ”Olkaa siis täydellisiä – lopulta”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 40.

Perfektionismi

- "ETSI EROT"
-TEHTÄVÄN
MYRKYLLINEN
VERSIO

On hetkiä, jolloin me
kaikki tunnemme
riittämättömyyttä.
Mutta meidän pitää
varmistaa, että
arvioimme itseämme
oikein.

Nathan Read

Kun olin nuorempi, ratkaisin mielelläni paikallisen sanomalehtemme julkaisemia "Etsi erot" -tehtäviä. Kaksi vierekkäin asetettua miltei identtistä kuvaa tarjosivat haasteen löytää kuvien väliset vähäiset erot. Jos keskittyi kyllin tarkasti kuvan erillisiin yksityiskohtiin, pystyi hyvin löytämään useimmat ellei jopa kaikki erot. Tämän tehtävän tarkoituksena ei ollut ihailla kuvia tai täydentää toinen kuva valmiiksi. Tarkoituksena oli huomata jokainen puutteellisuus ensimmäisen kuvan epätäydellisessä kopiassa.

Nuorten aikuisten yleisenä haasteena on tunne siitä, ettemme yllä sille tasolle, jossa kuvittelemme, että meidän pitäisi olla. Yhä enenevässä määrin vertaamme itseämme muihin ja näemme yhden aloittavan menestyvää uraa, toisen saavuttavan täydellisiä arvosanoja opinnoissaan, kolmannen ympärillään iso joukko ystäviä ja neljännen, jota pidämme itseämme ystävällisempänä, viisaampana, anteliaampana ja hyväntahtoisempana. Ja he ovat luultavasti myös meitä nuorempia! On epäilemättä helppoa vertailla itseämme ja ympärillämme olevia ihmisiä ja etsiä eroja, ja poikkeuksetta onnistumme luomaan pitkän luettelon syitä, joiden vuoksi muut ovat "parempia" kuin me.

Tällainen ajattelutapa on erityisen vaarallinen, jos uskomme, että omaa arvoamme määrittävät meidän saavutuksemme, ominaisuutemme tai maallisen vaurautemme kartuttaminen. Erojen etsiminen tuo sitä paitsi harvoin esiin vahvuuksia ja Kristuksen kaltaisia ominaisuuksia, joita olemme omaksuneet elämäämme, ja se jättää pois sen perustotuuden, että meillä kaikilla on mahdollisuus tulla täydellisiksi kuten Kristus... jonaakin päivänä. Kun Vapahtaja julisti:

"[Olkaa] täydellisiä, niin kuin minä olen tai teidän taivaallinen Isänne on täydellinen" (3. Nefi 12:48), uskon Hänen pyrkineen kohottamaan näkemystämme ja antamaan meille toivoa – ovathan Hänen kehotuksensa sekä kutsu parannukseen että ilmaus Hänen luottamuksestaan meihin ja siihen, että voimme saavuttaa sen, mitä Hän pyytää meitä tekemään. Meidän suurena haasteenamme on kohota luonnollisen ihmisen kateuden, kaunan, epätoivon ja epäilyksen taipumusten yläpuolelle ja valita nöyryys, parannus, usko ja toivo.

Vanhurskas nyt, täydellinen myöhemmin

Vastustajan kaupitteleman kielteisen "perfektionismin" voittamiseen sisältyy se, että ymmärtää, mitä täydellisyys todella on. Pitäessään puheen täydellisyydestä presidentti Russell M. Nelson selitti, että alkuperäinen kreikankielinen sana, jonka vastineena jakeessa Matt. 5:48 on käytetty sanaa *täydellinen*, tarkoittaa 'valmista'.¹ Kukaan meistä ei tule "valmiiksi" tässä kuolevaisessa elämässä. Valmiiksi tuleminen tapahtuu iankaikkisuuksissa.

Kun täydellisyys tuntuu musertavalta, voimme ottaa askelia tiellä kohti täydellisyyttä: esimerkiksi kun maksamme täydet kymmenykset, voimme pitää

**Ole vanhurskas
nyt, odota
täydellisyyttä
myöhemmin**

**Turvaa
Kristukseen**

**Ole varautunut
epäonnistumiseen
ja rakasta
parannusta**

**Varo
ylpeyttä**

kymmenyksiä koskevan käskyn *täydellisesti*. Kun rukoilemme päivittäin, voimme huomata olevamme *täydellisiä* valinnassamme rukoilla joka päivä. Tiellä kohti täydellisyyttä (josta käytetään myös nimitystä liittopolku) jokaisen askeleen on tarkoitus tuoda meille iloa. Säännölliset henkilökohtaiset arvioinnit vahvistavat meille, että edistymme ja että Isämme on mielissään hengellisestä kasvustamme elämässämme.

Vanhurskaus ja täydellisyys eivät ole synonyymeja. Täydellisyys on seuraus, kun taas vanhurskaus on uskon ja parannuksen malli, jonka valitsemme joka päivä. Jos päämääränä on täydellisyys, niin avaimena ovat meidän liittomme ja askelina matkalla on vanhurskaus. Jos tämä on meidän näkökulmamme täydellisyyteen, voimme

toivoa tulevaisuudelta hyviä asioita, kun kärsivällisesti ja itsepintaisesti luomme elämäämme vanhurskaita malleja.

Ole varautunut epäonnistumiseen, rakasta parannusta

Hiljattain pohdiskelin seitsemänkymmenen koorumin jäsenen, vanhin Lynn G. Robbinsin lausumia sanoja: "Parannus ei ole Hänen [Jumalan] varasuunnitelmansa, jos sattuisimme epäonnistumaan. Parannus on Hänen suunnitelmansa Hänen tietäessään meidän epäonnistuvan."² Tämä elämä on koetusaikaa, joka meille on annettu valmistautuaksemme iankaikkisuutta varten. Parannus valmistaa meitä muuttamaan siinä, millaisina näemme itsemme, ja tuo meitä lähemmäksi Jumalaa ja Vapahtajaa. Meidän tulee

varautua siihen, että epäonnistumme tai teemme virheitä, todennäköisesti päivittäin. Sen ei pitäisi olla yllättävää, eikä sen pitäisi saada meitä epätoivoisiksi. Itse asiassa meidän pitäisi olla tyytyväisiä, kun huomaamme omia puutteitamme tai virheitämme, sillä meillä on mahdollisuus ryhtyä Kristuksen kumppaniksi ja muuttaa heikkouksemme vahvuuksiksi.

Niinpä vaikka tavoitteena on täydellisyys, niin tienhen, jonka valitsemme, sisältyy parannuksen tekemistä ja kulkemista eteenpäin joka päivä hymy kasvoillamme ja kiitollisuus sydämessämme.

Turvaa Kristukseen

Vanhin Neal A. Maxwell (1926–2004) kahdentoista apostolin koorumista sanoi: "Meistä tulee lopulta sellaisia

ja me saamme iankaikkisuudessa sitä, mitä me hellittämättä pitkään haluamme.”³ Päivittäiset valintamme määräävät sen, mitä meistä tulee. Jos hartaana halunamme on tulla Vapah-tajan kaltaisiksi ja kannustimenamme on rakkaus Häntä kohtaan, se halu kuvastuu meidän valinnoistamme ja me muutumme.

Kun eteemme tulee esteitä, kun teemme virheitä ja kun lankeamme kiusaukseen, me voimme vastata siihen kääntymällä pois Kristuksesta tai voimme turvata Kristukseen osoittaen uskoa, toivoa ja kärsivällisyyttä, särkynein sydämin ja murtunein mielin. Ratkaisu eli vastaus vaikeisiin olosuhteisiimme löytyy aina Kristuksesta ja Hänen evankeliumistaan. Kun turvaamme Kristukseen, Hän opettaa meitä ja muuttaa meidät.

Monet elämän haasteista voidaan jakaa kahteen ryhmään: niihin, jotka voitamme tässä elämässä, ja niihin, jotka voitamme seuraavassa, kenties vammaisuus, masennus ja ahdistus tai jatkuva kiusaus. Kristuksella on voima tehdä meistä ehyitä. Hänellä on voima muuttaa meidät. Kun valitsemme nöyryyden, me hyväksymme Herran ajoituksen ja Hänen tahtonsa, ja jos me aktiivisesti etsimme Hänen apuaan ja johdatustaan, me saamme voimaa, jumalallista kannustusta ja rauhaa.

Varo ylpeyttä

Vastustaja ei koskaan tarjoa haasteisiimme hyviä ratkaisuja. Kun huomaamme epäonnistumisiamme ja heikkouksiamme, hän kannustaa meitä piilottamaan ne muilta, koska haluamme vaikuttaa mahdollisimman virheettömiltä. Tämä on eräs ylpeyden muoto. Kristus tarjoaa haasteisiimme aina hyviä ratkaisuja. Tämä ei kuitenkaan tee Hänen tarjoamistaan ratkaisuista helppoja. Esimerkiksi Herra kutsuu meitä luottamaan Häneen, kun kerromme evankeliumista, kun taas Saatana sanoo meille, ettei meidän pidä kertoa evankeliumista, koska emme ole kaunopuheisia. Mutta Herra lupaa, että Hän antaa meille ”tuossa silmänräpäyksessä”, mitä meidän tulee sanoa (OL 100:6). Vastustaja tosiaankin ruokkii epäilyksiämme, kun taas Herra ruokkii uskoamme.

Sen sijaan että käytämme aikaamme vertailemiseen, erojen etsimiseen ja heikkouksien piilottelemiseen, Kristus haluaa meidän turvaavan Häneen ja ryhtyvän muuttamaan heikkouksia. Ylpeys on pohjimmiltaan kilpailevaa. Elämää ei kuitenkaan koskaan suunniteltu kilpailuksi. Kun valitsemme Kristuksen esikuvaksemme, ystäväksemme ja tukijaksemme, me voimme unohtaa vahingolliset vertailumme ja tuntea

rauhaa tiellä kohti täydellisyyttä.

Muista, että elämässä me kaikki kohtaamme epätäydellisyyden haasteen ja siihen liittyvät heikkoudet. Jos näemme muiden kamppailevan, voimme olla myönteisenä voimana nostamassa heitä ylöspäin. Jos näemme muiden onnistuvan, voimme antaa aitoa kiitosta ja kehuja. Mutta emme koskaan hyödy siitä, että yritämme määrittää, kestäkö meidän vanhurskautemme tai menestyksemme suotuisalla tavalla vertailun jonkun muun kanssa vai ei. Muut eivät ehkä näe arvoamme, mutta Jumala näkee. Hänelle me olemme äärettömän arvokkaita. Tulemme aina olemaan Hänen lapsiaan. Hän rakastaa meitä ilman ehtoja, ja Hän on mielisään meidän vanhurskaista pyrkimyksestämme tulla Hänen kaltaisikseen.

Jeesus Kristus ei ole meidän elämässämme sivustakatsoja. Hän on läsnä, Hän on tietoinen meistä ja Hän pyrkii pelastamaan meidät ja johtamaan meidät takaisin selestiseen kotiin. Hänen voimassaan me voimme tehdä kaiken, ja Hänen kauttaan mikään ei ole mahdotonta. Tässä elämässä, jota määrittää epätäydellisyys, Herra on meidän toivomme ja esikuvamme eikä Hän tuomitse meitä vertaamalla meitä veljiimme ja sisariimme. Hän näkee meidän sydämemme ja antaa tuulta purjeisiimme tällä matkallamme kohti täydellisyyttä. Toimikaamme uskossa, tehkäämme parannusta ja turvakaamme Kristukseen saaden toivoa Hänen lupauksestaan, että lopulta me voimme ”olla täydellisiä Kristuksessa” (Moroni 10:32). ■

Kirjoittaja asuu Tasmaniassa Australiassa.

VIITTEET

1. Ks. Russell M. Nelson, ”Kohti täydellisyyttä”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 86.
2. Lynn G. Robbins, ”Seitsemänkymmentä kertaa seitsemän”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 22.
3. Neal A. Maxwell, ”Sydämemme halajamisen mukaan”, *Valkeus*, tammikuu 1997, s. 20.

Täydellinen *Kristuksessa*

”Tulkaa Kristuksen luokse
ja tulkaa täydellisiksi hänessä”
(Moroni 10:32).

”Täydellisyys – – odottaa kaikkia, jotka rakastavat Häntä ja pitävät Hänen käskynsä. – – Se on päämäärä, jonka vuoksi meidän tulee kestää. Se on iankaikkinen täydellisyys, jonka Jumala on varannut meille jokaiselle.”
– Presidentti Russell M. Nelson (”Kohti täydellisyyttä”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 87)

NUORILLE AIKUISILLE

**MITÄ TÄYDELLISYYS
OIKEASTAAN
TARKOITTA?**

*Jos painit tunteen kanssa, ettet
koskaan ole kyllin hyvä, nämä
artikkelit ovat sinulle.*

40

NUORILLE

**TÄMÄN KUUKAUDEN
KONFERENSSIN
MUISTIKIRJAN
AVULLA VOIT
VALMISTAUTUA
YLEISKONFERENSSIIN,
KUUNNELLA
SITÄ JA OPPIA SIITÄ!**

LAPSILLE

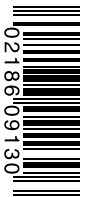
**PELAA TÄTÄ
PELIÄ SAMALLA
KUN KUUNTELET
YLEISKONFERENSSIÄ!**

Y10

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
**JEESUKSEN
KRISTUKSEN**
KIRKKO

4 02186 09130 6

FINNISH

Ystävä

Tutustu kirkkoon
Venäjällä!

Ks. s. Y6–Y9

Presidentti
Russell M.
Nelson

Kolme tapaa tulla toimeen muiden kanssa

Jeesus opetti ihmisille, kuinka tulla toimeen toinen toisensa kanssa.

Tapa 1: Rakasta ihmisiä.

Jeesus antoi kaksi suurinta ja tärkeintä käskyä: ensiksi, ”rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi” (Matt. 22:37), ja toiseksi, ”rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi” (Matt. 22:39).

Käskyt rakastaa Jumalaa ja rakastaa lähimmäistämme liittyvät toisiinsa. Ihmiset ovat todella veljiä ja sisaria keskenään, koska Jumala on todella meidän Isämme.

Tapa 2: Anna heille anteeksi.

Jeesus opetti meitä antamaan anteeksi kaikille, ”silloin myös teidän Isänne, joka on taivaissa, antaa teille – – anteeksi” (Mark. 11:25).

Tapa 3: Kohtele heitä niin kuin haluat, että sinua kohdellaan.

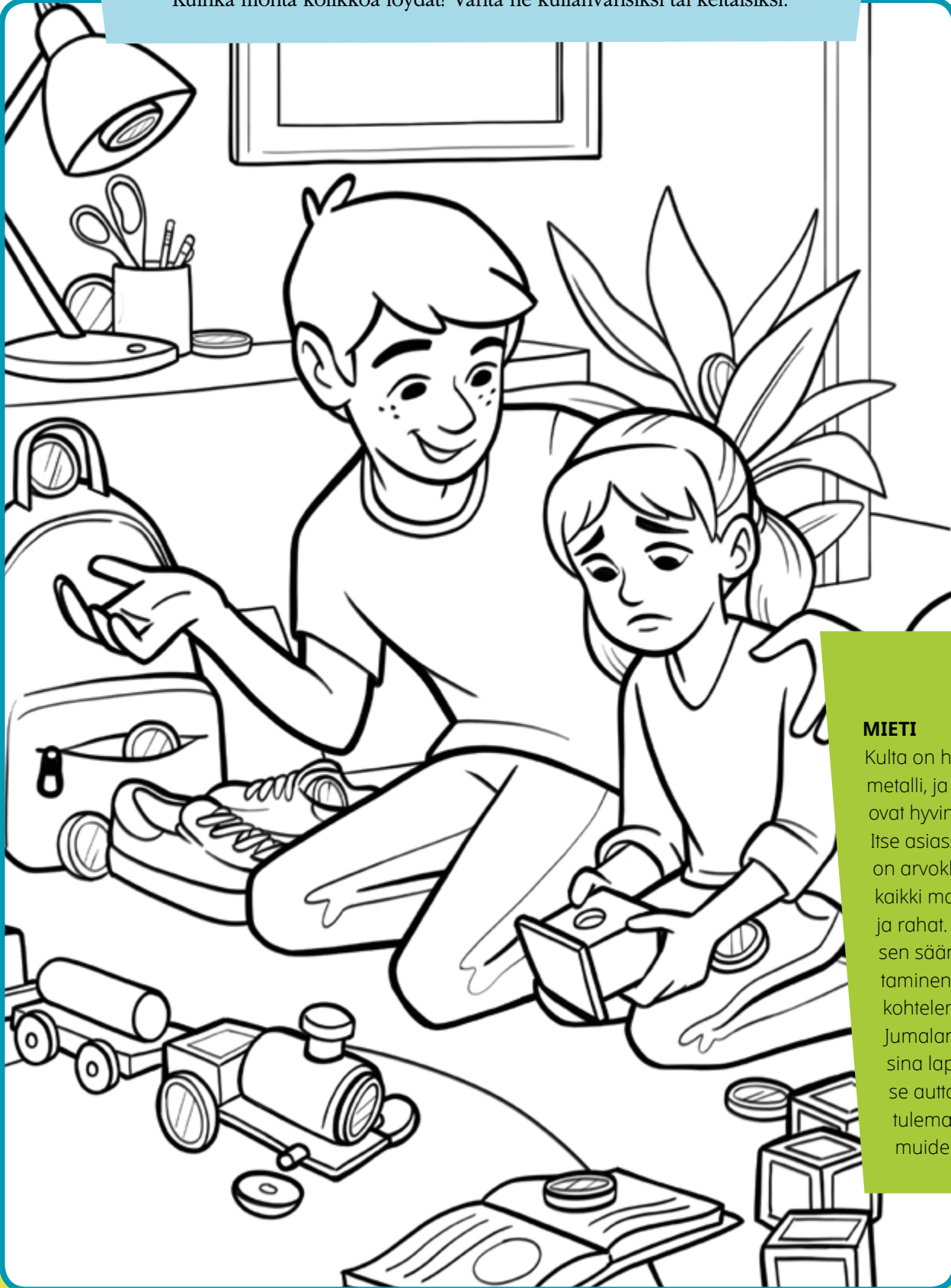
Jeesus opetti kultaisen säännön: ”Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te heille” (Matt. 7:12).

On helppo ymmärtää, miksi meidän pitää kohdella muita niin kuin haluamme, että meitä kohdellaan. Se johtuu siitä, että jokainen Jumalan pojista ja tyttäristä on kallisarvoinen (ks. Matt. 25:40). ●

Mukailtu puheesta ”Autuaita rauhantekijät”, Liahona, marraskuu 2002, s. 39–42.

Elä kultaisen säännön mukaisesti

Kuinka monta kolikkoa löydät? Väritä ne kultanvärisiksi tai keltaisiksi.

MIETI

Kulta on hyvin arvokas metalli, ja ihmisetkin ovat hyvin arvokkaita! Itse asiassa ihminen on arvokkaampi kuin kaikki maailman kulta ja rahat. Kuinka kultaisen säännön noudattaminen auttaa meitä kohtelemaan muita Jumalan kallisarvoisina lapsina? Kuinka se auttaa sinua tulemaan toimeen muiden kanssa?

"Hän kuulee Hän vastaa" (Lasten laulukirja, s. 147).

Joen sisko Sariah oli sairas. Hän ei ollut sairas sellaiseen tapaan, jolloin yskittää tai on vatsakipua. Äiti ja isä sanoivat, että Sariahilla saattaa olla diabetes.

Joe ei tiennyt, mitä diabetes tarkoitti, mutta se kuulosti pelottavalta. Silloin äiti ja isä selittivät sen tarkoittavan sitä, että ihmisen keholla on vaikeuksia hyödyntää ruoasta saamaansa sokeria. Sariahin täytyi olla muutama päivä sairaalassa, jotta saataisiin selville, onko hänellä diabetes.

Joskus Sariah kävi Joen hermoille. Hän yritti leikkiä Joen ystävien kanssa. Kerran hän jopa kadotti Joen peliohjaimen. Mutta silti Joe piti kovasti siskostaan. *En halua hänen olevan sairas*, Joe ajatteli kyynelten täytessä hänen silmänsä.

Joen siskot auttoivat Sariahia valmistautumaan sairaalaan menoa varten. Mary haki Sariahin repun. Hannah auttoi pyjaman pakkaamisessa. Lilly toi pehmoisen huvan. Joekin halusi olla avuksi, muttei tiennyt miten.

Pian Sariahilla oli kaikki pakattuna.

Diabetespulma

Eliza Broadbent

(Perustuu tositapahtumaan)

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

”Pidetään rukous ennen lähtöä”, isä sanoi. ”Joe, voitko sinä pitää rukouksen?”

Joe nyökkäsi. ”Rakas taivaallinen Isä”, hän aloitti. ”Siunaathan Sariahia niin ettei hänellä ole diabetesta. Siunaathan häntä niin, että hän tulee kuntoon.” Kun Joe piti rukouksen, hänestä tuntui hieman paremmalta.

Kun perhe kerääntyi halaamaan toisiaan, Joe sai idean.

”Odottakaa!” hän huudahti. Hän meni huoneeseensa ja nappasi kannettavan soittimen, jonka hän oli saanut syntymäpäivälahjaksi. Hän varmisti, että siinä oli Sariahin lempimusiikkia.

”Tässä”, hän sanoi ojentaen soittimen Sariahille. ”Voit ottaa tämän mukaan sairaalaan.” Sariah hymyili ja piteli soitinta tiukasti kädessään kävellessään autolle.

Seuraavana päivänä äiti vei Joen ja tämän siskot sairaalaan katsomaan Sariahia. Joe oli peloissaan kävellessään läpi sairaalan. ”Siunaathan Sariahia niin ettei hänellä ole diabetesta”, hän rukoili varmaan jo sadatta kertaa.

Kun he menivät Sariahin huoneeseen, Sariah istui sängyssä, ja hänen käsivarsiinsa oli kiinnitetty letkuja. Hän hymyili hieman, kun hän näki kaikki.

”Testitulokset ovat tulleet”, isä sanoi. ”Lääkärin mukaan Sariahilla on tyypin 1 diabetes. Meidän pitää muuttaa joitakin ruokia, joita syömmme perheenä, ja auttaa häntä lääkityksessä. Mutta hän tulee kuntoon.”

Joen vatsaa kouraisi. Hän meni käytävälle ja kävi istumaan oven viereen. Hän hautasi kasvonsa käsivarsiinsa.

”Mikä hätänä, Joe?” äiti kysyi istuutuessaan hänen viereensä.

”Rukoilin, ettei Sariahilla olisi diabetesta”, Joe sanoi. ”Miksi taivaallinen Isä ei vastannut rukoukseeni?”

Äiti kietoi kätensä Joen ympärille. ”Taivaallinen Isä vastaa aina rukouksiimme. Mutta se ei vain aina tapahdu niin kuin *me* haluamme. Joskus Hän ei ota meiltä pois vaikeita asioita vaan vastaa meille antamalla meille rauhaa ja auttamalla meitä olemaan vahvoja. Tiedän, että taivaallinen Isä auttaa Sariahia.”

Joe nyökkäsi hitaasti. Hän ei juuri nyt tuntenut rauhaa tai olevansa vahva. Mutta hän muisti sen hyvän tunteen, joka hänellä oli ollut heidän perherukouksensa aikana.

Yhdessä he astelivat takaisin huoneeseen. Joen siskot pelasivat korttipeliä, aivan kuten kotona. Ja he kaikki näyttivät onnellisilta, myös Sariah.

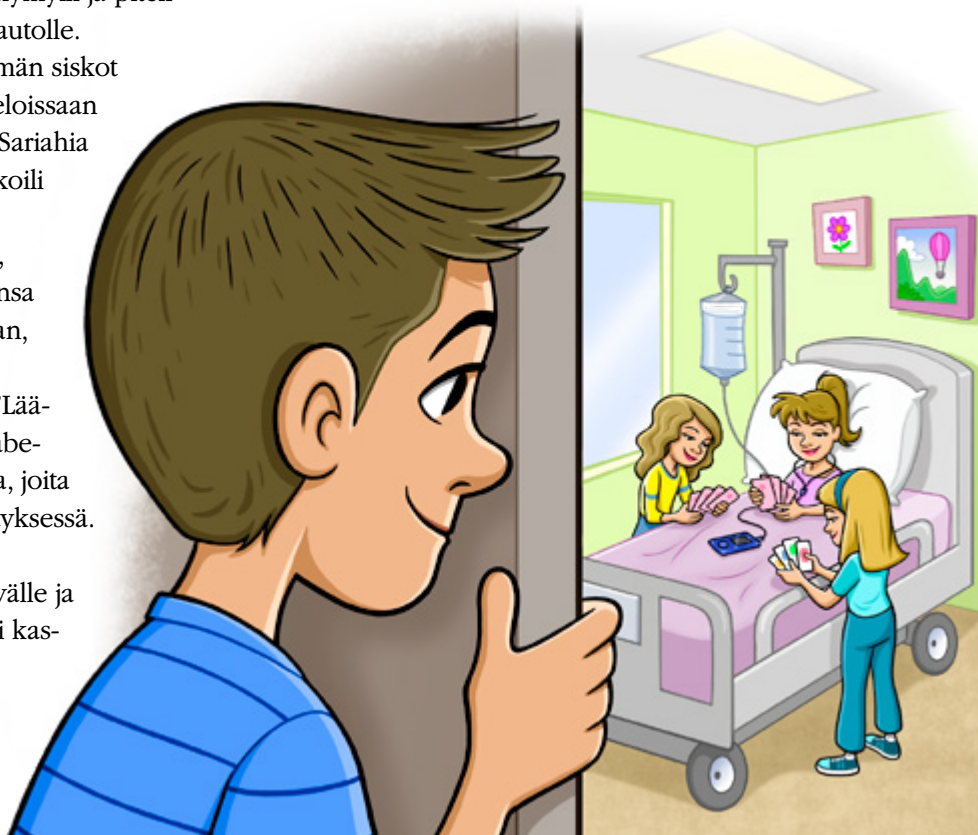
Sitten Joe huomasi jotakin. Sariahilla oli kuulokkeet kaulallaan ja Joen musiikkisoitin sylissänsä.

”Hän kuuntelee jatkuvasti niitä lauluja, joita valitsit hänelle”, äiti sanoi. ”Se auttaa häntä kovasti tuntemaan rauhaa.”

Joen sisällä tuntui lämpimältä. Hän tiesi, että taivaallinen Isä jo auttoi heitä. ●

KYSYMYS SINULLE

Kuinkahan taivaallinen Isä vastasi Joen rukouksiin?

Tervehdys Venäjältä!

Hei!
Me olemme
Paolo ja
Margo.

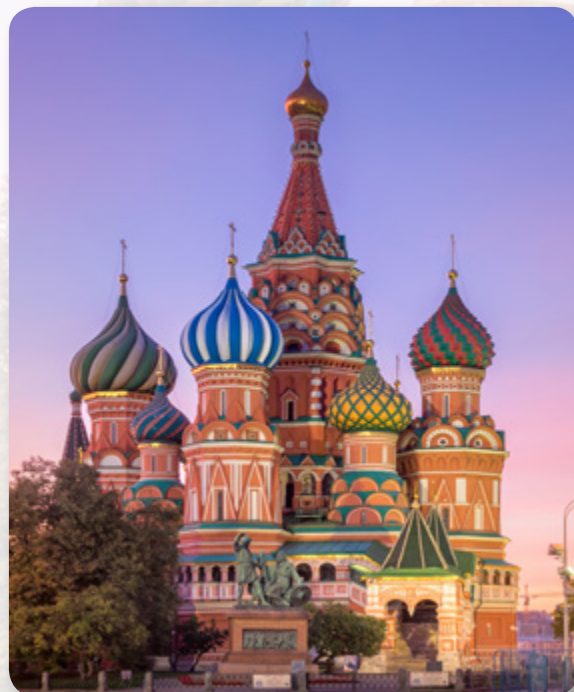
**Tule kanssamme
tutustumaan
Venäjään!**

Venäjä on suurin valtio maailmassa! Se ulottuu kahdelle mantereelle: Eurooppaan ja Aasiaan. Venäjän kansalliseläin on ruskeakarhu.

Venäläiset käyttävät kyrillistä kirjaimistoa. Tässä on kyltti kirkon erään rakennuksen seinässä Venäjällä sekä venäjänkielinen Mormonin kirja.

Tämä on Pyhän Vasilin katedraali, yksi tunnetuimmista paikoista Venäjällä. Monet ihmiset Venäjällä kuuluvat venäläiseen ortodoksikirkkoon. He ovat kristittyjä, mikä tarkoittaa, että he uskovat Jeesukseen Kristukseen kuten me!

Venäjällä ensimmäinen koulupäivä on nimeltään tiedon päivä. Lapset laulavat, tanssivat ja vievät kukkia opettajilleen.

Keitto on hyvin suosittu ruokalaji Venäjällä! Tämä poika syö kaalikeittoa nimeltä šši.

Viime vuonna presidentti Nelson ilmoitti, että Venäjälle rakennetaan temppeli. Kirkon jäsenet Venäjällä olivat hyvin innoissaan! Siitä tulee ensimmäinen temppeli siinä valtavassa maassa.

**Kiitos, että
tutustuit kanssamme Venäjään.
Nähdään ensi kerralla!**

Tutustu venäläisiin ystäviimme!

Minusta on mukavaa lausua todistukseni kirkossa. Luen mielelläni pyhiä kirjoituksia. Rakastan temppeleitä ja maltan tuskin odottaa, että pääsen temppeliin.

Eva, 8

Jeesus rakastaa minua, ja minä rakastan Häntä. Puhun Hänestä koulussa, ja myös ystäväni tietävät Hänestä. Minusta on mukava laulaa ystävilleni Alkeisyhdistyksen lauluja.

Efim, 7

**Oletko sinä Venäjältä?
Kirjoita meille! Meistä olisi
mukava kuulla sinusta.**

Sammakkoprinsessa antaa anteeksi

*Katja haluaa järjestää näytelmän, mutta
Sonja yrittää viedä hänen paikkansa!*

Charlotte Larcabal

kirkon lehdet
(Perustuu tositapahtumaan)

*”Olkaa valmiit armahtamaan, niin
kuin teidän Isännekin armahtaa”
(Luuk. 6:36).*

Katja kantoi isoa laatikkoa astues-
saan heidän asunnostaan ulos
auringonpaisteeseen. Oli kesä, ja
muutaman kuukauden ajan sää oli
lämmin hänen kotikaupungissaan
Venäjällä. Hän asetti laatikon alas
penkille, missä hänen ystävänsä
Dima ja Sonja odottivat.

”Tässä on kaikki, mitä meidän
näytelmään tarvitaan!” Katja sanoi.
Hän avasi laatikon ja otti esiin muo-
vikruunun sekä violetteja, sinisiä ja
punaisia kangaspaloja. Luovuutta
käyttämällä niistä tulisi hienoja
roolivaatteita.

”Mikä näytelmä me esitetään?”
Dima kysyi.

Katja hymyili. ”Minun mielestä
meidän pitäisi esittää ’Sammakko-
prinsessa!’” Se oli hänen lempi-
satunsa. Katja hymyili kuvitelles-
saan, miten hän esittäisi kaunista
Vasilisaa.

Sonja nappasi laatikosta sinisen
kankaan ja kietoi sen
ympärilleen.

”Minä haluan olla Vasilisa!” hän sanoi.

”Hei”, Katja huudahti, ”tämä on minun idea. Se tarkoittaa, että minun pitää olla Vasilisa.”

”Sinä voitkin olla”, Sonja sanoi. Mutta sitten hän kikatti. ”Kun hän on sammakko!”

Katja rypisti otsaansa ja kiskaisi sinisen kankaan Sonjan kädestä. ”Mutta tämä on minun näytelmä!”

Sonja laittoi kädet lanteilleen. ”Kukaan ei halua leikkiä sinun kanssa, jos alat määräillä. Olet parempi sammakkona kuin prinsessana.”

Katja tunsu kyyneleet silmissään. Hän nappasi laatikkonsa ja juoksi sisään, kaikki portaat ylös heidän perheensä asuntoon. Hän paiskasi oven perässään kiinni.

”Mikä hätänä?” äiti kysyi. Katja purskahti itkuun.

”Sonja pilaa kaiken!” Katja kertoi äidille koko tarinan. ”Sonja sanoi, että minä olen sammakko!”

”Voi, Katjuša”, äiti sanoi. Katjuša oli äidin Katjalle antama hellittely-nimi. ”Olen pahoillani. Se ei ollut kovin kilttiä.”

Juuri silloin ovelta kuului koputus. Äiti meni avaamaan, mutta Katja juoksi omaan huoneeseensa. Hän kuuli ääniä, ja sitten äiti tuli kutsu-
maan häntä. ”Haluaisitko puhua Sonjan kanssa? Hänellä on sinulle jotakin sanottavaa.”

”En!” Katja huusi.

Jälleen hän kuuli ääniä, ja sitten hän kuuli oven sulkeutuvan.

”Luulen, että Sonja on pahoillaan”, äiti sanoi.

”Minä en välitä”, Katja sanoi. Hän painoi kasvonsa entistä tiiviimmin tyynyään vasten.

Äiti seisoi hetken ovella. ”Tiedätkö, että joskus kun olen todella vihainen, en halua antaa anteeksi muille. Joskus minun pitää pyytää taivaallista Isää auttamaan minua antamaan anteeksi.” Sitten äiti asteli pois.

Katja oli liian vihainen antaakseen anteeksi. Sonja oli loukannut hänen tunteitaan! Mutta... ei vihaisena oleminenkaan tuntunut kovin hyvältä.

Katja huokaisi ja polvistui vuoteensa viereen. Hän tiesi, että taivaallinen Isä halusi hänen antavan

anteeksi Sonjalle. Silloin hän tekisi oikein. Mutta ehkä taivaallinen Isä halusi Katjan antavan anteeksi, koska se tekisi Katjallekin paremman mielen.

”Taivaallinen Isä, auta minua antamaan anteeksi Sonjalle”, hän sanoi. ”En oikeasti halua, mutta en myöskään halua pysyä vihaisena.”

Katja lopetti rukouksensa ja veti syvään henkeä. Hän tunsu, miten hänen suuttumuksensa alkoi vähitellen sulaa pois. Hän pystyisi tähän. Hän voisi antaa anteeksi. Katja käveli Sonjan asunnon luo ja koputti oven.

Sonja avasi oven ja alkoi heti puhua. ”Katja, olen pahoillani siitä, mitä sanoin.”

”Annan sinulle anteeksi”, Katja sanoi. ”Ja olen pahoillani, että vein kaikki roolivaatteeni pois. Sinäkin voisit olla hyvä Vasilisa. Voimme olla Vasilisa vuorotellen.”

Sonja hymyili. ”Hyvä on. Voidaanko nyt harjoitella? Menen hakemaan Diman!”

Katja hymyili takaisin. ”Minä haen roolivaatteet!” ●

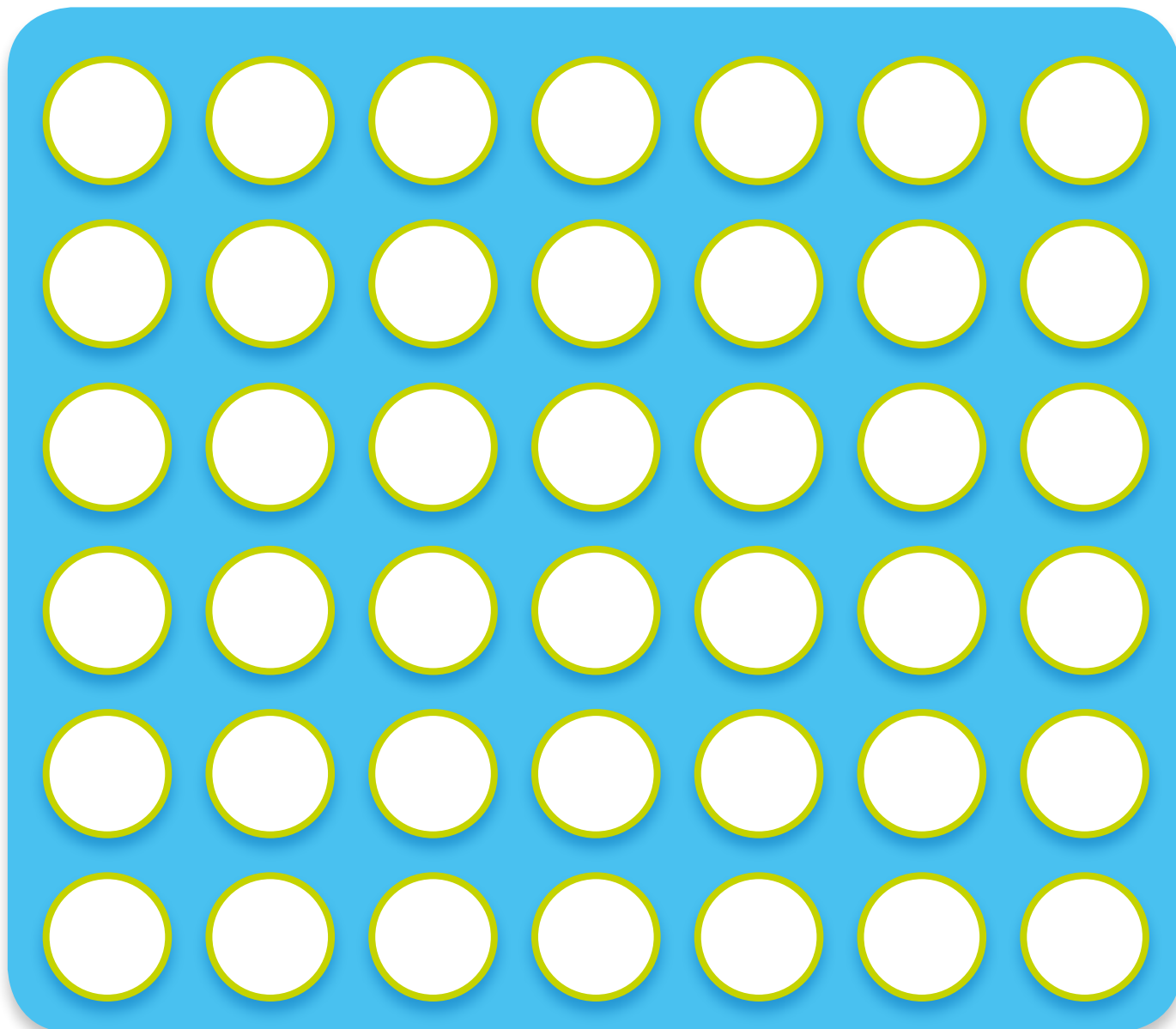
Tämän konferenssin neljän suora

Pelaa tätä parin kanssa konferenssin aikana. Valitkaa ensin *X* tai *O*. Kuunnelkaa sitten alla mainittuja sanoja.

Aina kun kuulette yhden sanoista, kirjoittakaa vuorotellen oma kirjaimenne (*X* tai *O*) yhteen ympyrään.

Aloittakaa tuloskortin alariviltä. Sen jälkeen jokainen kirjain pitää laittaa aina jonkin toisen kirjaimen yläpuolelle.

Se, joka saa neljä peräkkäin, on voittaja! ●

Lapset
Käskey
Usko

Perhe
Jumala
Jeesus

Rakkaus
Rukous
Pappeus

Ilmoitus
Pyhät kirjoitukset
Temppeli

Profeetta
Apostoli

Olen pian menossa ensimmäistä kertaa temppeliin,
ja temppelisuosituspuhuttelu jännittää minua. Millaisia
kysymyksiä piispa kysyy?
– Huolestunut Acapulcossa

Hyvä huolestunut

Alla on lueteltu asioita, joista piispa tai seurakunnanjohtajasi puhuu kanssasi. Voit esittää hänelle kysymyksiä, ettei ymmärrä, mitä jokin asia tarkoittaa. Isä tai äiti voi myös olla kanssasi, jos haluat.

Me rakastamme sinua!

Ystävä

- Uskotko taivaalliseen Isään, Jeesukseen Kristukseen ja Pyhään Henkeen?
- Tuetko niitä, jotka ovat johtajasi kirkossa (kuten profeettaa, apostoleja ja piispaasi)?

- Pidätkö mielesi ja kehosi puhtaana ja tahrattomana?
- Yritätkö kovasti pitää liiton, jonka olet tehnyt, kun sinut kastettiin?
- Noudatatko käskyjä?

- Oletko rehellinen?
- Maksatko täydet kymmenykset?

Vaikka et heti olisikaan menossa temppeliin, voit silti saada temppelisuosituksen, jos olet Nuorissa Naisissa tai sinulla on Aaroin pappuus. Se auttaa sinua niin että muistat pysyä kelvollisena pääsemään temppeliin!

- Pidätkö viisauden sanan?
- Uskotko, että olet kelvollinen pääsemään Herran huoneeseen?

Tutkin sukua askel askeleelta

**Hei,
minä olen Mei.**

Löysin eräästä
vanhasta laatikosta
tämän kuvan. Sen
kääntöpuolella lukee
nimi Fumiko.

Katsoimme uudelleen
laatikkoon ja löysimme
vanhan kirjeen, jonka
Fumiko oli kirjoittanut, ja
lisää valokuvia. Oli haus-
kaa oppia lisää hänestä.

Äiti sanoi, että tämä on
kuva äidinäitini äidinäidistä
Fumikosta. Halusin saada
lisää tietoa hänestä.

Menimme sivustolle familysearch.org ja lisäsimme Fumikon sukupuumme. Laitoimme sinne hänen syntymäpäivänsä ja päivämäärän, jolloin hän ja hänen aviomiehensä Hiroshi menivät naimisiin.

Fumiko ei koskaan elämänsä aikana mennyt kasteelle. Mutta nyt minä olen kyllin vanha menemään temppeliin, ja minut voidaan kastaa hänen puolestaan.

Lisäsimme myös Fumikon kuvia. Nyt jos valokuvat katoavat tai tuhoutuvat, perheeni voi aina saada verkossa niistä kopion.

Kun palasin kotiin,

kirjoitin siitä päiväkirjaani. Toivon, että jonakin päivänä saan tavata isoäitini isoäidin Fumikon. Haluan oppia lisää hänestä ja koko suvustani!

Kirjoitimme Fumikon nimen ja tiedot muistiin. Sitten menimme temppeliin ja minut kastettiin hänen puolestaan!

Sinäkin voit tutkia omaa sukuasi - vaikka asuit kaukana temppelistä.

- ▶ Kirjoita tai piirrä päiväkirjaasi kuvia omasta elämästäsi.
- ▶ Pyydä isää, äitiä, isoisää tai isoäitiä kertomaan elämästään.
- ▶ Lataa tietokoneella, älypuhelimella tai tabletilla valokuvia sivustolle **familysearch.org**.
- ▶ Lue temppelisuosituspuhuttelun kysymyksistä sivulta Y11. Kuinka voit nyt olla kelvoinen menemään temppeliin?

José malttoi tuskin odottaa, että pääsisi temppeliin. Miksi häntä sitten jännitti niin kovasti?

Rauhaa temppelissä

José Rodríguez

(Perustuu tositahtumaan)

”Kun kasvan, käydä saanhan Mä kerran temppeliin”
(Lasten laulukirja, s. 99).

”Onneksi olkoon, José”, piispa García sanoi. Hän oijensi minulle uuden temppelisuositukseni.

”Kiitos!” sanoin. Puristin hänen kättään ja astelin pois toimistosta tuijottaen valkoista paperia. Voisin mennä temppeliin kasteille!

Abueloni (isovanhempani) odottivat käytävällä. Vanhempani eivät käyneet kirkossa kovinkaan usein, joten tavallisesti menin kirkkoon abuelan ja abuelon kanssa. He kumpikin halasivat minua.

”Odotatko innolla ensimmäistä temppelimatkaasi ensi viikolla?” abuelo kysyi kävellessämme ulos rakennuksesta.

”Joo!” sanoin. Mutta pakostakin huomasin hassua kipristelyä vatsassani.

”On todella mukavaa mennä yhdessä perheenä”, abuela sanoi leveästi hymyillen.

Hymyilin takaisin, mutta hassu tunne ei mennyt pois. Kun temppelimatkapäivä lähestyi, minua alkoi jännittää enemmän. Viimein puhuin sitä abuelalle.

Hän oli keittiössä pilkkomassa kasviksia, mutta hän keskeytti sen, kun menin sisään. ”Mikä hätänä?” hän kysyi kuivaten käsiään pyyhkeeseen. ”Näytät huolestuneelta.”

Huokaisin ja istuin pöydän ääreen. ”Olen tosi innostunut pääsemään temppeliin. Mutta minua myös jännittää.”

Abuela nyökkäsi osoittaakseen ymmärtävänsä, miltä minusta tuntui. ”Ei sinun tarvitse kantaa huolta. Siellä on joka vaiheessa ihmisiä auttamassa sinua.”

Kun hän sanoi sen, tunsin lämpimän, lohdullisen tunteen päästä varpaisiini. Tiesin, että päivästä tulisi erityinen.

Pian koitti temppelimatkapäivä. Pukeuduin pyhävaateisiini ja kampasin hiukseni. Abuela tuli huoneeseeni.

”Miltä sinusta tuntuu?” hän kysyi.

KYSYMYS SINULLE

Miksihän temp-
peli on erityinen
paikka?

”Olen innoissani! Maltan tuskin odottaa, että pääsen temppeleihin.”

Abuela istui vuoteeni reunalla ja otti taskustaan paperilapun.

”Tämä on temppeletoimituskortti”, hän sanoi. ”Se on veljeni kortti. Hän oli minulle hyvin tärkeä. Mutta hän kuoli, ennen kuin hän ehti mennä kasteelle. Haluaisitko sinä tänään temppeleissä mennä kasteelle hänen puolestaan?”

Abuela ojensi kortin minulle. Luin siinä olevan nimen: Ramón Rodríguez. Huomasin, miten abuela rakasti veljeään, ja olin iloinen, että hän luotti minuun niin että minut voitaisiin kastaa hänen veljensä puolesta.

”Totta kai, abuela. Kiitos!” Panin kortin huolellisesti taskuuni.

Ajaessamme linja-autolla Santo Domingon temppeleihin abuela kertoi siitä, kun hän meni temppeleihin ensimmäistä kertaa abuelon kanssa. Siihen aikaan heidän piti matkustaa aina Peruun asti,

koska Dominikaanisessa tasavallassa ei ollut temppeleitä.

Tunnin kuluttua saavuimme temppeleiden luo. Myös piispa García oli siellä. Silmäni suurenivat, kun kävelimme sisään rakennukseen. Se oli niin kaunis! Pysähdyin lukemaan ovien yläpuolella olevat sanat: Herralle pyhitetty – Herran huone.

Kun kävelin ovista sisään, tiesin astuneeni erityiseen paikkaan. Kaikki huoleni tuntuivat pyyhkiytyvän pois. Kaikki oli hiljaista ja tyyntä.

Vaihdettuani ylleni valkoiset vaatteet astuin kastealtaaseen piispa Garcían kanssa.

Kuuntelin tarkasti, kun hän lausui kasterukouksen sanat. Kun hän sanoi Ramónin nimen, minut täytti rauhallinen tunne.

Piispa García laski minut vedenpinnan alle. Kun nousin ylös, hymyilin. Maltoin tuskin odottaa, että voisin tehdä saman uudelleen! ●

Kirjoittaja asuu Santo Domingossa Dominikaanisessa tasavallassa.

Vanhin Rasband vieraili Kap Verdessä

Apostolit matkustavat eri puolilla maailmaa palvelemissa ihmisiä ja opettamassa heille Jeesuksesta Kristuksesta.

Vanhin Ronald A. Rasband ja hänen vaimonsa Melanie Rasband vierailivat Kap Verdessä. Se on kaunis maa, joka koostuu kymmenestä saaresta Afrikan rannikolla.

Vanhin Rasband vieraili eräässä alakoulussa. Monilla lapsista ei ole vanhempia, jotka huolehtisivat heistä. Lapset menivät jonoon saadakseen kätellä vierailijoita. Vanhin Rasbandista oli mukavaa kätellä lapsia. Hänellä ja sisar Rasbandilla on 27 lastenlasta!

He kävivät myös erällä maatilalla. Kirkon jäsenet opettelevat kasvattamaan sikoja ja muita eläimiä, jotta he voivat elättää perheensä.

Ihmiset olivat innoissaan siitä, että pääsivät kuulemaan vanhin Rasbandin puhuvan. Se oli ensimmäinen kerta, kun apostoli on vierailut heidän maassaan!

"Jumala rakastaa teitä. Vapahtaja rakastaa teitä."

Mekin voimme auttaa!

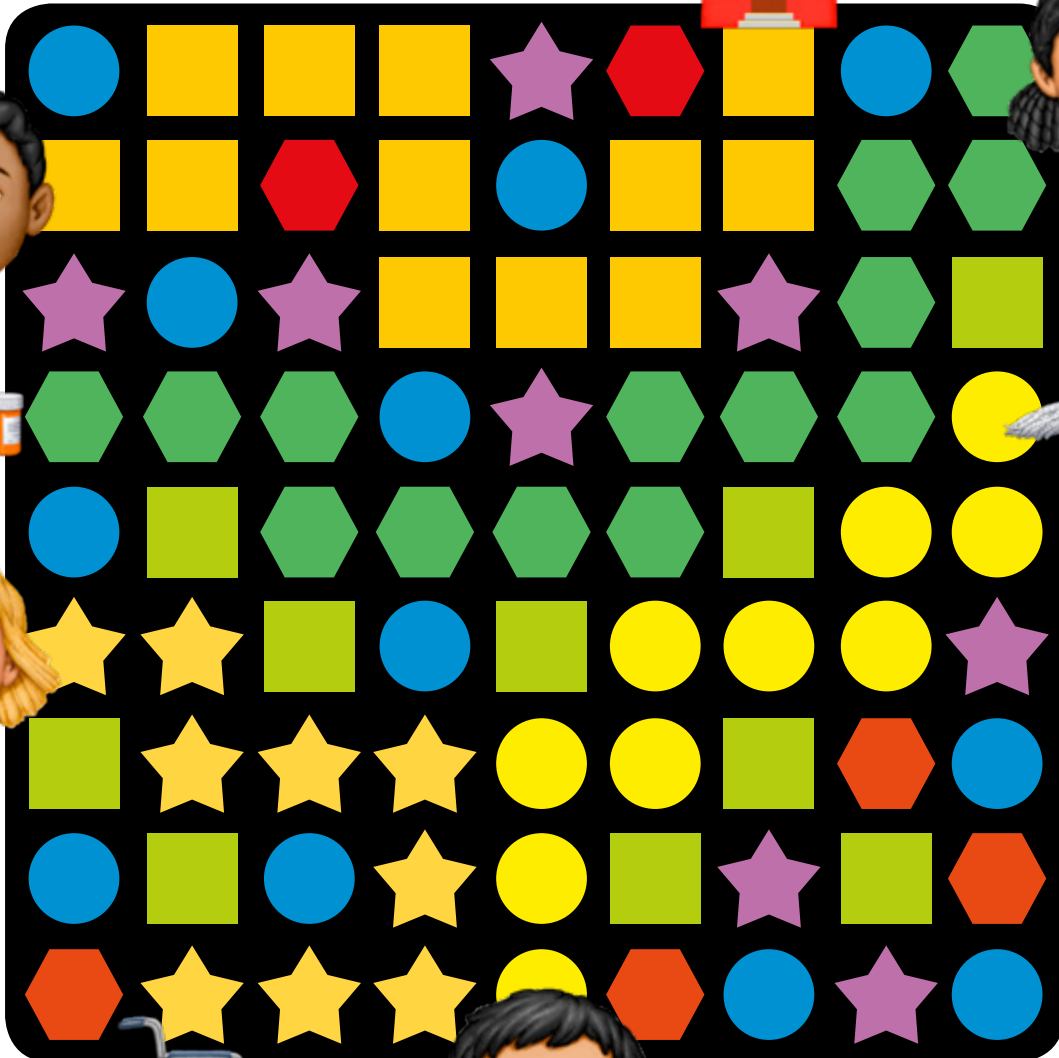
Kirkko antaa rahaa auttaakseen lasten koulua, jossa vanhin Rasband vieraili. Näin sinäkin voit jakaa rahoistasi heidän kaltaisilleen lapsille!

- Kun maksat kymmenyksesi, laita kirjekuoreen hieman ylimääräistä rahaa.
- Kirjoita se ylimääräinen rahamäärä riville, jossa lukee "Humanitaarinen apu".
- Sulje kirjekuori ja anna se piispallesi tai seurakunnanjohtajallesi.
- Antamasi raha auttaa ihmisiä eri puolilla maailmaa monin tavoin!

Neljä lasta on lahjoittanut rahaa kirkon humanitaarisen avun rahastoon. Seuraa kuvioden muodostamaa polkua, niin näet, mihin kunkin lapsen rahat on käytetty.

Kouluja

Ruokaa ja lääkettä

Apua tulvien tai maanjäristysten jälkeen

Pyörätuoleja

Näytä ja kerro

Rukoilen todella mielelläni. Kun neluni katosi, rukoilin, ja Jumala auttoi minua löytämään sen. Toisinaan rukoilen ennen oppitunteja ja jalkapallopelejä. Pidän siitä, kun rukoilemme yhdessä perheenä ja kun minua pyydetään pitämään rukous Alkeisyhdistyksessä. Rakastan rukoulemista, koska tiedän, että taivaallinen

Isä kuulee minua ja vastaa rukouksiini.

Kirill, 8

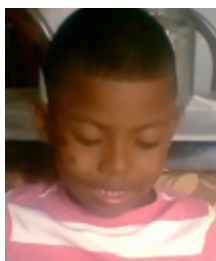

Minä tiedän, että Jeesus elää ja että Hän antoi henkensä meidän puolestamme. Tiedän, että Jeesus on Vapahtajamme ja Lunastajamme.

Maria, 10

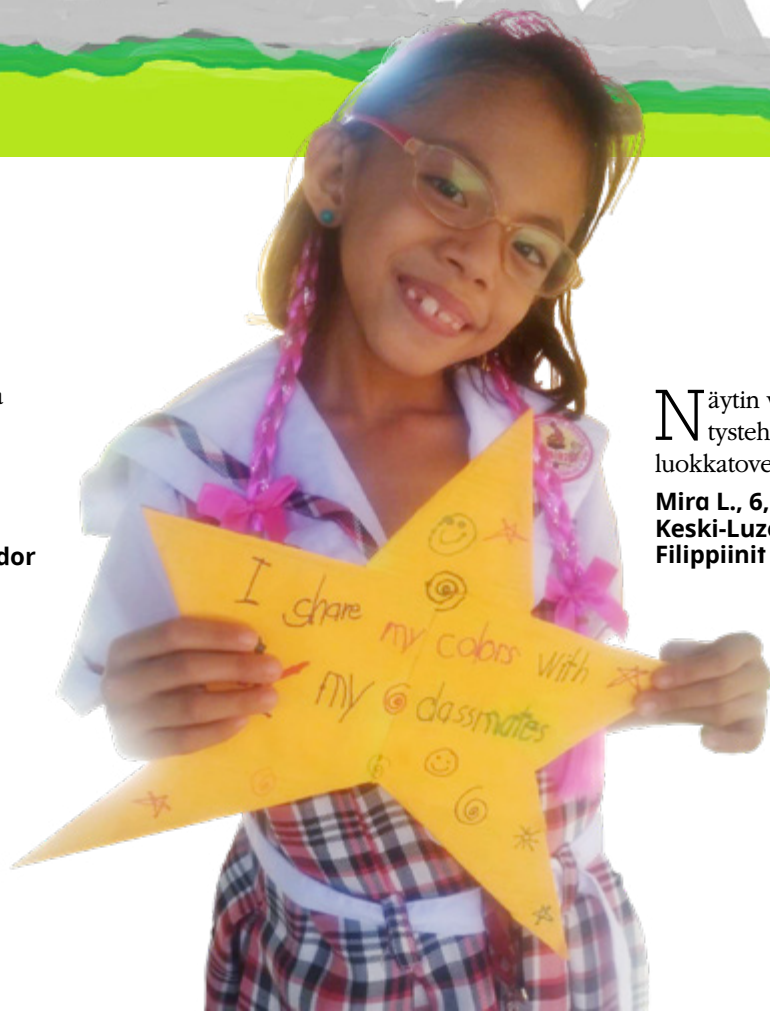

Talus P., 9, Virginia, USA

Luen mielelläni Mormonin kirjaa joka ilta ja rukoilen aina, jotta tiedän, että se on totta.

Aaron P., 7, Esmeraldas, Ecuador

Näytin väri-
tystehtäviäni
luokkatovereilleni.

**Mira L., 6,
Keski-Luzon,
Filippiinit**

**Vanhin
Allen D. Haynie**
seitsemänkymmenen
koorumista

Parranajovirhe

”Me uskomme, että tulee olla vilpitön” (UK 1:13).

Kun olin suunnilleen yhdeksän, halusin kasvattaa viikset. Luulin, että se onnistuisi, jos ajelin leukani joka päivä. Käytin leukani ajelemiseen monta päivää isäni partahöylää. Yhtenä päivänä isä näki, kun ajelin leukaani. Hän kielsi minua tekemästä sitä, koska voisin haavoittaa itseäni.

Minusta on kurja kertoa, mutta en totellut isää. Seuraavana päivänä ajelin taas leukaani. Kun olin ajelemassa sitä, partahöylä lipsahti saippuaisissa sormissani. Se teki syvän viillon huulen yläpuolelle. Minua pelotti kovasti, kun panin laastaria haavan päälle. Mutta minua pelotti vieläkin enemmän se, mitä isä sanoisi.

Kun isä sinä iltana tuli kotiin ja näki haavani, hän oli yllättynyt ja huolissaan. Hän kysyi, kuinka haava oli tullut.

”No”, sanoin, ”olin juoksemassa jalkakäytävällä, ja sitten kaaduin kasvoilleni.”

Olin valehdellut! Ensin olin ollut tottelematon, ja nyt olin ollut epärehellinen! Sinä iltana en pystynyt nukkumaan. Oli myöhä, mutta minun oli kerrottava isälle totuus. Löysin isän olohuoneesta.

”Isä, valehtelin sinulle”, sanoin. ”En kaatunut. Viilto tuli partahöylällä. Olen pahoillani.”

Isä oli hetken hiljaa. Sitten hän sanoi lempeästi: ”Olit kyllä tottelematon, poika. Se ei ole hyvä asia. Mutta olen ylpeä, että päätit kertoa totuuden.”

Se opetus on säilynyt mielessäni – ja se arpi huulekseni – joka päivä siitä lähtien. Oli kyse taivaallisesta Isästäsi tai ystävästäsi ja perheestäsi, niin ole aina esimerkkinä rehellisyydestä ja totuudesta. ●

Paavalin kirjeet

Marissa Widdison
kirkon lehdet

Apostoli Paavali auttoi kirkon johtamisessa Jeesuksen kuoleman jälkeen. Niihin aikoihin ei ollut puhelimia tai internetiä. Niinpä Paavali kirjoitti kirkon jäsenille kirjeitä.

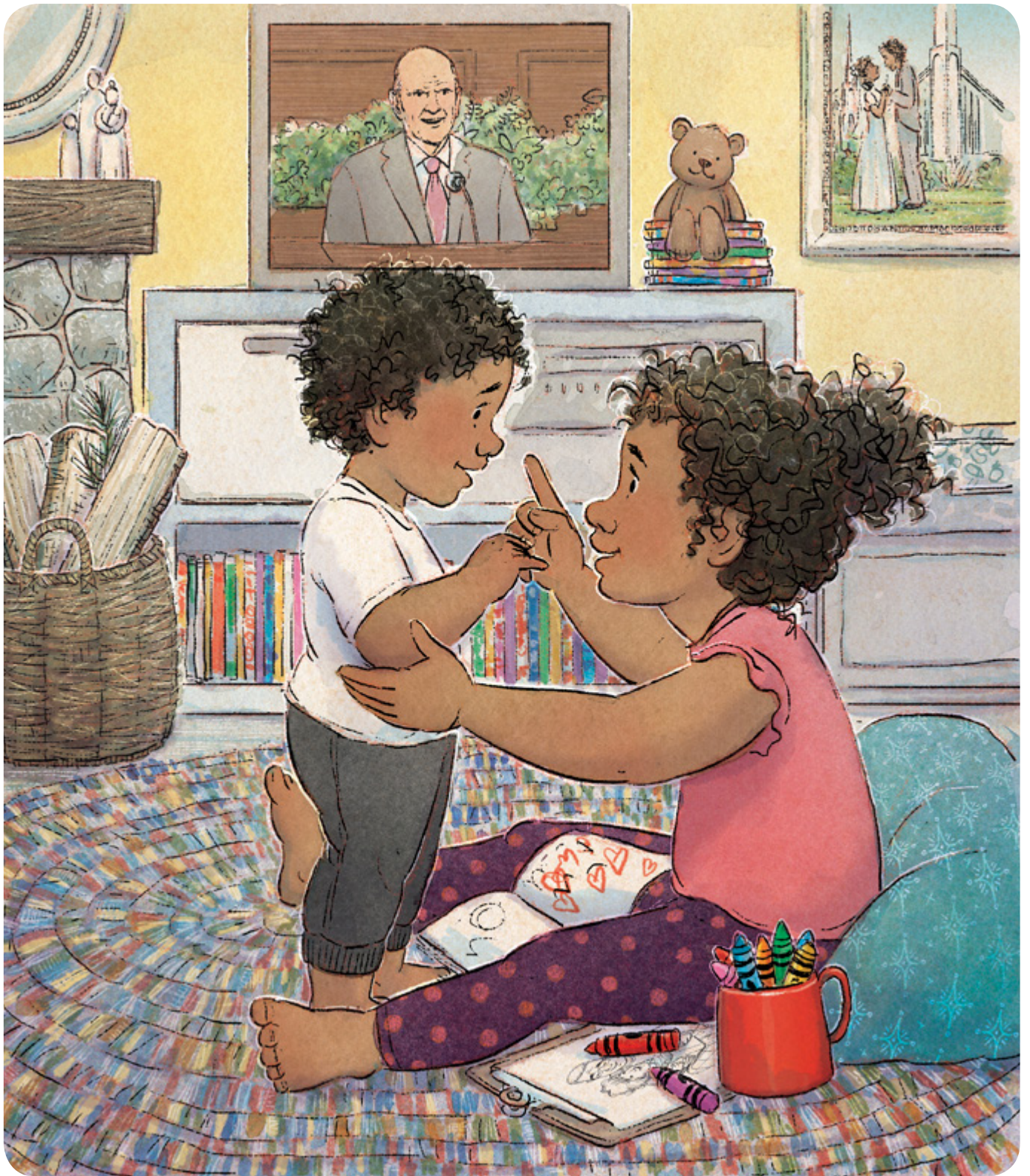
Paavali kirjoitti Korintin kaupungissa
oleville ihmisille. Hän käski heitä
antamaan anteeksi muille. Hän käski
heitä olemaan kärsivällisiä.
Hän kirjoitti Jeesuksesta.

Paavali kirjoitti ihmisille, jotka asuivat
Galatia-nimisessä paikassa. Hän käski
heitä rakastamaan lähimmäisiään.
Hän kertoi heille, miltä Hengen
vaikutus tuntuu.

Paavalin kirjeet olivat niin
tärkeitä, että niistä tuli osa
Raamattua. Voit lukea niitä
Uudesta testamentista.

Minä voin oppia Paavalin opetuksista. Kuuntelen,
mitä profeetta ja apostolit opettavat nykyään! ●

Minä rakastan Raamattua!

Hyvät vanhemmat

Tämä on ollut jännittävä vuosi temppelien osalta eri puolilla maailmaa! Temppeleitä on vihitty Italiassa, Kongon demokraattisessa tasavallassa, Brasiliassa, Haitissa ja Portugalissa. Useita muita temppeleitä ollaan vihkimässä uudelleen käyttöön. Tässä lehdessä on muutamia artikkeleita, joissa puhutaan temppeleistä. Lapsenne voivat

- käydä läpi temppeლისuosituspuhuttelun kysymykset (s. Y11)
- seurata, kuinka Mei saa tietoa edesmenneestä sukulaisesta, joka tarvitsee temppeletoimituksia (s. Y12–Y13)
- lukea kertomuksen erään lapsen ensimmäisestä temppeleimatkasta (s. Y14–Y15).

Pystyvätkö lapsenne löytämään lehdestä kaikki ne kohdat, joissa käytetään sanaa *temppeleli*? He voisivat harjoitella lauseen ”Saan käydä temppeleliin” kirjoittamista ja piirtää kuvan perheestänne temppelelin luona. Meistä olisi mukavaa nähdä piirtämänne kuvat!

Kuinka temppelelit ovat siunanneet sinun elämäsi?

Ystävä-lehti

Näin lähetät lapsesi taiteoksen tai kokemuksen

Liahona-lehteen

Mene sivustolle liahona.churchofjesuschrist.org ja napsauta ”Submit an Article or Feedback” [Lähetä artikkeli tai palautetta]. Tai lähetä sähköpostiviesti osoitteeseen liahona@churchofjesuschrist.org. Laita mukaan lapsesi nimi, ikä, asuinpaikkakunta sekä tämä lupalausunto: ”Minä [lisää oma nimesi] annan Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkolle luvan käyttää lapseni lähettämää aineistoa kirkon lehdissä, kirkon verkkosivustoilla ja sosiaalisen median alustoilla.” Haluamme todella kuulla sinusta!

Etsi piilossa oleva Liahona!

SISÄLLYS

- Y2** Ensimmäiseltä presidenttikunnalta: Kolme tapaa tulla toimeen muiden kanssa
- Y4** Diabetespulma
- Y6** Tervehdys Venäjältä!
- Y8** Sammakkoprinsessa antaa anteeksi
- Y10** Hauskaa tekemistä: Tämän konferenssin neljän suora
- Y11** Mitä on mielessäsi?
- Y12** Tutkin sukua askel askeleelta
- Y14** Rauhaa temppeleissä
- Y16** Apostoleja eri puolilla maailmaa: Vanhin Rasband vieraili Kap Verdessä
- Y18** Näytä ja kerro
- Y19** Parranajovirhe
- Y20** Pyhien kirjoitusten kertomuksia: Paavalin kirjeet
- Y23** Väriytsivu: Minä rakastan Raamattua!